

พจนานุกรม

พจนานุกรม 5

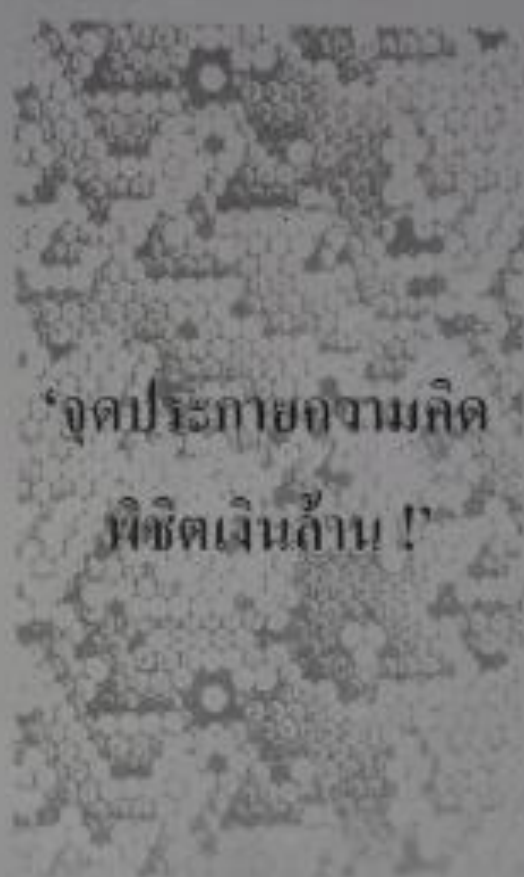
ก็รวยได้

ฟิวเจอร์ผู้เงินล้าน
แบบประสบความสำเร็จยิ่งใหญ่ !
ปีง 'ล้านแรก' ได้ในหริบศ !

มาร์ก ฟิลเชอร์ เขียน
'ธนิษฐ' แปลเรียบเรียง

2533
1/100 10/100 9/100

‘จุดประกายอจามกิด
พิชิตเงินล้าน !’

พริบตาก็รวยได้

มาร์ก ฟิสเชอร์ เขียน
'ชินชัฐ' แปลเรียบเรียง

บริษัทสร้างสรรค์บุ๊คส์ จำกัด

ชุดจิตวิทยาปาร์ก
ISBN 974-7379-05-5

พริบตาเดียวก็ได้

970 THE INSTANT MILLIONAIRE
904 Mark Fisher

พิมพ์ครั้งแรก พฤษภาคม 2534

พิมพ์ครั้งที่สอง เมษายน 2538

พิมพ์ครั้งที่สาม สิงหาคม 2537

พิมพ์ครั้งที่สี่ พฤษภาคม 2538

พิมพ์ครั้งที่ห้า มกราคม 2542

สงวนลิขสิทธิ์ คณะกรรมการวิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ.2537

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัท สโรวินเทรดดิ้ง จำกัด

217 ถนนสุขุมวิท 20 (สุขุมวิท) แขวงคลองเตย

เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

โทรศัพท์ 258-2724, 258-5656 โทรสาร 251-5071

ลิขสิทธิ์ บริษัท สโรวินเทรดดิ้ง จำกัด

9701 05 1130

คำนำ

คงไม่ปฏิเสธว่า ในสังคมยุคบริโภคนิยมเช่นทุกวันนี้ ตัวแถมไปด้วยผู้คนที่ยากไร้รายวันทั้งนั้น แต่จะมีสักกี่คนที่มีแรงกระตุ้น และมองเห็นช่องทางสู่ความร่ำรวยอย่างแจ่มชัด เป็นรูปธรรม และเป็นจริงได้!

“พริบตาที่รวยได้” ที่ถืออยู่ในมือนี้ เป็นหนังสือที่บอกเล่าเรื่องราวของชายชราคนหนึ่ง ที่ล้มสลับประสบการณ์การสว้างตัวจนกลายเป็นเศรษฐีเงินล้านขึ้นมาได้ และชายชราคนนี้ได้นำมาสั่งสอน ชี้ช่องทางให้ชายหนุ่มรุ่นหลานกลายเป็นเศรษฐีได้ในพริบตา! โดยคำสอน ตัวอย่าง และการปฏิบัติการที่แจ่มชัด ชมลึก และเข้าใจ ชวนให้ติดตามว่าทั้งหมดนี้จะลงเอยด้วยความสำเร็จได้หรือไม่

และหนังสือเล่มนี้ ไม่ใช่เป็นเพียงการเปิดเผยความลับสู่การเป็นเศรษฐีเท่านั้น แต่ยังสอนให้เราเรียนรู้ที่จะศรัทธา เรียนรู้ที่จะมุ่งมั่นในเป้าหมาย เรียนรู้คุณค่าของทัศนคติต่อตนเอง และเรียนรู้พลังอำนาจของคำพูด ซึ่งจะนำไปสู่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราต้องการ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า “พริบตาที่รวยได้” นี้ จะทำให้เกิดเศรษฐีใหม่ขึ้นในสังคมของเรา

ขอเพียงให้ท่านอ่าน.... แล้วเข้าใจมัน ไม่ใช่เพียงแค่สมองเท่านั้น แต่ด้วยหัวใจของท่านเลยทีเดียว!

ด้วยรักและศรัทธา

สำนักพิมพ์สร้างสรรค์ - วิชาการ

สารบัญ

คำนำ	5
บทที่ 1 เมื่อชายหนุ่มเดินทางไปปรึกษาญาติที่ร่ำรวย	9
บทที่ 2 พบคนสวนขรธา	15
บทที่ 3 เรียนรู้ที่จะฉวยโอกาสและทำการเสี่ยง	23
บทที่ 4 กลายเป็นนักโทษ	31
บทที่ 5 เรียนรู้พลังศรัทธา	35
บทที่ 6 มุ่งมั่นกับเป้าหมายที่ชัดเจน	39
บทที่ 7 เรียนรู้คุณค่าของทัศนคติต่อตนเอง	45
บทที่ 8 ค้นพบพลังอำนาจของคำพูด	51
บทที่ 9 รู้จักแกสรวุหลาบเป็นครั้งแรก	59
บทที่ 10 เรียนรู้การควบคุมจิตใจไว้สำนึก	61
บทที่ 11 ครูกับศิษย์พูดถึงตัวเลขและสูตรลับ	65
บทที่ 12 เรียนรู้เกี่ยวกับความสูงและชีวิต	73
บทที่ 13 รู้จักแสดงออกซึ่งความปรารถนาในชีวิต	81
บทที่ 14 ความลับของสวนกุหลาบ	85
บทที่ 15 เศรษฐีขรธาและชายหนุ่ม เริ่มการเดินทางที่แตกต่างกัน	95
บทส่งท้าย	99

เมื่อชายหนุ่มเดินทางไปปรึกษาญาติที่ร่ำรวย

ก่อนหน้านี้ไม่นานนัก มีชายหนุ่มรูปงาม สติปัญญาเฉลียวฉลาดคนหนึ่ง ต้องการมั่งคั่งร่ำรวย ชีวิตของเขาผ่านร้อนผ่านหนาวมาแล้วพอสมควร อันเป็นประสบการณ์ที่ปฏิเสธไม่ได้ตามประสามนุษย์เงินเดือนธรรมดา แต่ กระนั้น - จิตใจเขายังเชื่อมั่นใน "ดาวนำโชค" ของตนเอง

ขณะที่รอคอยให้มีราชมงคล ชายหนุ่มปล่อยเวลาให้ผ่านไปวัน ๆ ใน ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บริหารด้านบัญชีประจำบริษัทโฆษณาเกรดสองแห่งหนึ่ง เงินเดือนต่ำ ลักษณะของงานไม่ให้ความพอใจ เขารู้สึกตัวว่าไม่ได้ทำงาน ด้วยใจรักอีกต่อไป

ชายหนุ่มฝันที่จะทำงานอื่น บางทีอาจจะเป็นงานเขียนหนังสือที่สามารถ บันดาลชื่อเสียงและเงินทองมาสู่เขาได้ในพริบตา ปัญหาอีกหน้าไม่ถึงหลัง จะได้ถ้าลาจากเขาอย่างถาวรเสียที ความไม่ฝันของเขาโอเวอร์เกินไปหรือเปล่า ? เขามีฝีมือที่จะเขียนหนังสือให้ดังระเบิดและขายดีมาก ๆ จริงหรือ ? หรือว่า ... หนังสือของเขาจะอัดแน่นไปด้วยคำพ้อเพ้อระบายความขมขื่นใจของ ตนเอง ? !

งานบัญชีเป็นเสมือนคันรื้อยที่หลอกหลอนเขาอยู่ถึงหนึ่งปีเต็ม ๆ เจ้านาย
เสียงขวย! มีย่างหรือ อำหนั่งสือพิมพ์ก็อยู่ได้ตลอดช่วงเช้า แล้วก็เขียนบันทึก
จากนั้นแผ่นแวบออกไปกินข้าวเที่ยง กว่าที่จะกลับเข้าทำงานก็โหน ... บ่ายสาม
ชั่วโมง ยังเป็นยอคนักเปลี่ยนใจ เปลี่ยนคำสั่ง ชนิดหน้ามือเป็นหลังมือ - อีกนะ!

ถ้ามีแค่เจ้านายเชิงขวยคนเดียวอาจจะยังพอทน แต่โชคร้ายเหลือเกิน
เพื่อนร่วมงานของเขาก็แสนไม่แพ้กัน แต่ละคนน่าเบื่อ ซังกะตายทำงานไป
วัน ๆ ไม่มีไฟ ไม่มีจินตนาการ เรื่องเย้ยปากบอกเล่าถึงการลาออกไปเป็น
นักเขียนนะรี? ไม่มีทางที่คนพวกนี้จะเข้าใจ มีแต่จะให้หาใส่หน้าเขาเท่านั้น
ชายหนุ่มรู้สึกแปลกแยก โดดเดี่ยว รวากับอยู่ในต่างแดนที่แวดล้อมด้วยคน
ต่างชาติต่างภาษากระนั้น

ทุกเช้าวันจันทร์ พอลืมตาตื่น เขาจะรู้สึกหงายหงายที่ว่าจะทำงานให้
ครบสัปดาห์ได้อย่างไร ขาดกันกับทุกสิ่งทุกอย่าง เพิ่มงานกองสูงท่วมโต๊ะ
ลูกค้าเรียกร้องโน่นนี่สารพัด รายนันขายปุ่หรี รายนัขายรถยนต์ รายนัน
ขายเบียร์ ... เฮ้ย!

เขาเขียนจดหมายลาออกเอาไว้เมื่อหกเดือนก่อน เดินเข้าเดินออกห้องของ
เจ้านายนับสิบครั้ง แต่ - ไม่เคยถึงจดหมายออกมาวางตรงหน้าเจ้านายได้
สักครั้ง บ้าที่สุด! ถ้าเป็นเมื่อสามสี่ปีก่อน ใจเขายังกล้าว่านี่ จะไม่ล้ม
สักนิด ทว่าตอนนี้เขาไม่รู้อะไรจะทำการใด มือสั่นจับคอยเทน้ำร้อนเข้าไว้
ร้อนหรือ? หรือเป็นเพียงแค่ ความซาลดกตัว? ความกล้าในอดีตโบยบิน
ไปอยู่เสียที่ไหน?

หรือ เป็นเพราะเขามีหนี้สินฉันทันตัวเกินไป จึงห้อยห้อยจนกำดั่งใจ
ถึงปานนี้?

หรือ เป็นเพราะเขากำลังเริ่มแก่ตัว จึงไม่แยแสที่จะฟังพระยานผู้ "อนาคต
ใหม่"?

ถ้าจะว่ากันตรง ๆ ละก็ เขาไม่รู้ว่าปัญหาที่แท้จริงของตัวเองคืออะไร
เป็นถูกคือที่สุด

ในวันที่ห้อยหนักที่สุดวันหนึ่ง ชายหนุ่มพ่นนิ้กถึงญาติผู้บังคับบัญชาขึ้นมาได้

ญาติคนนี้เป็นลุงแท้ ๆ ของเขาเอง ว่ารวยระดับมหาเศรษฐีทีเดียว บางทีลุง
อาจมีคำแนะนำดี ๆ หรือ - ที่ดีกว่านั้น อาจจะช่วยยืมเงินเหลือใช้ให้เขาบ้าง
ไม่ผิดคาด ลุงยอมให้เขาเข้าพบ แต่ไม่ยอมให้เงิน! โดยบอกว่าตนจะ
ไม่มีวันทำเช่นนั้นกับหลานชายเป็นอันขาด

“เอ็งอายุเท่าไร?” ลุงถาม หลังจากฟังเรื่องราวความโชคร้ายของ
ชายหนุ่ม

“สามสิบสองครับ” ชายหนุ่มตอบเสียงเบา รู้ดีว่าเบื้องหลังคำถาม
แฝงด้วยคำตำหนิ

“เอ็งรู้อยู่ ตอนที จอห์น พอล เกสตี อายุสามสิบสามนะ เขาทำเงิน
ล้านแรกได้แล้ว? และตอนที่ข้าอายุเท่ากับเอ็ง ข้ามีเงินในกระเป๋าห้าแสน เอ็งอายุ
ตั้งเท่านี้แล้ว ทำไมยังต้องยืมเงินคนอื่นอีกวะ?”

“ใช่ ลุงครับ ผมทำงานหนัก บวกลบหัก ผมทำงานตั้งกว่าห้าสิบชั่วโมง
เชียวล่ะครับ”

“อีไอ้! เอ็งเชื่อจริง ๆ วิชา การทำงานหนักเหมือนวิ่งเหยาะควาย จะช่วย
ให้คนเราเป็นเศรษฐีได้?”

“ผม ... ผมว่าอย่างนั้นครับ ผมว่า ... ผมถูกสอนมาอย่างนี้”

“เอ็งทำเงินได้ปีละเท่าไร? ... 15,000 ปอนด์?”

“ครับ ก็ประมาณนั้น” ชายหนุ่มตอบ

“เอ็งว่า คนที่หาเงินได้ 150,000 ปอนด์ต้องทำงานหนักกว่าเอ็งสิบเท่า
รีเปต้า? ไม่วะ! ร่างกายคนเราทนไม่ได้หรอก คนนี้หว่า ไม่ใช่เทดิกโกล
แล้วก็ ... ข้าไม่เห็นมีสถิติไหนมีมากกว่า 168 ชั่วโมงด้วย ถ้าวัน คนที่หา
เงินได้มากกว่าเอ็งสิบเท่า ก็ต้องมีอะไรบางอย่างที่ต่างจากเอ็ง เขาต้องมี
ความลับ ที่เอ็งไม่รู้”

“คงต้องเป็นอย่างนั้นแหละครับ”

“เอออะ! เอ็งโชคดียังไงได้ คนส่วนมากไปไม่ได้ไกลถึงขนาดนี้
ด้วยซ้ำ แม้แต่กับหน้าก็มหาหาข้าวสารกรอกหม้อจะจนลืมที่จะพูดความจริง ๆ
จึง ๆ ว่า ทำไมจนถึงไม่รวยซะที หรือทำอย่างไรงี้จะเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี

กะเขามั่ง ?”

ชายหนุ่มยอมรับว่า - จริง ตัวเขาทะเยอทะยานและใฝ่ฝันถึงความร่ำรวย อยู่ตลอดเวลา แต่ - ไม่เคยเคยสักครั้งที่เขาจะนั่งลง “คิด” อย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ ความสนใจของเขาแผ่สายไปเรื่อย ไม่สามารถรวบรวมความคิดให้ปะติดปะต่อ เป็นรูปร่างชัดเจน ทั้งที่เป็นก้าวแรกที่สำคัญขาดไม่ได้

ลุงของเขาจึงไปหักใหญ่ ก่อนจะมองลึกเข้าไปในดวงตาของหลานชาย ที่มีปากคลี่ยิ้มอ่อนโยน แม้จะติดเขี่ยหยัน “ฟังให้ดีนะ ไอ้หนู ข้าตัดสินใจที่จะช่วยเหลือ ข้าจะส่งเอ็งไปหาผู้ช่วยคนที่เคยช่วยให้ข้าเป็นเศรษฐีขึ้นมาได้ ชื่อของเขา คือ เศรษฐีข้ามคืน เอ็งคงเคยได้ยินชื่อเสียงของเขามาบ้างกระมัง ?”

“ไม่เคยครับ” ชายหนุ่มตอบ

“เขาเป็นคนดังชื่อนี้ให้ตัวเอง เขาว่า เขากลายเป็นเศรษฐีได้ในเวลาชั่วข้ามคืนเดียว หลังจากค้นพบ สูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย เขาว่า เขาสามารถช่วยใครก็ได้ให้เป็นเศรษฐีในเวลาชั่วข้ามคืน ... หรืออย่างน้อย ๆ ก็รู้จัก “คิด” ให้ได้อย่างคนที่เป็นเศรษฐี โหนเชิงบอกข้าสิ ... เอ็งอยากจะรวยจริง ๆ หรือวะ ?”

“ใช่ ... ยิ่งกว่าอะไรทั้งหมดเลยครับ”

“ดี แต่ยังไม่พอวะ เอ็งต้องรู้วิธีด้วย”

ชายหนุ่มยกไหล่เล็กน้อย แต่ก็ล้อยตาม

ลุงของเขาพูดต่อว่า “เศรษฐีข้ามคืนอาศัยอยู่ใน ... เอ็งรู้จักไซ้ไหม ได้เมืองไหน?”

“ครับ แต่ผมยังไม่เคยไปเลย”

“ทำไมไม่ลองไปหน่อยล่ะ ? ไปหาเขา เศรษฐีข้ามคืนอาจจะให้สูตรลับแก่เอ็งก็ได้ บ้านของเขาใหญ่ที่สุด ... สวยที่สุดในเมือง ข้าว่าเอ็งหาเงินไม่ยากหรอก”

“ทำไมลุงไม่บอกสูตรลับให้ผมซะเลยล่ะครับ จะได้ไม่ต้องเดินทางไปให้ยุ่งยาก ?”

“ข้าไม่มีสิทธิ์ เมื่อครั้งที่เศรษฐีข้ามคืนบอกสูตรลับให้ข้า เราให้ข้า

สาบานไว้ด้วยว่า จะไม่บอกสูตรลับนี้กับใคร แต่ - ก็เปิดช่องไว้ว่า ข้าจะบอกคนที่อยากบอกก็ได้ว่า ข้าได้สูตรลับนี้มาจากไหน”

เรื่องทั้งหมดดูลึกซึ้งซับซ้อนพิกล ชายหนุ่มอยากจะไขปริศนานี้ให้รู้ตัวรู้ตนกันไปเลย

“ลุงแน่ใจหรือครับ ว่าบอกผมไม่ได้จริง ๆ ?”

“เออซีว่ะ ข้าทำได้แค่เขียนจดหมายแนะนำเอ็งให้กับเศรษฐีข้ามคืนนี้ก็ดีที่สุดแล้ว”

ลุงของเขาจึงกระดากออกมาจากลิ้นชักโต๊ะไม้โอ๊กตัวใหญ่ ลงมือเขียนข้อความ แล้วพับกระดาษสอดเข้าไปในซอง ปิดผนึก จากนั้นยื่นส่งให้หลานชายด้วยรอยยิ้ม

“เอ้า จดหมายแนะนำตัวของเอ็ง” ลุงพูด “และนี่ ... ที่พ่อของเศรษฐีข้ามคืน อีกข้อหนึ่ง เอ็งต้องสัญญาะว่าจะไม่เปิดจดหมายออกอ่านก่อนถ้าเอ็งยังขึ้นท่า เอ็งจะได้ประโยชน์อะไรเลย ... แต่ถ้าเอ็งห้ามใจไม่ได้จริง ๆ ทั้งที่ข้าเตือนเอ็งแล้ว จงสร้างทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นซะ นี่หมายความว่า ถ้าเอ็งยังอยากได้ประโยชน์จากจดหมายฉบับนี้ คนเรามันต้องรู้จักใช้สติปัญญาปกป้องสถานการณ์กันบ้าง”

ชายหนุ่มฟังหูซ้ายทะลุหูขวา ถ้อยคำเหล่านั้นออกจะคลุมเครือแต่เขาไม่ได้หยุดคิด ลุงของเขา มีชื่อเสียงในทางชอบทำอะไรเพี้ยน ๆ คำสั่งนี้เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง ถึงอย่างไรสูงก็หวังดีต่อเขา ... ชายหนุ่มปล่อยให้คำพูดเหล่านั้นลอยไปกับสายลม ไม่คิดที่จะถามให้ได้ความกระจ่าง

กล่าวคำขอบคุณแล้ว ชายหนุ่มก็ลาจากมา ...

พบคนสวนขวา

ในบ่ายวันเดียวกัน ชายหนุ่มออกเดินทางไปยัง ... การเข้าพบเศรษฐี
ข้ามคืนจะยากเย็นเพียงใดนะ ? เศรษฐีจะต้อนรับแขกแปลกหน้าที่งู ๆ นกถึงที่
และ - ยินยอมเปิดเผยสูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวยหรือเปล่า ?

แล้วมันก็เกิดขึ้นจริงได้ ! ก่อนที่จะถึงบ้านของเศรษฐี ชายหนุ่มพ่ายแพ้
ต่อความอยากรู้ อยากเห็น เขาเปิดหนังสือจดหมายหมายจะขอข้อมูล เอ๊ะ ...
ต้องมีอะไรผิดพลาดแน่ หรือลุงเล่นตลกกับเขา ? จดหมายนั้นน่าจะเป็นเพียง
กระดาษว่างเปล่าแผ่นหนึ่ง !

เขาแทบย่ำเท้าด้วยความโกรธ ทว่าโชคร้าย บ้านของเศรษฐีปรากฏ
อยู่ตรงหน้าแล้ว ถ้าเขาขยับตัวเคลื่อนไหวตอนนี้ ยามรักษาความปลอดภัย
ที่หน้าประตูจะต้องเห็นแน่ ใบหน้าของเจ้ายักษ์ปักหลักตมึงมึง ไม่แสดงอาการ
ต้อนรับจับคู่แม่สัณนิษ

“มีอะไรจะให้ช่วยครับ ?” ยามถามเสียงราบเรียบ

“ผมอยากเข้าพบเศรษฐีข้ามคืน”

“มีหมายนัดหรือเปล่าครับ ?”

“ไม่มี แต่ ...”

“จดหมายแนะนำตัวล่ะครับ?” ยามถาม

เขามีจดหมายแนบมา แต่เป็นจดหมายประหลาด แค่ว่า - กระดาษว่างเปล่า แผ่นหนึ่ง! ชายหนุ่มพยายามนึกหาอุบายเอาตัวรอด นั่งอยู่เฉยๆ ก็ถึงของจดหมายออกมาจากกระเป๋าเสื้อ ก็พอให้เห็นแค่ซองขาว ๆ สักครึ่งหนึ่ง แล้วรีบซุกมันกลับเข้าไปในกระเป๋าตามเดิม ยามยังไม่พอใจ

“ขออ่านจดหมายแนะนำตัวด้วยครับ”

ชายหนุ่มจนปัญญา คิดว่า “ถ้าฉันให้จดหมายไป เจ้ายักษ์ปักษ์ก็ต้องคิดว่าฉันเล่นตลกแน่ แต่ถ้าไม่ให้ ไอ้หมอนี้ก็ต้องไม่ยอมให้ฉันเข้าบ้านเด็ดขาด”

เขากำลังอยู่ในภาวะจนตรอก!

พลัน ... คำแนะนำของลุงพูดวาทขึ้นในใจ ทั้งที่ก่อนหน้านี้เขาไม่เข้าใจเลย “ถ้าเอ็งหัวมึนใจไม่ได้จริง ๆ ทั้งที่รู้กันอยู่แล้ว จงแสวงหาเป็นไม่ว่าในห้วงไหน”

ไม่ใช่หนทางเดียวที่เหลือยู่หรือ? เขาส่งจดหมายแนะนำตัวให้ยาม ซึ่งรับมันไปอ่านด้วยใบหน้าเรียบเฉย

“ครับ” ยามพูด พร้อมกับส่งจดหมายคืนให้ชายหนุ่ม “เชิญคุณเข้าไปได้”

ยามเดินนำเขาไปสู่ประตูด้านหน้าของคฤหาสน์สไตล์ทิวดอร์อันงดงาม กดกริ่ง บัตเลอร์ในเครื่องแต่งกายเนียบไม่มีที่ติเป็นคนเปิดประตู

“คุณต้องการอะไรครับ?” บัตเลอร์ถาม

“ผมต้องการเข้าพบเศรษฐีข้ามคืน”

“ท่านมีธุระยุ่งมาก ตอนนี้ยังไม่สะดวกครับ ขอเชิญคุณรอคอยท่านอยู่ในสวนก่อน”

บัตเลอร์นำเขาไปยังทางเข้าสวนที่สวยงาม กว้างใหญ่ราวกับอุทยานหลวง บริเวณใจกลางพื้นที่มีสระน้ำใสกระจ่าง รื่นรมย์ ชายหนุ่มเดินชมนกชมไม้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งมองเห็นชายคนหนึ่งกำลังทำสวนอยู่ อาบแดด รวด ๆ เจ็ดสิบเป็นอย่างน้อย สวมหมวกฟางปีกกว้าง มองไม่เห็นหน้าเห็นตา ชายหนุ่มเดินเข้าไปใกล้ คนสวนเขาวางมือจากงาน หันมาทักทาย รอยยิ้มของชายชาว

สดใส ดวงตาเป็นประกายไร้ฝ้าฟางแห่งวัยชรา

“สวัสดิ์ เธอมาทำอะไรที่นี่ล่ะ?” คนสวนพูด ทำทางต้อนรับขับสู้ทีเดียว

“ผมมาพบ เศรษฐีข้ามคืน นะครับ”

“อ้อ ... ถ้าไม่ว่าอะไรนะ พ่อหนุ่ม เธอมีธุระอะไรกับเขาล่ะ?”

“ก็ ... ผม ... อยากจะขอคำแนะนำจากเขานะครับ”

“ของมันเห็นอยู่ชัด ๆ แล้ว ...”

คนสวนทำท่าจะกลับไปทำงานต่อ แต่แล้วหันหน้ากลับมาอีกครั้ง ตามว่า
“นี่นะ พ่อหนุ่ม เธอมีแบงก์ใบละ ๕ ปอนด์ติดกระเป๋ามาบ้างหรือเปล่า?”

“ใบละ ๕ ปอนด์!” ชายหนุ่มร้อง โปนหน้าแดงเรื่อ “ครับ ... ทั้งเนื้อทั้งตัว
ผมมีใบละ ๕ ปอนด์อยู่ใบเดียวเอง”

“ดีมาก ฉันอยากได้แค่นั้นแหละ”

คนสวนทำท่าเหมือนกำลังรวยเงินแล้ว ทว่าทำทางมิได้พินอบพิเทาแม้แต่น้อย
ยังมีมาดสง่า ดูเหมือนเดิม

“ผมก็อยากให้ง่ายเหมือนกัน” ชายหนุ่มตอบ “แต่ปัญหามันมีอยู่ว่า ผมจะ
ไม่มีเงินค่ารถกลับบ้านนี่สิ”

“เธอจะกลับบ้านวันนี้หรือ?”

“ไม่ ... เอ้อ ... ผมหมายความว่า ไม่รู้” ชายหนุ่มลังเล “ผมอยากได้พบ
กับเศรษฐีข้ามคืนเสียก่อน”

“ถ้าเธอยังไม่ต้องการใช้มันวันนี้ พรุ่งนี้เธออาจไม่ต้องการใช้เหมือนกัน
ใครจะรู้ล่ะ เมล็ด ๆ ชั่วข้ามคืนเดียว เธออาจกลายเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี
ไปแล้ว”

พูดพิกล หวังไม่เข้าเลย แต่ชายหนุ่มก็ใจไม่แข็งพอที่จะทัดทานลูกคือ เมื่อ
คนสวนขร่าเอ่ยปากขอร้องครั้ง เขาจึงส่งเงินให้ รอยยิ้มของคนสวนขร่าส่ง
ประกายสว่างทีเดียว

“คุณส่วนมากไม่กล้า ‘ขอ’ และพอเอ่ยปาก ‘ขอ’ ออกไปแล้ว ก็ไม่ยอม
ตั้งจนถึงที่สุด นี่ละข้อผิดพลาดสำคัญ”

จึงทว่านั้น บัตเลอร์เดินตรงเข้ามา และหยุดพูดกับคนสวนขร่าด้วย

น้ำเสียงนอกใจจนเกินไป “กระผมขอเบิกเงิน 5 ปอนด์ครับ คนครัวต้องการลาออกวันนี้ เรายังติดค้างเงินเดือนของเขานอยู่ เงินที่กระผมมีอยู่ยังขาดไปอีก 5 ปอนด์ครับ”

คนสวนชราขยับ ล้วงมือลงไปใ้กระเป๋ ฟังธนบัตรออกมาปึกใหญ่ คงจะมากมาย ... เป็นพันปอนด์กระมัง ! มีทั้งใบละ 20 และ 50 ชายชรา กริธธนบัตรแล้วหยิบใบละ 5 ปอนด์ส่งให้บัตเลอร์ ซึ่งโค้งกายอย่างนอบน้อม แล้วเดินกลับเข้าไปในคฤหาสน์หลังงาม

ชายหนุ่มรู้สึกฉุนเฉียว คนสวนชราทำได้อย่างไรจึงขอเงินก้อนสุดท้ายของเขา ในเมื่อตัวเขามีแบงก์ปึกใหญ่อยู่ถุงกระเป๋ ?

“ทำไมลุงขอเงิน 5 ปอนด์ของผม ? ลุงไม่จำเป็นต้องใช้มัน !” ชายหนุ่มระเบิดเสียง

“ฉันจำเป็นต้องใช้สิ ฟังให้ดีๆ ฉันไม่มีแบงก์ใบละ 5 อยู่เลย เห็นมั๊ย ?” ชายชราอธิบาย พร้อมกับกริธธนบัตรปึกใหญ่ให้ดู “เธอคงไม่คิดว่า ฉันควรจะให้ใบละ 50 ไปหรอก ใช่มั๊ย ?”

“แล้วทำไมลุงต้องพกเงินมากมายขนาดนั้น ?”

“อ้อ ... นี่มันเงินติดกระเป๋ของฉัน” คนสวนตอบ “พกเอาไว้ให้อุ่นใจ 10,000 ปอนด์นี้สำหรับกรณีฉุกเฉินนะ”

“10,000 ปอนด์ !” ชายหนุ่มร้อง

ทันใดนั้น เขาเข้าใจทุกอย่าง ... บัตเลอร์สูญภาพกันไป ... เงินติดกระเป๋ ปึกใหญ่ ...

“ลุง ... เอ้อ ... ท่าน คือ **เกรนดี้** ชัยมกิน ไช่ไหมครับ ?”

“ตอนนี้ละก็ ... ไช่” คนสวนตอบ “ฉันตั้งใจจะมา โทนบอกสิ ไคว่เป็น คนส่งเธอมา ?”

“ลุงของผมครับ มิสเตอร์แมกลักก็”

“อ้อ ... ฉันจำได้ละ เขามาหาฉันเมื่อหลายปีก่อน เป็นคนหนุ่มที่มี **ความซื่อสัตย์และความซื่อสัตย์** ความจริงแล้ว ผู้ชายที่สร้างตัวด้วยลำแข้งของตัวเอง ทุกคนก็เป็นอย่างนี้ละ โทนบอกสิ ทำไมเธอถึงไม่รำรวย ? เธอเคยถาม

ตัวเองจริง ๆ จัง ๆ หรือเปล่า ?”

“ไม่เคยครับ”

“บางที นี่คือข้อแรกที่คุณควรทำ เอ้า ... ลองคิดออกมาดัง ๆ ค่ะหน้าจันดี ฉันจะให้พยายามทำความเข้าใจไปด้วย”

ชายหนุ่มอืดออด อ้าอึ้ง ขยับปากจะพูดหลายครั้ง แต่ก็พูดไม่ออก

“เข้าใจละ” เศรษฐีว่า “เธอไม่ชินกับการคิดออกมาดัง ๆ เธอรู้มั๊ย

คนหนุ่มสาวอายุอานามขนาดเธอเป็นเศรษฐีกันไปหลายคนแล้ว ? บางคนเป็นเศรษฐีเงินล้านด้วยซ้ำ คนอื่น ๆ ก็กำลังสร้างเนื้อสร้างตัวกัน ตอนที่ อร์วิสไคเคิล โอนาสซิส อายุยี่สิบหก เขามีเงินในธนาคารถึง 350,000 ปอนด์แล้ว จากนั้นจึงออกเดินทางจากอเมริกาใต้ไปอังกฤษ ซึ่งเป็นสถานที่ที่เขามุ่งมั่นไผ่เงินจะสร้างอาณาจักรเรือเดินสมุทรของตัวเอง”

“อายุแค่นี้สิบหก !” ชายหนุ่มทราจ

“ใช่ แรกเริ่มเดิมที อภิบาลเศรษฐีคนนี้มีเงินติดตัวแค่ 250 ปอนด์ ไม่มีใบปริญญา ไม่มีพรสวรรค์พิเศษ ไม่มีเส้นสายใด ๆ ... ถึงเวลาอาหารเย็นพอดี” ชายชราพูด “เธอต้องการอยู่กับอาหารเย็นกับฉันไหม ?”

“ขอบพระคุณครับ เป็นความกรุณาอย่างยิ่ง”

ชายหนุ่มเดินตามหลังเศรษฐีข้ามถนนเข้าไปในคฤหาสน์ ชายชราเดินเดินได้คล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง เปิดประตูนำไปสู่ห้องอาหารหรูวิจิตร มีสำรับอาหารจัดเตรียมไว้พร้อมแล้วสำหรับ 2 คน

“เชิญนั่ง” เศรษฐีเชื้อเชิญ

ชายชราชี้มือไปที่หัวโต๊ะอันเป็นที่นั่งสำหรับเจ้าบ้าน จงใจให้เขานั่งที่ตำแหน่งนั้น ส่วนตัวเองกลับเดินอ้อมไปนั่งลงที่เก้าอี้ด้านขวามือของแขกหนุ่ม ตรงข้ามกับนาฬิกาทรายแสนสวยพอดี มีข้อความจารึกอยู่บนนาฬิกาเรือนั้นว่า “เวลาเป็นเงินเป็นทอง” บัตเลอร์เดินเข้ามาในห้อง รินไวน์ลิ้นให้คนทั้งสอง

“ขอดื่มให้กับเงินล้านแรกของเธอ” เศรษฐียกแก้วขึ้น

ชายหนุ่มจิบไวน์ เป็นเพียงจิบแรกและจิบเดียวตลอดเวลาอาหารค่ำเมื่อคืน

และอาหารแทบจะไม่ตกถึงท้องของเขาด้วยซ้ำ ด้วยว่าเราดักปลากลายแหลมอน
รลเลิศเข้าปากเพียงไม่กี่คำ

“เธอชอบงานที่กำลังทำอยู่หรือเปล่า?” เศรษฐีถาม

“คงจะชอบกระมังครับ”

“เธอต้องแน่ใจให้ได้สิ เศรษฐีเงินล้านทุกคนที่ฉันรู้จัก ... และทุกคนที่ฉัน
ได้พบในช่วงไม่กี่ปีหลังนี้ ... วัฏฏาของพวกเขานั้น คนเหล่านี้สนุกกับงาน
อาชีพราวกับกำลังพักผ่อนอยู่กับงานอดิเรกทีเดียว คนรวยถึงไม่มีใครยอมมี
วันหยุดฝั่งะ เรื่องอะไรจะต้องยอมทนคิดถึงสิ่งที่พวกเขารักด้วย จริงไหม ?
ถึงแม้จะเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐีกันแล้ว ก็ยังกระโดดโลดเต้นทำงานอยู่ดี ...
แต่แค่รู้สึกทำงานยังไม่พอ คนเราจะรวยได้ต้องรู้จัก สูตรลับ ด้วย โหนบอกลี
เธอเชื่อเรื่อง สูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย ใหม ?”

“ผมเชื่อกับ”

“ดี นี่เป็นก้าวแรกที่ดี คนส่วนใหญ่ไม่เชื่อ ข้าวัย ยังไม่เชื่อด้วยว่า
ตัวเองจะร่ำรวยได้ คนเราจะทำอะไร ต้องเริ่มต้นด้วย “ความเชื่อ” เสียก่อน
จากนั้น จงจุดไฟปรารถนาให้ลุกโชน แร่สุกแล้ว จะบอกให้ละ คนจำนวนมาก
... ต้องพูดว่าคนส่วนใหญ่ที่นั่นแหละ ... ไม่พร้อมที่จะยอมรับ สูตรลับ นี้
พูดไปก็เหมือนเสีซอให้ตายฟัง ทั้งที่อธิบายให้ฟังง่าย เข้าใจง่าย แต่ก็ไม่มีใครยอมเชื่อ
เหตุผลสำคัญคือ คนพวกนี้ ขาดจินตนาการ สูตรลับจึงยังเป็นความลับดำมืด
อยู่จนทุกวันนี้

“คล้าย ๆ กับจดหมายในนิยายของ เฮดการ์ อัลลัน โพ” เศรษฐียกตัวอย่าง
“เธอจำได้ไหม ได้เรื่องเกี่ยวกับจดหมายที่สำรวจหาแทนเป็นแทบตาย แต่หา
ไม่พบ เพราะแทนที่จดหมายสำคัญจะซ่อนอยู่ในที่ลับลับ มันกลับวางแบบหา
อยู่บนโต๊ะ ? นี่คือนิสัยที่ชั่วของกฎอิมเมอร์สัน ตำรวจหาจดหมายไม่พบ
เพราะขาดจินตนาการ หรือถ้าจะพูดอีกอย่างก็คือ เป็นเพราะมีอคติ ด้วย
ไม่มีใครเชื่อว่าจดหมายจะถูกวางอยู่ในที่ซึ่งมองเห็นได้ง่าย จึงไม่มีใครคิดจะ
หยิบกระดาษที่มองเห็นอยู่ต่อหน้าต่อตาขึ้นมาดู จดหมายก็ไม่มีวันถูกค้นพบ”
ชายหนุ่มนิ่งฟังด้วยความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ไม่เคยมีใครพูดกับเขาแบบนี้

มาก่อน ความอยากรู้อยากเห็นถูกปลูกเร้าขึ้นมาตั้งแต่พลัน ชนิดห้ามไม่อยู่
เขาอยากรู้ว่า สูตรลับคืออะไร ทว่า ตอนที่เขารู้แน่นอนประการหนึ่ง คือ
ถึงแม้เศรษฐีข้ามคืนจะไม่มีสูตรลับอยู่ในมือ ชายชราก็ยังเป็นนักจัดฉากที่เก่ง
มาก - และเป็นผู้มีวาทศิลป์เป็นยอด ชายหนุ่มหวังว่าเรื่องทั้งหมดนี้ไม่ใช่
เพียงแค่สมปากของดังกะเลอะ ๆ คนหนึ่ง ที่พยายามร่ายเวทมนตร์ให้เขาเคลิบเคลิ้ม
หรือกละ ?

บทที่ 3

เรียนรู้ที่จะฉวยโอกาสและทำการเสี่ยง

“หลังจากได้ยื่นได้ฟังมาทั้งหมดแล้ว เธอเต็มใจจะจ่ายเท่าไรสำหรับสูตรลับแห่งความมั่งคั่งนี้ ?”

คำถามของเศรษฐีทำให้ชายหนุ่มประหลาดใจ “ถึงแม้ว่าผมเต็มใจจะจ่ายนะครับ แต่ตอนนี้ผมไม่มีเงินสดกระเป๋ามาแต่เกิดเดียว ทำตามนี้จึงตอบยากมาก”

“แต่ ถ้า เธอมีเงินล่ะ เธอเต็มใจจะจ่ายเท่าไร ?”

ชายหนุ่มเลี้ยงไม่ได้เสียแล้ว เศรษฐีต้องการคำตอบที่แน่นอน เขาไม่อาจทำให้เจ้าของบ้านผิดหวังได้

“ผมไม่ทราบ” ชายหนุ่มตอบ “คงสัก 100 ปอนด์...”

เศรษฐีหัวเราะลั่น เป็นครั้งแรกที่ชายหนุ่มได้ยินเสียงหัวเราะของเศรษฐีชวา ซึ่งเป็นเสียงหัวเราะที่แปลกเป็นพิเศษ กังวานไพเราะแวววาวเนื้อดี

“แค่ 100 ปอนด์ ! เธอไม่เชื่อว่ามีเงินจริงใช่ไหมล่ะ ? ถ้าเธอเชื่อ เธอต้องพร้อมจะจ่ายมากกว่านี้แน่ ๆ ฉันจะให้โอกาสเธออีกครั้ง เอ้า ... บอกตัวเลขใหม่ นี่ไม่ใช่เกมนะ เป็นเรื่องซีเรียสมาก !”

ชายหนุ่มเริ่มคิด เขาจะยอมทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้เศรษฐีหัวเราะใส่หน้าเขาได้อีกครั้ง แต่เขาจะไม่ซื้อบ่อนาคบอกตัวเลขที่ย้อนกลับมาวัดคอตัวเองได้เช่นกัน

“ผมไม่รังเกียจที่จะเล่นเกมหรือครับ” เขาพูด “แต่ท่านคงจำได้นะครับตอนนี้ผมดังมาก”

“ไม่ต้องห่วงเรื่องนั้น”

“แต่ถ้าไม่มีเงิน ผมก็ทำอะไรไม่ได้” ชายหนุ่มได้ จิตจะจูนง

“บ๊าย!” เศรษฐีพูด “เธอยังต้องฝึกอีกมาก! แต่ไหนแต่ไรมาแล้วคุณรวยเท่าใช้เงิน ของคนอื่น ในการสร้างความร่ำรวยให้ตัวเองกันทั้งนั้น ขอให้ตั้งใจจริงเถอะ เราไม่ต้องใช้ “เงิน” เพื่อทำเงินหรอก “เงิน” ในที่นี้ ฉันหมายถึงเงินส่วนตัวของเราเองนะ อีกอย่างหนึ่ง เธอมีสมุดเช็ค...”

ชายหนุ่มอยากจะปฏิเสธ ทว่าน้ำขึ้น ทุกเช้าเขาเป็นต้องหยิบสมุดเช็คติดตัวมาด้วยเสมอ สวรรค์เท่านั้นที่รู้ว่าทำไม? ในเมื่อเงินในบัญชีของเขามีอยู่แค่ 2.28 ปอนด์... ไม่พอที่จะซื้อความสุขใส่ตัวด้วยซ้ำ! ชายหนุ่มนี้เคยอยากจะพูดเท็จอยู่เหมือนกัน แต่เศรษฐีเขามีสายตากคมกริบ คงจะมองทะลุถึงจิตใจของเขาแน่ ชายหนุ่มได้ยื่นเสียงตัวเองพูดราวกำลังสารภาพบาป “ครับผมมีสมุดเช็คติดตัวมาด้วย”

แล้วเขาก็พบว่าตัวเองดึงสมุดเช็คออกมาจากกระเป๋าโดยอัตโนมัติ เหมือนหุ่นยนต์ที่เชื่อฟังคำสั่งของเจ้านาย ใจเขาค่อยคลายมาวูบหนึ่ง แต่แล้วก็โอนอ่อนผ่อนตามราวถูกสะกด เขาไม่รู้สึกลัวเศรษฐีท่าทางใจดีคนนี้... แม้ว่าการเรียของชายชราดูจะเย้ยหยัน

“ดีมาก” เศรษฐีว่า “ตอนนี้เธอเห็นแล้วสินะ ว่าไม่มีปัญหาอะไร”

เศรษฐีส่งปากกาตามามให้ชายหนุ่ม

“เขียนตัวเลขที่อยู่ในใจเธอ แล้วเซ็นชื่อลงไปในเช็ค”

“แต่ผมไม่ทราบว่าจะเขียนลงไปเท่าไรดี”

“เฮ้... ถ้าอย่างนั้น เขียนลงไปสิ... 10,000 ปอนด์”

เศรษฐีพูดง่าย ๆ เหมือนไม่มีความรู้สึกอะไร ชายหนุ่มจะตั้งชื่ออีก

ล้อเล่นน่า! เศรษฐีเข้าใจผิดละมัง? ถ้าทั้งหมดนี้ไม่ใช่การเล่นตลกอะไรก็
ชายชราคนนี้ต้องเป็นนักคัมภีร์ที่ฉลาดเป็นกรดทีเดียว!

“10,000 ปอนด์” ชายหนุ่มร้อง “ท่านล้อเล่นหรือครับ?”

“จะเขียนลงไป 20,000 ปอนด์ก็ได้ ถ้าเธอต้องการ” เศรษฐีพูดเรื่อย ๆ
ชายหนุ่มรู้สึกไม่แน่ใจว่าเขาพูดเล่นหรือพูดจริง

“ขนาด 10,000 ปอนด์ ผมฟังแล้วยังแทบจะหัวใจวายเลยครับ แต่ท่านก็
ทราบดีครับ เขียนลงไปมากน้อยแค่ไหน ท่านก็เอาเช็กไปขึ้นเงินไม่ได้ มันจะ
 देंแน่นอน ข้ารับ ผู้จัดการธนาคารของผมคงโกรธจัด คงสงสัยว่าผมเป็น
บ้าไปแล้ว ผมว่า ... ถูกของเขา!”

“ฉันเคยเขียนเช็กใบละ 100,000 ปอนด์ หลังจากนั้นก็วิ่งหว่านเงินเข้า
บัญชี แต่ถ้าฉันไม่ตัดสินใจทำอย่างนั้น ฉันก็พลาดโอกาสทองไปอย่างน่าเจ็บใจ
ที่สุด นี่คือนิทรรศการแรกของฉัน” เศรษฐีพูดต่อ “คนที่รื้อคอยให้ทุกอย่าง
พร้อมเสียก่อน ค่อยลงมือทำอะไรนั้น ไม่มีวันไปถึงไหนหรอก เวลาที่เหมาะสม
ที่สุดสำหรับการเริ่มต้น คือ เดี๋ยวนี้! และอีกบทเรียนหนึ่งที่เธอจะต้องเรียนรู้
ให้ได้ คือ ถ้าเธอต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต เธอจะต้องแน่ใจว่าไม่มี
ทางเลือกอื่นเหลืออยู่อีกเลย คนลังเลไม่ยอมเสี่ยง อ้างตลอดเวลาว่าไม่พร้อม
จะเป็นคนที่ทำอะไรได้สำเร็จบ้างล่ะ? พุดง่าย ๆ ก็คือ เมื่อเธอปิดประตู
ทางออกทั้งหมดและหันหลังชนฝา พละกำลังทั้งหมดในตัวเธอจะเริ่มทำงาน
เพราะถึงจุดนี้ เธอรู้ว่าต้องสู้เต็มพิกัด จะล้มเลิกทำไม พ่อหนุ่ม? หันหลัง
ชนฝาเลย เขียนเช็ก 10,000 ปอนด์ให้ฉัน”

ชายหนุ่มเขียนเช็ก ลากเส้นเป็นตัวเลขซ้ำ ๆ แล้วตามด้วยตัวอักษร แต่
พอมาถึงตอนลงลายมือชื่อ เขากลับทำไม่ได้

“ผมไม่เคยเขียนเช็กตัวเลขขนาดนี้มาก่อน”

“ถ้าเธอต้องการเป็นเศรษฐีเงินล้าน เธอก็ต้องเริ่มต้นสักวันหนึ่ง เธอ
จะต้องทำตัวให้เคยชินกับการเขียนเช็กตัวเลขสูงกว่านี้ นี่ถือเป็นแค่การเริ่มต้น”

แม้กระนั้น - ชายหนุ่มก็ยังเซ็นชื่อไม่ได้อยู่ดี ทุกอย่างเกิดขึ้นรวดเร็วมาก
เขากำลังเขียนเช็กจำนวน 10,000 ปอนด์ให้ชายชราแปลกหน้า เพื่อแลกเปลี่ยน

กับ "สูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย" ที่ยังไม่มีใครพิสูจน์ว่าใช้ได้ผลจริง

"อ้าว ... ทำไมไม่เซ็นชื่อล่ะ?" เศรษฐีถาม "อะไร ๆ ก็เป็นไปได้ทั้งนั้น ภายใต้อำนาจศรัทธาของข้า" อีกไม่นาน เงินจำนวนนี้จะไม่มี ความหมายต่อเธอ"

"ไม่ใช่เรื่องนั้นหรอกครับ" ชายหนุ่มพิมพ์ ไม่รู้ตัวว่าพูดอะไรออกมา "ถ้าอย่างนั้นอะไรล่ะ?"

เขาจับจะตอบ แต่เศรษฐีชิงตัดบทเสียก่อน "ฉันรู้ว่าทำไมเธอถึงลงชื่อไม่ได้ เธอไม่เชื่อว่าสูตรลับของฉันจะช่วยให้เธอเป็นเศรษฐีเงินล้านได้แน่ละ มิฉะนั้นป่านนี้ เธอเซ็นแกร็กเดียวเสร็จ"

เพื่อโน้มน้าวให้ชายหนุ่มมีความเชื่อมั่น หรือไม่ก็ต้องการอธิบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เศรษฐีพูดเสริมว่า "ถ้าเธอเชื่อว่าสูตรลับสามารถช่วยให้เธอทำเงินได้ 50,000 ปอนด์ภายในไม่ถึงปี โดยเธอไม่ต้องทำงานหนักกว่าทุกวันนี้ ... และอาจจะทำงานน้อยลง ... เธอจะเขียนเช็คให้ฉันไหม?"

"เขียนสิครับ" เขาจำเป็นต้องคล้อยตาม "เห็น ๆ อยู่แล้วว่า ผมจะได้กำไรครั้ง 40,000 ปอนด์"

"อ้าว ... เซ็นชื่อได้เลย เพราะฉันรับประกันว่าเธอจะได้เงินก้อนนั้นแน่"

"ท่านจะกรุณาเขียนคำรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรได้ไหมครับ?"

เศรษฐีหัวเราะเสียงดังอีกครั้ง "ฮะ ... ฮะ ... ฉันขอเธอ พ่อนุ่ม เธอพร้อมจะระงับหลังเสมอ รอบคอบดีมาดี ต่อให้เธอแน่ใจเพียงใด ก็ไม่ได้หมายความว่า เธอควรจะเชื่อใจคนแปลกหน้าที่เพิ่งพบกันครั้งแรก"

เศรษฐีลุกขึ้นยืน เปิดลิ้นชักโต๊ะ ค้นกุญแจก็อยู่คู่หนึ่งก็ดึงแบบฟอร์มเอกสารที่เขียนคำรับรองสำเร็จรูปออกมา คงจะใช้บ่อยละสิ? ชายหนุ่มรู้สึกไม่ไคร้ดี ชายชราขายสูตรลับให้แก่ทุกคนที่มาพบเขาอย่างนั้นหรือ?

เศรษฐีเซ็นชื่อลงในแบบฟอร์มคำรับประกันแล้วส่งให้ชายหนุ่ม เขารับมาอ่านผ่าน ๆ อย่างรวดเร็ว ทำหน้าน่าพอใจ แต่ยังไม่ทันไร ชายชราเปลี่ยนใจว่า

"ฉันมีความคิดใหม่" เศรษฐียื่นข้อเสนอ "เรามาพนันกันดีไหม?"

ชายชราหยิบเหรียญหนึ่งออกมาจากกระเป๋า โยนเล่นไปมาในมือ

“เราจะโยนหัวโยนท้ายกัน ถ้าฉันแพ้ เธอจะได้เงินสด 10,000 ปอนด์ ในกระเป๋านี้ แต่ถ้าฉันชนะ เธอจะต้องให้เช็ค 10,000 ปอนด์แก่ฉัน โดยไม่มีข้อแม้เรื่องคำรับประกันที่ว่ามานั้น”

ชายหนุ่มใช้เวลาตรองประมาณหนึ่งนาที ไม่เลวเลย ความจริงข้อเสนอนี้เข้าวนใจจนเขาสงสัยว่าชายชราเสนอขึ้นมาทำไม รู้สึกว่าดีเกินกว่าจะมาจากความจริงใจ

“ยังมีอีกปัญหาหนึ่งครับ” ชายหนุ่มพูด “ผมเรียนให้ท่านทราบแล้วว่า ผมมีเงินอยู่ในบัญชีน้อยมาก ถึงแม้ผมจะเขียนเช็คให้ท่าน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าท่านจะเอาไปขึ้นเงินได้”

“ไม่มีปัญหา” เศรษฐีว่า “ฉันไม่รีบร้อน จะรอจนกว่าผมรอควรวินาทีทำไมไม่ลงวันที่ล่วงหน้าจากนี้ไปอีกหนึ่งปีล่ะ?”

“ครับ ถ้าเช่นนั้น ผมยอมรับเงื่อนไขการพนันครั้งนี้”

ชายหนุ่มคิดว่าเขามีเวลาตั้งหนึ่งปีเต็มที่จะเปลี่ยนธนาคาร ปิดบัญชี หรือแจ้งยกเลิกการใช้เช็ค เขาน่าจะหัวไวอย่างนี้ ไม่มีอะไรขาดทุน เมื่ออาจจะได้เงิน 10,000 ปอนด์มานอนอุ่นในกระเป๋าสั้นเวลาไม่กี่วินาที!

รอยยิ้มกริ่มปรากฏบนริมฝีปากของชายหนุ่ม พริ้งว่าชายชราคงไม่สังเกตเห็นนะ แต่ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่ชายหนุ่มคิด เศรษฐีฉลาดเป็นกรด คำพูดค่อยยืนยันได้

“มีอีกเรื่องหนึ่ง ในกรณีที่เธอแพ้ฉัน ฉันอยากให้เธอสาบานว่า เธอจะรับรองเช็คใบนี้”

ชายหนุ่มหน้าแดง รอบจัดจริงๆ! ฉลาดยิ่งกว่าสุนัขจิ้งจอก! เศรษฐีอ่านใจเขาออกอย่างทะลุปรุโปร่ง ชายหนุ่มเย้ยปากรับคำ แต่ก่อนที่ชายชราจะโยนเหรียญ ชายหนุ่มรีบทักท้วงว่า

“ขอผมดูเหรียญหน่อยครับ”

เศรษฐียิ้ม “ไม่ต้องสงสัยเลย ฉันชอบรอจริงๆ พ่อหนุ่ม เธอเป็นคนรอบคอบดีมาก มันจะช่วยให้เธอรอดพ้นจากความผิดพลาดได้ แต่จงแน่ใจว่าฉันจะไม่ทำให้เธอพลาดโอกาสดี ๆ อีกมาก”

เศรษฐีสั่งเหรียญให้ดู ทันทีที่ชายหนุ่มตรวจสอบเหรียญทั้งสองหน้า
เรียบร้อยแล้ว เศรษฐีบอกให้เขาเป็นฝ่ายเลือก

“ก้อยครับ” ชายหนุ่มตอบ

เศรษฐีข้ามคินโยนเหรียญ ซิฟเฟอร์ของชายหนุ่มเด่นระริวราวบัคหลัง
คันคันเหมือนออกนักร้องครั้งแรก! นี่เป็นครั้งแรกที่เขามีโอกาสจะชนะเดิมพัน
10,000 ปอนด์ ... ไม่ใช่เงินน้อย ๆ เลย! เหรียญหมุนคว้างอยู่กลางอากาศ
ความเครียดของชายหนุ่มพุ่งสูงขึ้น เหรียญหล่นกริกลงบนโต๊ะ ชายชรา
ตะปบเหรียญให้หยุดนิ่ง จากนั้น เปิดมือออก ...

“หิว” เศรษฐีประกาศอย่างเรงร่า แล้วพูดต่ออย่างรวดเร็ว “เสียใจด้วย”

เป็นเรื่องยากที่จะบอกว่า ชายชราพูดด้วยความจริงใจหรือเป็นเพียงมารยาท
ชายหนุ่มเซ็นเช็คให้เศรษฐีตามข้อตกลง ใจออกจะสั่น ๆ หรือว่า
เขาคงจะคุ้นเคยกับการเขียนเช็คตัวเลขสูงอย่างนี้สักวันหนึ่ง แต่วันนี้เขารู้สึก
เป็นป่วนพิกล ชายหนุ่มส่งเช็คให้เศรษฐีซึ่งรับไปอ่านผ่าน ๆ แล้วพับใส่กระเป๋า
“ที่นี่ ...” ชายหนุ่มพูดทวง “ผมจะได้สูตรลับได้หรือยังครับ?”

“แน่นอน” เศรษฐีตอบ “เธอมีกระดาษติดตัวไหมล่ะ? ฉันจะเขียน
ให้เธอ ด้วยวิธีนี้เธอจะได้ไม่ลืม”

ชายหนุ่มรู้สึกมินง เศรษฐีคงไม่คิดว่ากระดาษแผ่นเดียวจะสามารถ
บรรจุข้อความในสูตรลับได้ทั้งหมดหรอกนะ ... สูตรลับที่เขาเพิ่งซื้อมาด้วยเงิน
10,000 ปอนด์!

“ขอโทษครับ ผมไม่มีกระดาษติดตัวมาเลย”

เศรษฐีทำให้เขารู้สึกหิวใจแทบวายอีกครั้ง ด้วยการทวงถามว่า “เธอมี
จดหมายแนะนำตัวมาด้วยไม่ใช่หรือ? ทุกคนที่ลงชื่อของเธอสั่งมามีจดหมาย
แนะนำตัวด้วยกันทั้งนั้น”

ชายหนุ่มยังคงมีจดหมายแนะนำตัวอยู่ในกระเป๋า น้ำที่สุด ... ล้วงหยิบ
ของจดหมาย พลังคิดว่าคราวนี้เขาเสร็จแน่

ชายหนุ่มส่งจดหมายให้เศรษฐี จ้องมองหน้าชายชราขณะเปิดจดหมาย
ออก (อ่าน!!) ดูเหมือนชายชราจะไม่แปลกใจที่เห็นเพียงกระดาษเปล่า! ไม่นับ

หยิบปากกาและตั้งใจจะเขียน แต่แล้วเศรษฐีเงยหน้าขึ้น ออกปากขอร้องให้ชายหนุ่มช่วยคามตัวบัตรเลอร์ให้เขา

“เธอจะพบเขาในครัว เดินตรงไปจนสุดปลายทางเดินด้านนั้น” เศรษฐีบอกทาง

ชายหนุ่มกลับมาพร้อมกับบัตรเลอร์ เศรษฐีกำลังปิดผนึกซองจดหมายพอดี ทำทางอื่นออกอ้อมใจ

“แขกหนุ่มของเราจะต่างคืนกับเรา” เศรษฐีพูดกับบัตรเลอร์ “เธอช่วยพาไปที่ห้องพักของเขาด้วย” หันมาทางชายหนุ่มและว่า “นี่คือสูตรลับ” เศรษฐีลุกขึ้นยืน ส่งซองจดหมายให้ชายหนุ่ม และจับมือกับเขาอย่างเป็นพิธีการ รวากับคนทั้งสองเพ่งร่วมกันทำสัญญาที่สำคัญที่สุดในชีวิต

“คำขอร้องเดียวที่ฉันต้องการจากเธอ คือ ขอให้เธอจนกว่าเธอจะอยู่คนเดียวในห้อง จึงจะเปิดซองจดหมายออกอ่าน ... อ้อ ... ยังมีอีกข้อหนึ่ง ก่อนที่เธอจะอ่าน เธอให้สัญญากับฉันก่อนได้หรือไม่ว่า เธอจะยอมสละเวลาส่วนหนึ่งในชีวิตเพื่อสอนสูตรลับนี้ให้แก่คนที่โชคดีย่อยกว่าเธอ ถ้าเธอตกลง เธอจะเป็นคนสุดท้ายที่ได้รับสูตรลับจากฉันโดยตรง งานของฉันจะได้ปิดฉากลงเสียที นับแต่นี้ไป ฉันจะได้กลับไปดูแลสวนกุหลาบอย่างเดิม ถ้าเธอรู้สึกว่ายังไม่พร้อมที่จะแบ่งปันสูตรลับนี้ละก็” เศรษฐีพูด “เธอมีเวลาที่จะถอนตัว และเธอจะเปิดซองจดหมายนี้ไม่ได้ ฉันก็จะคืนเช็คให้เธอ จากนั้นเธอจงกลับไปดำเนินชีวิตตามเดิมของเธอ”

สูตรลับอยู่ในมือของเขาแล้ว เรื่องจะปล่อยให้หลุดมือไปตอนนี้นะหรือ? ไม่มีทาง! ความอยากรู้อยากเห็นท่วมทันครอบงำเหนือชายหนุ่ม

“ผมสัญญาครับ” เขาตอบ

บทที่ 4

กลายเป็นนักโทษ

ในไม่ช้า ชายหนุ่มได้ยู่ตามลำพังในห้องพักและทรูหวางตาม อุดใจไม่ได้จึงเดินสำรวจจนทั่วห้อง ดูเหมือนเราจะลืมสูตรลับล้ำค่าไปชั่วขณะ ชายหนุ่มเดินไปทุกที่หน้าต่าง มองออกสู่อุทยานจันทร์นวลเบื้องล่าง เขาพบเศษฐิ์ข้ามคืนดูเลวตื้นๆหลายแสนรักเป็นครั้งคราว ณ สวนแห่งนี้

ความมืดมาเยือน แต่ดวงจันทร์สาดแสงนวลกระเจ่างไปทั่ว เวลามาถึงแล้ว ในที่สุดเขาก็ค้นพบ "สูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย" หลังจากคลาดคลากันมาหลายปี

ชายหนุ่มเปิดซองจดหมาย คลี่กระดาษออก เริ่มลงมืออ่านอย่างละเอียด แต่ ...

กระดาษตรงหน้าว่างเปล่า!

เขาพลิกกระดาษกลับดู ว่างเปล่าทั้งสองด้าน!

เขาเฝ้ารอที่จะยอมให้ชาวขร่าต้มหม้อของเขา เป็นอาหารจานอร่อยแสนเลิศ

บูดค้ำมหาศาลกับสูตรลับที่ไม่มีตัวตน!

เพราะฐิ์ปฏิบัติต่อเขาอย่างดีในก่อนหน้านี้ มีขนาดเขารู้สึกชอบชาวขร่า

ทีนี้ดีว ดูท่าทางชายชราเป็นคนจริงจัง เชื่อถือได้เนาะ?! เขาน่าจะรอบคอบกว่านี้ ไม่น่าจะลืมสัญญาชีวิตโบราณเลย ... คนซื้อสัตว์อย่างแท้จริงไม่เคยร่ำรวย ชายหนุ่มยอมรับว่าตัวเองไม่มีหัวทางธุรกิจ ... นี่อาจจะเป็นเหตุผลที่ทำให้เขาดกหลุมหลงกลชายชรา?

บ๊านบิ ... ชายหนุ่มนึกกระต่ายขาดเป็นสองท่อน เขายังทิ้งลงบนพื้นที่ปลาดด้วยพรมหนานุ่ม คำปลอบใจอย่างเดียวยังมีให้ตัวเอง คือ ไม่มีใครตายเพราะถูกหลอก! มีฉะนั้นเขาคงแคล้วคลาดใจไปแล้ว

เขาจะทำอย่างไรต่อไป? หลงเดินเข้าสู่กับดักอย่างง่ายดาย มีทางเลือกเหลืออยู่ทางเดียว ... หนี! ต้องไปให้เร็วที่สุด ใครจะรู้? ชีวิตของเขาอาจกำลังตกอยู่ในอันตรายก็เป็นได้ ใช่แล้ว เขาไม่ต้องการดำรงคืนในคุกหาสน์หลังนี้

วิธีที่ดีที่สุด คือ ย่องหนีไปเงียบ ๆ ชายหนุ่มรีบเร่งไปที่ประตู ขยับลูกบิดช้า ๆ บัดซบ! ประตูถูกล็อกจากด้านนอก เขาดกเป็นนักโทษหน้าต่าง ... ชายหนุ่มถลันไปที่หน้าต่าง บานกระจะงกเลื่อนเปิดอย่างง่ายดาย แต่ปัญหา คือ เขาอยู่สูงจากพื้นดินถึง 30 ฟุต ถ้ากระโดดลงไป มีหวังคอหักตายแน่นอน ต้องคิดหาทางอื่น เรียกตัวบัตเลอร์! ก็เขาจะทำอะไรอย่างอื่นได้อีกเล่า? วิธีย่องหนีไปเงียบ ๆ ตามแผนแรกเป็นไปได้แล้ว

ชายหนุ่มกดกริ่งและรอคอย ไม่มีใครมา

กดอีกครั้ง ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ความเงียบสลับปกคลุมตัวบ้าน ทุกคนคงหลับหมดแล้ว กริ่งอาจจะเสีย? ถ้าเป็นเช่นนั้น คงต้องใช้วิธีสะโกล แต่เขาทำไม่ได้ ถ้าเคราะห์ดีมีเจตนาดีล่ะ? ถ้าทุกอย่างเป็นเรื่องเข้าใจผิด? เขามักกลายเป็นไอ้หน้าโง่แบบเดียวกับกระต่ายตื่นตูมหรือ?

ชายหนุ่มตัดสินใจลงนอนแอ่นแรง ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะหลับ เหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ วิจารณ์อยู่ในสมอง เหมือนนายหงส์ข้ากลับปีกกลับมา เขาพยายามพิจารณาข้อแก้ตัวให้ตัวเอง แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ รู้สึกตัวตลอดเวลากว่าเขาเป็นทาสเฝ้าโลก ยอมซื้อกระต่ายเปล่าด้วยราคา 10,000 ปอนด์!

โชคดียิ่งที่ตำรวจยกตัวเข้ามาในที่สุด พรายหนุ่มโยนปืนไปจากฝ่ามือ
ในยามตื่น ทว่าไม่นานนัก ฝ่ามือของยามหลับไหลก็คว้าเข้ามาออกนอกตอน
คนแปลกหน้าเร่งวิ่งให้เขาลงนามในเอกสารสำคัญสุดยอดปึกเนื้อเริ่ม ถ้า
เขาไม่ยินยอม อาจถึงแก่ชีวิต เขาคำนหวัจนผ่า จะต้องทำอะไรผิดพลาด ...
เอกสารเหล่านั้นว่างเปล่าโดยสิ้นเชิง!

บทที่ 5

เรียนรู้พลังศรัทธา

เช้าวันรุ่งขึ้น ชายหนุ่มรู้สึกรากับเหตุการณ์รอบรรทุกขนาดสามตันแน่นทับสายลมพัดกรูกรียวผ่านหน้าค่างเข้ามา เชนกระดาดที่ถูกฝึกขาดเป็นสองท่อนปลิวมาต่อกับเราวปฎิหาริย์ที่ปลายเตียง นี่คือนี่ครั้งแรกที่ชายหนุ่มมองเห็นทันทีที่ลมพัดขึ้น ความรู้สึกโกรธวุ่นขึ้นมาอีก เขาเข้านอนทั้งที่ยังสวมชุดเดิมตอนนี้เขายืนไปทั้งตัว เขาไม่สนใจ คิดอยู่อย่างเดียวว่าต้องหาตัวเศรษฐีให้พบเอาสูตรลับคืนไปและขอเช็กคืนมา! สารรูปในกระจกเงาบอกว่าเขาดูแย่มาก ๆ ซึ่งยิ่งทำให้ความมุ่งมั่นของเขาแรงกล้าขึ้น

ชายหนุ่มเสยน้ำเข้าในลุ่มสมสองสามครั้ง แล้วเดินตรงไปที่ประตู นึกคิดว่าเมื่อคืนก่อนเขาถูกขังเป็นนักโทษ เขาวินนี้เขาอาจถูกจองจำเหมือนเดิมก็ได้ แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ ชายหนุ่มกระซอกประตูเปิด เดินตรงรี่ไปยังห้องอาหารอย่างโกรธเคือง

เศรษฐีนั่งอยู่ที่โต๊ะอาหารอย่างสงบ สวมเสื้อผ้าชุดเดียวกับเมื่อวานนี้ แลดูสะอาดเรียบร้อยอย่างไม่น่าเชื่อ แม้จะเก่าอย่างประหลาด หมวกฟางปีกกว้างที่วันนี้ดูเหมือนหมวกฟ้อมดวงอยู่บนโต๊ะตรงหน้า เศรษฐีขวากำลังโยน

เหรียญในมือและนับไปด้วย ... แปด

"เก้า" เศรษฐีพิมพ์ ไม่ละสายตาจากเหรียญ "สิบ" แต่เขาไม่ได้โยนครั้งที่สิบเอ็ด เสียบบ่นจึงมี "แปดจริง" ชายชราเงยหน้าขึ้น ถือเหรียญไว้ในมือ

"ฉันไม่เคยทำได้เกินสิบครั้งเลย" เศรษฐีรู้ว่ "ฉันโยนก้อนได้สิบครั้งติดต่อกัน แต่พอครั้งที่สิบเอ็ด ต้องเป็นหัวทุกครั้งสิว่า แม้ว่าจะโยนแบบเดียวกันทุกครั้ง"

ชายหนุ่มรู้ทันที เขาถูกหลอก! ไม่มีทางที่เขาจะชนะพนันเมื่อคืนก่อนเลือกหัวหรือก้อยก็แพ้เหมือนกัน

"พ่อของฉันเป็นนักมายากล มักทำได้ถึงสิบห้าครั้ง" เศรษฐีเล่า "ฉันไม่ได้รับมรดกตกทอดความสามารถของท่าน"

ชายหนุ่มขอดูเหรียญ เศรษฐียื่นให้ด้วยความเต็มใจ เขาทดสอบโยนมันลงบนโต๊ะ

หัว - ก้อย - หัว - ก้อย ไม่ใช่เหรียญเล่นกล ไม่มีอะไรที่ไม่ชอบมาพากล เว้นเสียแต่จะรอดพ้นจากการสังเกตของเขา

"ไม่มีอะไรไม่ตรงมาสำหรับการพนันเมื่อคืนก่อน" เศรษฐีพูด "ฉันเพียงแต่แสดงความสามารถในการบังคับเหรียญ เธอไม่ใช่คนแรกที่คว้นสรุปหรือชนะ คนส่วนมากมักมีความคิดว่า ความชำนาญ เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ความ ~~ไม่มีข้อสงสัย~~

ชายหนุ่มไม่รู้ว่าจะตอบอย่างไรดี ทันใดนั้นก็เห็นว่า เขาลงมาหาชายชราทำไม เขาโบกกระดาษไปมา แล้วโยนมันลงบนโต๊ะ

"ท่านเล่นตลกกับผม พลิกแพลงหาเงินเข้ากระเป๋าย่างง่าย ๆ ... 10,000 ปอนด์กับกระดาษเปล่าแผ่นเดียว!"

"ไม่ใช่กระดาษเปล่า มันเป็นสูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย" เศรษฐีได้ชายหนุ่มนั่งรอให้เศรษฐีกล่าวคำขอโทษ แต่ไม่ได้ผล "ท่านจะต้องอธิบายครับ เห็นว่าผมเป็นคนโง่หรืออย่างไร?"

"คนโง่! โง่ ... เป่ด่าเลย เธอเพียงแต่ไม่มีวิจารณญาณอันเฉียบคม

ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา เพราะจิตใจของเธอยังด้อยประสบการณ์”

“อาจจะใช่ แต่ผมรู้จักแน่นอนว่าอะไรคือกระดาษเปล่า ... และผมรู้ดีว่าท่านกำลังเล่นตลกกับผม”

“ฉันไม่เห็นว่าคุณควรจะต้องการอะไรมากกว่านี้ เธอจะว่ารวบได้จากกระดาษเปล่าแผ่นนั้นแน่นอน ฉันรับรองได้ เพราะนั่นคือทั้งหมดที่ฉันต้องการเหมือนกัน ในเวลาที่คุณเริ่มต้นกลายเป็น เศรษฐีขึ้นกับ ฉันมีเวลาน้อยจะต้องรีบไปดูแลกุหลาบแสนรักของฉัน แต่เอาละ ... ฉันจะช่วยเธอ พึงให้ได้ เพราะเมื่อเธอนำสูตรลับไปใช้จนประสบความสำเร็จแล้ว เธอจะต้องเป็นคนถ่ายทอดสูตรลับนี้แก่คนอื่น และแนวทางให้คนอื่นหลุดพ้นจากความยากจน โหน - ลองทวนคำสาบานที่ให้ไว้เมื่อคืนก่อนสิ”

เศรษฐีเป็นยอดนักพูดแน่นอน โหนน้ำวใจคนได้เก่งเป็นพิเศษเท่าที่เขาเคยพบมาในชีวิต! ไม่กี่นาทีก่อน เขาอยากแข่งให้ชายชาวคกรกไม่ได้พูดไม่ได้เกิด แต่ตอนนี้ เขากลับแทบจะทำทุกอย่างตามที่ชายชาวคกรก!

ความคิดปฏิเสธไม่มีอยู่ในใจเขา ชายหนุ่มเอ่ยคำสาบานอีกครั้ง เศรษฐีเบิดยิ้ม เป็นรอยยิ้มประหลาดแบบเดียวกับที่เขาเห็นบนใบหน้าของเศรษฐีเมื่อพบกันครั้งแรก

“ฉันตัดสินใจบอกสูตรลับให้เธอ ก็เพราะเธอไม่สามารถค้นพบมันได้ด้วยตนเอง ขอเตือนก่อนอีกครั้งว่า สูตรลับฟังดูง่าย ธรรมดาเกินกว่าจะใช้ได้ผลจริง แต่อย่าปล่อยให้ความง่ายธรรมดาหลอกเธอได้ ทุกครั้งที่สงสัย จงนึกถึง โมนาธท์ เข้าไว้ อัจฉริยภาพที่แท้จริงอยู่เบื้องหลังความเรียบง่ายเสมอ เนื่องจากเธอยังหนุ่มแน่น จึงมีแนวโน้มที่จะสงสัยไว้ก่อนเป็นอันดับแรก เมื่อวันเวลาผ่านไปและความมั่งคั่งร่ำรวยวิ่งเข้าใส่เธอไม่หยุดยั้ง เมื่อนั้นเธอจะเข้าใจดี”

“ผมขอเรียนตามตรงนะครับ” ชายหนุ่มพูด “ความเข้าใจนี้แหละ ... คือสิ่งที่ผมหวังเป็นที่สุด”

“ถ้าเข้าใจได้ มันก็ดี เพราะศรัทธาจะเดินตามหลังความเข้าใจมาติด ๆ ที่เดียว เมื่อเธอเข้าใจสูตรลับอย่างถ่องแท้ เธอจะรู้ว่าทำไมเธอจึงควรจะศรัทธา

มัน แต่ในตอนแรก เธอคงสับสนนิดหน่อย สูตรลับฟังดูง่าย แต่แฝงไว้ด้วยความน่าพิศวงไม่น้อย เธออาจไม่เข้าใจ หรือแม้แต่จะให้ความเชื่อถือ ... ดังนั้นฉันขอเรียกร้องให้เธอเริ่มต้นด้วยศรัทธาสักเล็กน้อย คล้าย ๆ คนกับศาสนา นั่นแหละ เมื่อคนซื่อสงสัยติดต่อกับพระเจ้าแล้วเป็นอย่างไร? ถ้าพระเจ้ามีจริง เธอจะได้ทุกสิ่งจากแรงศรัทธา แต่ถ้าพระเจ้าไม่มีตัวตน ก็ไม่มีอะไรที่เธอจะต้องสูญเสีย สูตรลับก็เป็นเช่นนั้น

บทที่ 6

มุงมั่นกับเป้าหมายที่ชัดเจน

"เธอมีอะไรจะถาม ขอให้ถามได้เลย" เศรษฐีพูด "ฉันยินดีที่จะให้คำตอบ เรามีเวลาอยู่ด้วยกันไม่นานนัก ในไม่ช้าเธอจะไม่มีโอกาสอีกแล้ว อย่ามัวเสียเวลาพูดเรื่องไร้สาระอยู่เลย หยิบปากกาขึ้นมาสิ เธอมีกระดาษไหม?"

"มีครับ"

"เธออยากขายจริง ๆ หรือ?"

"แน่นอนเป็นที่สุดครับ"

"ถ้าเช่นนั้น ... ตกลง เขียนจำนวนเงินและกำหนดเวลาในการทำเงินก่อนนั้นลงไป นี่คือ สูตรลับของความร่ำรวย"

เศรษฐีเสียดลอีกแล้ว "ท่านคิดว่าเงินจะร่วงหล่นจากฟ้า เพียงเพราะผมเขียนตัวเลขลงบนกระดาษอย่างนั้นหรือครับ?"

"ใช่!" เศรษฐีตอบสั้น ๆ "คำถามของเธอไม่ทำให้ฉันประหลาดใจ ก็ฉันคิดเธอแล้วว่า สูตรลับฟังดูเหมือนง่าย อย่าปล่อยให้มันหลุดมือได้ เธออาจจะยังงงอยู่ ... ขอให้ฉันพูดนอกประเด็นสักหน่อยก่อนที่จะอธิบายให้

กระจ่างกว่านี้ เศรษฐีทุกคนที่ฉันรู้จักสารภาพว่า พวกเขาว่ารายวันที่ที่กำหนดตัวเลขและเส้นตายในการหาเงินก่อนหน้านี้

“ผมเสียใจครับ ผมยังไม่เข้าใจอยู่ดี มันจะมีประโยชน์อะไร ถ้าผมเขียนตัวเลขและเส้นตายลงไป”

“ถ้าเธอไม่รู้ว่าคุณเองกำลังเดินทางไปไหน เธอก็ไม่มันไปอิงที่หมายนะสิ”

“อาจะใช่ครับ แต่ฟังดูราวกับปาฏิหาริย์”

“นี่คือความจริง ... เป็นความจริงของการมีเป้าหมายที่แน่นอน ลองมองอย่างนี้ สมมติว่าเธอพยายามหาเงินสักอย่างหนึ่ง ได้ผ่านขั้นตอนการคัดเลือกต่าง ๆ และปิดท้ายด้วยการสัมภาษณ์แล้ว เธอได้รับจดหมายแจ้งว่า เธออยู่ในข่ายได้รับการพิจารณา งานนั้นเป็นของเธอและเธอจะทำเงินได้มาก พอรู้ข่าว เธอรู้สึกอย่างไร ? ดีใจ ... แน่แน่นอนละ เพราะเธอเอาชนะผู้สมัครงานคนอื่นนับสิบ หรืออาจจะนับร้อย ทุกวันนี้ งานหายากและเธอว่างงานมาสามเดือนแล้ว หรืองานที่ทำอยู่ปัจจุบันไม่มีความก้าวหน้า เธอจึงคิดว่านี่คือโชคมหาศาล แต่เมื่อความตื่นตานั้นดับหายไป เธอจะคิดอย่างไรต่อไป ?”

“ผมก็ต้องสงสัยว่าจะได้เริ่มงานเมื่อไหร่ และต้องอยากรู้ว่า “ทำเงินได้มาก” มีความหมายอย่างไร ผมคงต้องหาทางรู้ให้แน่ชัดว่า จะได้เงินเดือนเท่าไรและได้รับผลประโยชน์อะไรบ้าง”

“เธอคิดเหมือนใจฉันเลย ที่นี้ ถ้าเธอเข้าพบเจ้านายคนใหม่และถามว่า “ทำเงินได้มาก” มีความหมายอย่างไร คำตอบของเขายกแก่ว่า เธอจะได้รับเงิน “จำนวนมาก” แน่แน่นอน เธอก็จะไปไม่ถึงไหนอยู่ดี จริงไหม ? ขำขำ ยังนึกสงสัยคำพูดของเขาด้วย การไม่ระบุตัวเลขจำนวนเงินที่แน่นอนอาจตีความหมายได้ว่า มีอะไรบางอย่างไม่ชอบมาพากลในการจ้างงานครั้งนี้ หรือไม่ก็เงินเดือนของเธอไม่สูงเท่าที่เขาบอกเป็นนัย ๆ ไว้ ในทำนองเดียวกัน การไม่ระบุวันเริ่มงานที่แน่นอน จะทำให้เธอหายใจไม่ทั่วท้อง จริงไหม ? เธอคงต้องพยายามให้เจ้านายคนใหม่ให้คำตอบที่ชัดเจน”

“ผมคงทำเช่นนั้น” ชายหนุ่มคล้อยตาม รู้สึกว่าคำพูดของชายชราสมเหตุ

สมผลทีเดียว

“และถึงแม้ว่าเธอจะถือเพียงใด คำตอบยังคงไม่ชัดเจนอยู่ดี เธอก็คอาจนึกอยากปฏิเสธงานนั้นและเริ่มออกหางานอื่นใหม่ ความจริงเป็นการถูกต้องที่เธอจะทำเช่นนั้น”

“ท่านพูดถูกครับ ผู้ว่าจ้างจะต้องชี้แจงให้แจ่มแจ้ง มิฉะนั้นงานจะกลายเป็นความน่าสนใจลงไปมาก”

เศรษฐีมีสีหน้าพึงพอใจ ริมฝีปากคลี่ยิ้มแกมเย้าอย่างครู่พึดมีต่อศิษย์นั่งไปอีตี่ใจหนึ่ง ก่อนพูดเสียงเรื้อย ๆ ว่า “คำถามของเธอต้องการคำตอบที่ชัดเจนถูกไหม ? เพียงแค่รู้ว่าจะได้รับเงินจำนวนมากยังไม่พอ เธอต้องการรู้ด้วยว่านั่นเป็นจำนวนเงินเท่าไร การรู้ว่าเธอจะได้งานเท่าที่เหมือนกัน เธอต้องรู้ด้วยว่าจะได้เริ่มงานเมื่อไหร่ นอกจากนี้ เธออาจยังต้องการให้ข้อตกลงบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้การตกลงทางวาทะหนักแน่นเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น ก็จริงอยู่ คำพูดของคอนราดน่าฟังเพียงพอสักแล้ว แต่คำพูดของคนจำนวนมากปลิวหายไปกับสายลมได้ง่าย ๆ ตัวหนังสือคงอยู่ถาวรมากกว่า คนส่วนมาก หรือจะพูดว่าคนที่ไม่ประสบความสำเร็จก็ได้ ไม่รู้ว่า - ชีวิตจะให้มากเท่าที่เราร้องขอ แต่สิ่งแรกที่เราจะต้องทำ คือ ตามตัวเองว่าเราต้องการอะไร ถ้าคำร้องขอคลุมเครือ ผลลัพธ์ย่อมคลุมเครือพอกัน ถ้าเราร้องขอน้อยที่สุด เธอย่อมได้น้อยที่สุด อย่าแปลกใจ เพราะเธอเป็นคนร้องขอแค่นั้นเอง”

เศรษฐีรู้สึกพอใจว่าชายหนุ่มตามคำพูดของเขาทัน จึงอธิบายต่อไป “คำร้องขอทุกข้ออยู่ในกฎนี้ทั้งสิ้น สิ่งที่สำคัญเหนืออื่นใด คือ คำร้องขอจะต้องชัดเจนจะแจ้งที่สุด เช่น ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ เราจะต้องระบุตัวเลขจำนวนเงินและกำหนดเวลาในการหาเงินก้อนนั้นลงไป แต่คนทั่วไปทำอะไรกัน ? แม้แต่คนที่ทะเลาะทะเลเรื่องเงิน ... ต้องการเงินมาก ๆ ต่างก็ทำผิดพลาดเหมือนกัน จะให้แน่ใจ เธอลองถามใครสักคนก็ได้ว่าเขาต้องการทำเงินได้เท่าไรในปีหน้า ถ้าคนคนนั้นอยู่บนเส้นทางสู่ความสำเร็จ (และเขาไม่รังเกียจที่จะบอกเธอ) เขาจะตอบได้ทันที อย่างไรก็ตาม ถ้าในสิบคนตอบคำถามง่าย ๆ นี้ไม่ได้ในทันที นี่คือการผิดพลาดขั้นพื้นฐานที่สุด “ชีวิต”

ต้องการรู้ว่าเธอต้องการอะไร คาดหวังสิ่งใด และถ้าเธอไม่ร้องขอ เธอก็จะไม่ได้สิ่งใดเลย

“เฮอะละ เรามาทำแบบทดสอบกัน” ชายชราพูดต่อ “เธอบอกว่าอยากรวย?”

“ใช่ครับ”

“แล้วบอกได้หรือยังว่า เธออยากทำเงินได้เท่าไรในปี่หน้า?”

ชายหนุ่มนิ่งอั้น เขาเข้าใจคำพูดของเศรษฐีทุกถ้อยคำ ความจริงแล้วเขาเห็นท้องตัวย่างเต็มหัวใจ แต่เขาคงเป็นคนกลุ่มเดียวกับคนส่วนมากที่อยากรวย แต่ไม่รู้ตัวเองต้องการทำเงินได้เท่าไร ในพื่นำรองเขาเป็นสีแดงเข้มด้วยความอับอาย

“ผมไม่ทราบครับ” เขาจำต้องยอมรับ “แต่ผมคิดว่าผมเริ่มเข้าใจข้อผิดพลาดของตัวเอง ... อาจจะเป็นข้อผิดพลาดที่สำคัญที่สุด”

“เรามาร่วมกันแก้ไขข้อผิดพลาดนี้กันแล้วกัน ไหนบอกสิ เธอมีตัวเลขอะไรอยู่ในใจ?”

“ผมไม่มีความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้เลยแม้แต่หน่อย” ชายหนุ่มพิมพ์

“ง่ายมาก เธอจะต้องเขียนตัวเลขจำนวนเงินที่เธออยากจะหาได้ภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่นี้ลงไป ฉันรู้ว่าเราจะทำอย่างไรดี จงใช้เวลาคิดสักพัก พยเวลาหมดลง เธอจะต้องลงมือเขียนตัวเลขทันที เฮอะละ ... เริ่มคิดได้ เวลา กำลังจะหมดลงไปเรื่อย ๆ”

ชายชราหยิบนาฬิกาทนายแสนสวยบนโต๊ะขึ้นมา และจับมันพลิกกลับ

ชายหนุ่มกระโดดเข้าร่วมเล่นกบด้วยทันที จะพูดเช่นนี้คงได้ เพราะนี่คือครั้งแรกที่เขาใช้สมองทำงานอย่างหนัก ตัวเลขมากมายวิ่งวนอลหม่านเวลากำลังหมดไปเรื่อย ๆ เมื่อทรายเม็ดสุดท้ายโรยตัวลงสู่เบื้องล่าง ชายหนุ่มยังคงไม่มีตัวเลขที่ถูกต้อง

“เฮ้อ ...” เศรษฐีไม่ได้ละสายตาจากนาฬิกาทรายแม้แตวินาทีเดียว “เธอมีตัวเลขอะไรอยู่ในใจ?”

ชายหนุ่มจรดปากกาเขียนตัวเลขที่เขาคิดว่า “พอจะเป็นไปได้” นิ้วมือ

สั้นระริก

"30,000 ปอนด์!" เศรษฐีร้องลั่น "น้อยมาก ... แต่เอาเถอะ นี่เป็นแค่
การเริ่มต้น ใจจริงฉันอยากให้ตัวเลขสูงกว่านี้ เธอมีงานต้องทำอีกมากมาย
ที่คิดว่าจะกลายเป็น เศรษฐีข้ามคืน ได้ แต่เธอจะได้เห็นเองว่า งานนี้
ไม่หนักหนาสาหัสอย่างที่คนส่วนมากคิดกัน เพราะไม่ว่าท้ายที่สุดเธอเลือก
งานอาชีพใดก็ตาม งานนั้นจะเป็นไปเพื่อตัวเธอเองทั้งสิ้น"

บทที่ 7

เรียนรู้คุณค่าของทัศนคติต่อตนเอง

ชายหนุ่มยังไม่ได้รับประทานอาหารเช้า พายุอารมณ์ที่ผันผวนปั่นป่วนเมื่อคืนก่อน กระตุ้นความรู้สึกหัวโหมกเป็นพิเศษ ทันใดนั้น บัดเตอร์เดินเข้ามาพร้อมกับกาแฟและครัวซองต์หอมฉุย ชายหนุ่มรีบประทานไปพลาง รีบพึ่งบทเรียนไปพลาง

“ฉันจะถามคำถามเธอ” เสวณัฐพูด “เพื่อช่วยให้เธอเข้าใจตัวเองว่าเกิดอะไรขึ้นกับเธอเมื่อครู่ก่อน ซึ่งดูเหมือนเป็นเวลาชั่วพริบตาเดียว”

“มันรวดเร็วจริง ๆ ครับ”

“ข้อสังเกตประการแรก คือ ตัวเลขที่เธอเขียนลงบนกระดาษมีความหมายมากกว่าที่เธอคิด ความจริงแล้ว ตัวเลขนี้สะท้อนความคิดว่าเธอมองตัวเองอย่างไร ไม่ว่าเธอเต็มใจยอมรับหรือไม่ก็ตาม ในสายตาของเธอ เธอคิดว่าตัวเองมีค่าเท่ากับบิล 30,000 ปอนด์ ไม่มากไม่น้อยกว่านี้”

“ผมไม่เข้าใจว่าทำไมท่านจึงพูดเช่นนี้?” ชายหนุ่มอุทธรณ์ “การที่ผมเลือกตัวเลขจำนวนนี้ เป็นเพราะผมใคร่ครวญอย่างมีเหตุผล สุขุม และทำจิตตัม ผมเห็นว่าผมไม่มีทางทำเงินมากกว่านี้ได้ยังไง ผมไม่มีใบปริญญา

แทบไม่มีวินในปัญชีธนาคาร และ - กำลังตกงาน”

“ไม่ต้องสงสัย ความคิดของเธอมีเหตุผลดี ... และฉันรู้สึกนับถือ แต่ ปัญหาก็คือ ความคิดสมเหตุสมผลนี่เองที่เป็นตัวกำหนดชะตาชีวิตของเธอเวลานี้ เรืองไกรภายนอกไม่ใช่สิ่งสำคัญมากนัก ขอให้จำไว้ให้ดี ... อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในชีวิตของเธอ ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ ความรู้สึก อังคม หรือการงาน ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นภาพสะท้อนจากความคิดของเธอทั้งสิ้น แต่เนื่องจากจิตใจของเธอยังไม่แกร่งพอ เธอจึงยังรับกฎเกณฑ์นี้ไม่ได้ ยังหลงมัวเมาอยู่กับภาพลวงตาที่เธอคิดว่าเป็น “ความจริง” บังคับภายนอกจึงยังเป็นตัวกำหนดชีวิตเธอ ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต ล้วนเป็นเรื่องของ “ความคิด” ชีวิตคือสิ่งที่เราวาดภาพให้เป็นไป อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นผลมาจาก “ความคิด” ของเราเองทั้งสิ้น ถ้าเธอต้องการเปลี่ยน “ชีวิต” เธอต้องเริ่มด้วยการเปลี่ยน “ความคิด” เสียก่อน แน่แน่นอน เธออาจรู้สึกว่ามันพูดแปลก ๆ คนมีเหตุผลส่วนมากยอมรับฟังไม่ได้เลย”

ด้วยรู้ว่าชายหนุ่มกำลังใจจดใจจ่อกับคำพูดทุกคำ ชายชราไม่รอช้าที่จะเสริมคำว่า “คนที่ประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ทุกคน ไม่ว่าจับทำงานอาชีพสาขาใด มักจะไม่สนใจกับคำทักท้วงของพวกนักคิดนักปรัชญาที่มี ‘เหตุผลดี’ เพราะเขาเข้าจริง ๆ แล้ว คำพูดของคนเหล่านั้นค่อนข้างจะไร้ประโยชน์

“อย่างไรก็ตาม ...” ชายชราพูดต่อ “ฉันไม่ได้ต่อต้านภูมิปัญญาและตรรกะกันข้าม ฉันคิดว่าเหตุผลและตรรกวิทยาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการก้าวไปสู่ความสำเร็จ เพียงแต่ยังไม่พอ คนเราต้องรู้จักใช้สติปัญญาเป็นเครื่องมือและคนรับใช้ที่ซื่อสัตย์ให้จงได้ อย่าปล่อยให้มันมีอิทธิพลเกินไปกว่านี้ มิฉะนั้นมันจะกลายเป็นอุปสรรคไป คนที่จะประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ จะต้องศรัทธาในอำนาจของพลังจิต เพราะคนที่มีจิตใจอันแกร่งเท่านั้น จึงจะไม่ปล่อยให้ความร้อนใจแหวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลครอบงำจิตจนทลายหายไป ที่นี้มีพลังดึงดูดความมั่งคั่งร่ำรวยมาสู่ตนเองได้ราวกับภูตผี” สภาพแวดล้อมภายนอกของคนประสบความสำเร็จในอดีตกับในปัจจุบัน จะว่าไปแล้วไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก เพียงแต่เพียงครั้งความยากลำบากมากกว่า ถึงจะ

หล่อหลอมให้จิตใจแข็งแกร่งมากขึ้น คนที่ประสบความสำเร็จทุกคนต่างเชื่อว่า
คนสามารถทำได้ คนที่ร่ำรวยทุกคนเชื่อมั่นว่า คนสามารถร่ำรวยได้ ด้วย
เหตุนี้เอง พวกเขาจึงประสบความสำเร็จ

“ขอให้เรากลับมาที่กระดาษแผ่นนี้” เศรษฐีสรุป “เธอจึงตอบคำถามนี้
ตัวเลข 30,000 ปอนด์ไม่ใช่ตัวเลขแรกที่วิ่งเข้ามาในใจเธอใช่ไหม?”

“ท่านพูดถูกครับ ... ไม่ใช่”

“ถ้าอย่างนั้น ... เท่าไหร่?”

“ผมบอกแน่นอนไม่ได้ ในสมองของผมมีตัวเลขพุ่งเหิงไปหมด”

“ลองยกตัวอย่างสิ”

“ก็ ... 50,000 ปอนด์”

“แล้วทำไมเธอไม่เขียนลงไป?”

“ผมไม่ทราบครับ คงเป็นเพราะมันดูเหมือนไกลเกินเอื้อม”

“มันจะเป็นอย่างนั้น ตราบจนกว่าเธอจะเชื่อว่ามัน ไม่ ไกลเกินเอื้อม
ถ้าเธอเริ่มต้นที่ 30,000 ... โห! เธอต้องใช้เวลามากขึ้นที่คิดว่ามันจะเป็นเศรษฐี
เงินล้าน ลองเขียนตัวเลขสูงสุดที่คุณคิดว่าทำได้สิ”

ชายหนุ่มพลี่ยตาม นิ่งทึดครู่หนึ่ง แล้วจรวดปากกาเขียน ... 40,000 ปอนด์

“ขอแสดงความยินดีด้วย” เศรษฐีพูดอย่างรวดเร็ว “เธอเพิ่งทำเงิน
เพิ่มขึ้น 10,000 ปอนด์ภายในเวลาไม่กี่วินาที ไม่เลวเลย จริงไหม?”

“แต่มันเป็นแค่ตัวเลขลอย ๆ นะครับ”

“ก็เหมือนกันล่ะนะ เธอได้เริ่มต้นก้าวสำคัญอันยิ่งใหญ่แล้ว คือ การ
ขยายทัศนคติว่า เธอสามารถหาเงินได้ 40,000 ปอนด์ แทนที่จะเป็น 30,000
ปอนด์อย่างในตอนแรก มันไม่ใช่ก้าวกระโดด แต่นับได้ว่าเป็นความก้าวหน้า
จะว่าไปแล้ว กรุงโรมไม่ได้สร้างเสร็จในวันเดียว ภายในตัวเธอมีเมืองอยู่
เมืองหนึ่ง คล้าย ๆ กรุงโรม ... เรามีเมืองอย่างนี้ในตัวด้วยกันทุกคน รู้ตัวบ้าง
ไม่วู้ตัวบ้าง ต่าง ๆ กันไป สิ่งที่น่าพิศวง คือ ขอบเขตของเมืองหดเข้าขยายออก
ได้อย่างน่าอัศจรรย์ การเพิ่มจำนวนตัวเลขของเธอเมื่อครู่ เท่ากับเป็นการเริ่มต้น
กระบวนการขยายขอบเขตของเมือง กรุงโรมในตัวเธอเติบโตขึ้น นักคิด

ที่ฉลาดพูดมานานแล้วว่า ชีตจำกัดอันยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์คือ "ตัวเอง" "ความคิด" เป็นอุปสรรคอันยิ่งใหญ่ต่อความสำเร็จของคนเรา จงขยายความคิดออกไป แล้วเธอจะขยายชีวิตของตัวเองได้ จงทำลายขีดจำกัดของตัวเอง แล้วเธอจะทำลายขีดจำกัดของชีวิตได้ เมื่อนั้น เงื่อนไขต่าง ๆ ในชีวิตจะเปลี่ยนไปราวปาฏิหาริย์ ฉันสาบานกับเธอได้"

"แต่ผมจะทราบได้อย่างไรว่า อะไรคือขีดจำกัดของผม?" ชายหนุ่มถาม "คำพูดของท่านน่าเชื่อถือ แต่ขณะเดียวกันก็ซับซ้อนมาก"

"ฉันเพิ่งอธิบายจบไปแล้วไง ว่าเราจะค้นพบขีดจำกัดของเราได้อย่างไร และควรทำอย่างไรต่อทัศนคติต่อตนเอง" เศรษฐีว่า "ตัวเธอคือภาพสะท้อนที่เป็นรูปธรรม ทำให้เรามองเห็นว่าเรามองตัวเองอย่างไร เป็นวิธีการง่าย ๆ ทุกครั้งที่ใครก็ตามทำแบบฝึกหัดนี้ จะต้องเผชิญหน้ากับขีดจำกัดทางความคิดของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับขีดจำกัดที่คนคนนั้นเผชิญอยู่ในชีวิตจริง ชีวิตจะยอมพ่ายแพ้ต่อขีดจำกัดที่คนคนนั้นสร้างขึ้นให้กับตัวเอง ... ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม น่าเศร้าจริง ๆ คนล้มเหลวเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยมาก ในขณะที่คนประสบความสำเร็จรับเรื่องนี้ได้ไว และพยายามอย่างที่สุดที่จะขยายขอบเขตทัศนคติต่อตนเองออกไป"

"วิธีการง่ายมาก ชันแรก คือ ..." เศรษฐีพูดต่อ "หยิบกระดาษเปล่าแผ่นหนึ่ง ลงมือเขียนตัวเลขเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เธอไม่มีทางจะเป็นเศรษฐีได้ จนกว่าเธอจะทำให้ตัวเองเชื่อได้เสียก่อนว่า เธอสามารถเป็นคนรวยได้ เรื่องนี้เป็นความจริงอย่างที่สุด เราเริ่มแบบฝึกหัดเล็ก ๆ น้อย ๆ กันอีกครั้ง เธอจงเขียนตัวเลขมากขึ้นไปอีก"

ชายหนุ่มนิ่งคิดไม่กี่วินาที กระดาษกระดาษเล็กน้อยก่อนที่จะจรวจปากกาเขียน ... ๑๐,๐๐๐ ปอนด์ สาราภกับตัวเองในใจว่า นี่คือนับเลขสูงสุดที่เขาหวังว่าจะหาได้

"มันอาจจะนับตัวเลขสูงสุดที่เธอหวังจะหาได้ในเวลานี้ แต่จะไม่ใช้ตัวเลขสูงสุดที่เธอจะหาได้ จริง หรือ? เพราะแค่นี้ถือว่าต่ำมาก บางคนหาได้ในเดือนเดียว ... ดิปลาด์เดียว ... หรือ - แม้กระทั่งทุกวัน! ฉันขอแสดงความยินดี

กันเธอ เธอก้าวหน้าไปมาก สามารถขยายทัศนคติต่อตนเองได้ถึง 2 เท่าตัว และฉันไม่อยากเร่งรัดเธอ สำหรับเธอ การกำหนดเป้าหมายจะต้องดูยิ่งใหญ่ และสามารถเป็นจริงได้ เธอจึงจะเชื่อถือในเป้าหมายนั้น **ความลับของการกำหนดเป้าหมายอยู่ตรงนี้ คือ มันจะต้องเป็นอะไรที่ท้าทายและอยู่ในวิสัยที่จะทำได้** อย่าลืมเสียล่ะ และอย่าลืมด้วยว่า คนส่วนมากมี "หัวเก่า" เกินไป และขลาดกลัวที่จะขยายขีดจำกัดทางความคิดของตัวเอง บอมบ์ปล่อยให้ขีดจำกัดเหล่านั้นกลายเป็นนิสัยอย่างหนึ่ง ปล่อยให้ตัวเองเคยชินกับชีวิตที่เรียบง่าย และทนอยู่กับมัน กลัวเกินกว่าจะฝัน เธอจะต้องไม่กลัวที่จะขยายขอบเขตทางความคิด จงเขียนตัวเลขให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ แล้วเธอจะประสบความสำเร็จอย่างน่าทึ่ง ดูตัวเองสิ เธอสามารถเพิ่มเป้าหมายเป็น 2 เท่าภายในเวลาไม่กี่นาที

"นับแต่นี้ไป ..." เศรษฐีพูดต่อ "เมื่อใดที่อยู่ตามลำพัง จงทำแบบฝึกหัดนี้อยู่เสมอ เขียนเป้าหมายทางการเงินลงไปว่า ... ในเวลาหกปีนับแต่วันนี้ ฉันจะเป็นเศรษฐีเงินล้าน นี่คือ - สูตรลับสู่ความเป็น "เศรษฐีข้ามคืน" ของฉัน เธออาจจะคิดว่าต้องใช้เวลาดังหกปีเขียนนะ ไม่ใช่ ชั่วโมงกัน อย่างที่คุยโอ้อวดกันด้วย แต่เธอใช้เวลาแค่หนึ่งวันเท่านั้นในการใช้สูตรลับจุดไฟศรัทธาในตัวเอง ซึ่งสามารถรับประกันเป้าหมายทางการเงินและความมั่งคั่งที่รวดเร็วของเธอดี ว่าจะเป็นจริงแน่นอน

"สำหรับตัวฉัน แม้จะเริ่มด้วยเงิน 10,000 ปอนด์ที่เศรษฐีชราให้ยืมฉันก็ยังต้องใช้เวลาถึง 5 ปี จึ่งเดือนกว่าจะทำเงินล้านแรกของตัวเองได้ นับแต่นั้นเป็นต้นมา เงินทองก็ไหลมาเทมาด้วยการใช้สูตรลับนี้ มีหลายคนหัวเราะขบขัน เรื่องนี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง แต่ขอบอกให้รู้ว่า คนที่หัวเราะเขาจะไม่วันข้างหน้า"

ความกลัวและกฏเกณฑ์คิด ไม่รู้จะพูดอะไรจริง ๆ คอยเฝ้าเขาเชื่อไปกว่าครึ่งทางแล้ว แต่ทุกอย่างมันดู "ง่าย" เกินไป

"เห็นได้ชัด" เศรษฐีข้ามคืนพูดต่อ "สูตรลับนี้ไม่ได้เป็นประโยชน์เฉพาะคนที่ต้องการเป็นเศรษฐี แต่จะยังประโยชน์ให้แก่ทุกคนที่มีความทะเยอทะยาน

มีความไฉน ... นี่คือ - จุดเด่นของสูตรลับนี้ มันสามารถช่วยให้เธอทำเงิน
เพิ่มขึ้นปีละ 50,000 ปอนด์ หรือทวีคูณเป็นสองเท่าได้ในเวลาหนึ่งปี ... หรือ - นำ
ไปปรับเปลี่ยนใช้กับความไฉนอื่น ๆ ได้อย่างสบายมาก

“ถ้าเธอไม่รังเกียจ ขอให้กลับไปอยู่ในห้องของเธอสักพักหนึ่ง ฉันจะ
ออกไปดูแลสวนกุหลาบ ระหว่างอยู่ตามลำพัง จงเขียนข้อความที่ฉันบอกเธอ ...
ในเวลาหกปีนับแต่วันนี้ ฉันจะเป็นเศรษฐีเงินล้าน . ฉันจะเป็นเศรษฐีเงินล้าน
ในวันที่ ... เดือน - พ.ศ. - มีกระดาษอยู่สี่ชิ้นใต้เตียงเรียบร้อยแล้ว ไม่ต้องห่วง
ขอให้จำไว้ว่า トラバิดที่เธอยังไม่เคยชินกับความคิดว่า ตัวเองสามารถเป็น
เศรษฐีเงินล้านได้ トラバิดที่ความคิดนี้ยังไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตจิตใจเธอ
จะไม่มีอะไรช่วยให้เธอเป็นเศรษฐีได้ จงกลับไปห้องพักและทบทวนวิธีการ
ของฉัน มันจะเป็นเครื่องมือนำทางชีวิตเธอตลอดเวลาหกปีข้างหน้า”

บทที่ 8

ค้นพบพลังอำนาจของคำพูด

หนึ่งชั่วโมงหลังจากนั้น บัตเลอร์ขึ้นมาตามตัวชายหนุ่ม ผู้ซึ่งหมกมุ่นกับการทำแบบฝึกหัดจนลืมเวลา

บัตเลอร์อธิบายว่าเศรษฐีข้ามคืนกำลังรอเขาอยู่ในสวน ชายหนุ่มเดินตามหลังบัตเลอร์ไปเรื่อย ๆ ได้เห็นเศรษฐีนี้ผู้นั่งบนม้านั่งใกล้ ๆ กับบริเวณที่เขาทั้งสองพบกันครั้งแรก ชายชรากำลังชื่นชมกับดอกกุหลาบสดสวยที่เขาเพิ่งตัดออกมาจากต้นใหม่ ๆ พอได้ยินเสียงชายหนุ่มเข้ามาใกล้ ชายชราเหลียวหน้ามามอง ใบหน้าเปี่ยมสุข รอยยิ้มอ่อนโยน

"เป็นยังไงบ้าง?" เศรษฐีถาม "ทำแบบฝึกหัดเรียบร้อยแล้วใช่ไหม?"

"ครับ แต่ผมมีคำถามมากมายทีเดียว"

"ฉันจะได้ยินอยู่ที่นี้เอง" เศรษฐีเชื้อเชิญชายหนุ่มให้นั่งลงข้างเขา

"ปัญหาที่รบกวนใจผมเป็นพิเศษ" ชายหนุ่มบอก "คือ ผมคงไม่เห็นทางเลยว่า ผมจะกลายเป็นเศรษฐีภายในเวลา 6 ปีได้อย่างไร ขอให้ผมเขียนประโยคบ้า ๆ นี้ทั้งวันและท่องจำจนขึ้นใจ คำตามก็คือ - ผมจะเกลี้ยกล่อมให้ตัวเองเชื่อได้อย่างไรว่า ผมสามารถเป็นเศรษฐีได้? ผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่า อยากร

ทำงานอะไร? สาขาไหน? อีกทั้งรู้สึกตัวว่ายังเด็กเกินกว่าจะเป็นเศรษฐีเงินล้าน"

"นั่นไม่ใช่ปัญหา อายุไม่เคยเป็นอุปสรรคสำหรับความร่ำรวย มีเศรษฐีคนไปที่มีอายุน้อยกว่าเธอ อุปสรรคสำคัญอยู่ที่ไม่รู้จักสูตรลับ หรือรู้แล้วไม่รู้จักนำมาใช้ต่างหากล่ะ"

"ผมพร้อมที่จะนำไปใช้แน่ ๆ แต่ปัญหาก็คือมีอยู่ว่า ผมไม่รู้จะช่วยให้ตัวเองเชื่อได้อย่างไรว่า ผมจะเป็นเศรษฐีเงินล้านได้?"

"โดยพื้นฐานแล้ว มีอยู่เพียงวิธีเดียว ซึ่งเป็นวิธีเดียวกับที่เธอใช้ทำให้ตัวเอง ไม่เชื่อ ว่าตัวเองจะเป็นเศรษฐีได้นั้นแหละ นับจากวันนี้ไปไม่ว่าวัน - หรืออย่างมากที่สุดปดาศั เธอจะต้องสร้างภาพเศรษฐีขึ้นมาในใจให้จงได้ เราต้องให้เวลาตัวเองบ้างสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่ส่งสมมานาน **ความลับของวิธีการสร้างภาพเศรษฐีอยู่ที่ 'คำพูด'** ความคิดของคนเราหาทางแสดงตัวออกมาเสมอ "คำพูด" เป็นหนทางหนึ่ง และยิ่งคนเรามีอำนาจจิตกล้าแข็ง ความคิดจะยิ่งทรงพลัง มีแนวโน้มเป็นจริงยิ่งขึ้น และส่งผลต่อชีวิตในที่สุด เธอเคยได้ยินลูกาซิของเฮรเบิร์ตส ไหมล่ะ? ... นี่สัจกำหนดโชคชะตาของคนเรา ความคิดดำรงอยู่ได้ด้วยแรงปรารถนา ถ้าแรงปรารถนาของเธอแรงกล้า สิ่งของเธอประสพผลเป็นจริงเร็วขึ้น คนเราจะร่ำรวยได้ ก็ต้องมุ่งมั่นปรารถนาอย่างจริงจัง ... แรงกล้า ความจริงใจและแรงปรารถนาอันแรงกล้า คือ ปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ"

"ผมก็ปรารถนาจะร่ำรวยอย่างจริงจังครับ" ชายหนุ่มพูด "ผมได้พยายามทำทุกอย่างที่ทำได้มาหลายปีแล้ว"

"ความปรารถนาอันแรงกล้าเป็นสิ่งจำเป็น แต่ยังไม่พอ สิ่งที่คุณไม่มีคือ **ศรัทธา** เธอจะต้องเชื่อมั่นให้ได้ก่อนว่า เธอสามารถเป็นเศรษฐีเงินล้านได้"

"ผมจะมีศรัทธาได้อย่างไร?"

"ฉันเคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายเล่ม ทุกเล่มพูดตรงกันว่าทางเดียวที่จะสร้างศรัทธาได้ คือ การพูดย้ำกับตัวเองบ่อย ๆ "คำพูด" มีอิทธิพลอย่างถึงต่อชีวิตของคนเรา คนส่วนมากไม่รู้ถึงกฎนี้ หรือไม่รู้จัก

ไม่กล้ามาใช้ ... ไม่ ... ฉันขอถอนคำพูด ... ฉันตั้งใจจะพูดว่า คนส่วนมากมักชอบใช้คำพูดไปในทางก่อผลร้ายให้ตนเองมากกว่า”

“ผมไม่ต้องการโต้แย้งหรือทักท้วง” ชายหนุ่มกล่าว “แต่ผมรู้สึกว่าคุณพูดเกินเลยไป ผมไม่เห็นว่าคุณพูดจะช่วยให้ผมเป็นเศรษฐีได้อย่างไร มันอาจจะมีความสำคัญอยู่บ้าง แต่ในความคิดเห็นของผม ก็แค่เกี่ยวข้องกับส่วนปลีกย่อยเท่านั้น”

เศรษฐีข้ามคืนไม่ตอบคำพูดกับชายหนุ่ม นั่งนิ่งจมอยู่ในภวังค์ครู่หนึ่ง แล้วว่า “ในลินชักได้ระบบห้องของเธอ ฉันทิ้งหนังสือเก่า ๆ ไว้เล่มหนึ่ง เนื้อหาในเล่มอธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีที่ฉันได้โดยละเอียด จงขึ้นไปอ่านดู เป็นหนังสือเล่มบาง ๆ ละ อ่านจบแล้วค่อยลงมาพบฉัน เราจะได้คุยกันต่อ ถ้าเธอรู้สึกอยากอยู่คนเดียวละก็ ปิดประตูลงกลอนซะก็ได้”

ชายหนุ่มเขี่ยฟางใส่โดยดี กดลิ้นขึ้นไปบนห้อง ปิดประตู และเริ่มมองหาหนังสือในลินชักได้ะ ไม่มีหนังสือสักเล่ม แต่มีจดหมายฉบับหนึ่ง จะต้องเป็นของเขาแน่นอนแม้ว่าไม่มีชื่อของเขายืนยันก็ตาม เพราะข้อความระบุไว้ชัดเจนว่า “จดหมายถึงเศรษฐีหนุ่ม”

ชายหนุ่มเปิดมิดี ดึงกระดาษออกมา ปรากฏข้อความเขียนด้วยหมึกสีแดง ...

อาถรรพ์ ลงชื่อ เศรษฐีข้ามคืน

หัวใจของชายหนุ่มเต้นระรัว

ฉบับต้นนั่นเอง เขาได้ยินเสียงดังกรึก ๆ ๆ ๆ หันหลังไปดู ก็เห็นคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่ง รู้สึกว่าเขาจะไม่เคยสังเกตเห็นมันมาก่อน ใครบางคนคงนำมาไว้ในห้องระหว่างที่เขาไม่อยู่ เครื่องพิมพ์กำลังทำงาน เขาเดินเข้าไปใกล้และอ่านข้อความ มีอยู่ประโยคเดียวซ้ำ ๆ ซาก ๆ

คุณมีเวลามีชีวิตอยู่ได้อีก ๑ ชั่วโมง

คุณมีเวลาชีวิตอยู่ได้อีก 1 ชั่วโมง
คุณมีเวลาชีวิตอยู่ได้อีก 1 ชั่วโมง
คุณมีเวลาชีวิตอยู่ได้อีก 1 ชั่วโมง

ถ้านี่คือเรื่องตลก ก็นับเป็นตลกที่แย่มาก! มันต้องเป็นเรื่องตลกแน่!!
ทำไมเศรษฐีข้ามคืนจึงต้องการชีวิตของเขา? ไม่มีเหตุผลเลย เขาไม่เคยทำอะไรให้ชายชราเจ็บช้ำน้ำใจ แต่... ทุกอย่างที่นี่ดูผิดประหลาดพิกลหรือ... ชายชราเป็นคนจิตวิปลาส?

ชายหนุ่มรู้สึกสับสนนิ่งงัน แต่เขาแน่ใจอย่างหนึ่งว่า ไม่ว่าเรื่องทั้งหมดนี้จะเป็นเรื่องตลกหรือไม่ก็ตาม เขาจะไม่ยอมเสี่ยงชีวิตเป็นอันขาด
แรกเริ่มก็เรื่องเช็ก ต่อมาก็สูตรลับ เศรษฐีอาจกำลังล่อเหยื่อ เล่นตลกว่า...

ชายหนุ่มแวบเดียวจะจลนหามือทิ้ง ผวาไปที่ประตู ล็อก!

จับประตูเขย่าลูกบิด ออกแรงดัน ไม่ได้ผล!

ครั้งนี้ชายชราทำเกินไป!

ชายหนุ่มเกิดอาการบ๊วระห่ำพันที วิ่งกลับไปตีหน้าต่าง เห็นเศรษฐีชรากำลังทำหวนอยู่ เขาร้องตะโกนสุดเสียง เวียบ! เขาต้องเรียกดังยิ่งขึ้น เวียบ! เศรษฐีชราหวนหรืออย่างไร! ไม่มีทางเป็นไปได้ เมื่ออยู่ใกล้ๆ ก็ดูปกติดีนะ เขาเห็นบันไดเลื่อนเข้าไปในสวน จึงร้องเรียกเสียงดัง ดูเหมือนว่าเขากำลังพูดกับอากาศที่ว่างเปล่า

ฝันร้ายแบบไหนกันแน่? ไม่มีทางที่จะเป็นคนหวนทั้งสองคน

เขาตะโกนเรียกอีกครั้ง มีคนรับใช้อีกคนหนึ่งเดินตามหลังบันไดเลื่อนมาห่างๆ ท่าทางของชายคนนั้นไม่รู้สึกรู้สึาเช่นกัน

โอ้... แผนการร้ายนี้ต้องถูกวางแผนมาอย่างดี เขาเดินเข้าสู่อันตรายอย่างง่ายดาย

ชายหนุ่มคิดว่ากระโจนลงทางหน้าต่าง เหมือนที่เคยคิดเมื่อถูกขังครั้งแรก แต่คันสื่อน้ำดู เขาอาจจะหกล้มตายได้ ทันใดนั้น เขาเห็นโทรทัศน์ วิทยุ — ทำไมเขาไม่คิดถึงมันมาก่อน? โทรฯ ถึงใคร? คำรวจ? 191? ถ้า

ตำรวจมาถึง แล้วทุกอย่างไม่มีพิรุณสะ ? เรามีถูกกล่าวหาว่าแจ้งความเท็จหรือ ?

เราตัดสินใจต่อโทรศัพท์ถึงโอเบอเรเตอร์ เสียงของพนักงานสาวที่รับสายฟังประหลาดหูที่สุด เขาขอหมายเลขของสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด เจ้าหล่อนบอกเบอร์ให้โดยดี เรารีบหมุนโทรศัพท์อย่างรวดเร็ว สายไม่ว่าง ! เราหมุนอีกครั้ง สายยังคงไม่ว่าง ! เวรกรรมแท้ๆ ! เราพยายามอีกครั้ง ทันใดนั้น เราสังเกตเห็นว่าหมายเลขที่เรากำลังหมุนปรากฏอยู่ตรงหน้า ... บนเครื่องรับโทรศัพท์ที่เรากำลังใช้ ! เรากำลังต่อโทรศัพท์เข้าห้องตัวเอง เราถูกหลอก !

ชายหนุ่มพยายามเปิดประตูอีกครั้ง ไม่ได้ผล พวกกลับไปที่หน้าค้าง เห็นชายคนหนึ่งกำลังเดินตรงมาที่บ้าน เลือกลืมสติคำห่มและหมวกปีกกว้างใบใหญ่ทำให้มองไม่เห็นเขาคูปร่างหน้าตาที่แท้จริง ชายหนุ่มกลับหายใจด้วยความสยของขวัญ จะเป็นใครไม่ได้ นอกจาก ... “นักฆ่ารับจ้าง” เขาคิดกับเหมือนหนูโง่ ๆ ตัวหนึ่ง เขากำลังจะตาย เขาไม่มีทางหนีรอด เสียงเดินใกล้เข้ามา เขาคิดถูก เวลาของเขามาถึงแล้ว !

ชายหนุ่มยับยั้งห่างประตู มองซ้ายมองขวาหาอาวุธป้องกันตัว เสียงลูกกุญแจสอดเข้าในที่ล็อกตังกริก ลูกบิดหมุนช้า ๆ ประตูเปิดออก ร่างคำห่มยืนยืนขวางอยู่กลางประตู และแล้ว ... คำโถงร่างชายผู้หนึ่งค่อย ๆ ชัดเจนขึ้น “นักฆ่ารับจ้าง” ยืนนิ่งไม่กล่าววาจาแม้แต่คำเดียว ทันใดนั้น ... ขยับมือสอดลงในกระเป๋ ชายหนุ่มผละ ... คิดว่า “นักฆ่ารับจ้าง” คงจะต้องอาวุธออกมาแน่ แต่ชายแปลกหน้าล้วงจดหมายออกมาจากกระเป๋า แล้วใช้มือดันปีกหมวกขึ้น ชายหนุ่มกลั้นหายใจ คาดหวังถึงสิ่งเลวร้ายที่สุด ...

แต่ ... ใบหน้าของเศรษฐีรายอยู่ภายใต้หมวกใบนั้น

“เรอสัมผัสจดหมายไว้ในสวน” เศรษฐีข้ามคืนเอ๋ย ตอนนี้นำการปลอมตัวของชายชราพอจะมองเป็นเรื่องราวกันได้ “เธอพบหนังสือที่ฉันทิ้งนอกหรือเปล่า ?”

“ไม่ครับ แต่ผมพบสิ่งนี้ ...” ชายหนุ่มตอบ รู้สึกใจขึ้นกับน้ำเสียงเป็นมิตรของชายชรา

เขาก็มีลงหีบจดหมายขึ้นมาจากพื้น

“อะไรเงี้ย? เมื่อไหร่หมายความว่าอะไรครี?” ชายหนุ่มถาม “ผมจะพ้องก็ได้ ท่านก็ทราบ...”

“แต่... มันเป็นแค่ถ้อยคำไม่กี่คำบนกระดาษ เธอจะเอาตัวฉันขึ้นศาล เพราะกระดาษไม่มีความหมายแผ่นเดียวหรือ? เธอพูดเองไม่ใช่หรือว่า เธอไม่เชื่อในอำนาจของคำพูด? ดูสารรูปของเธอสิ...”

ชายหนุ่มรู้ทันทีว่าเขารู้พูดถึงเรื่องอะไร

“ฉันต้องการให้เขียนที่รวดเร็วเขียนขาด ประสิทธิภาพเป็นครูได้ดีกว่าคำพูดพรั่นสอนอธิบายมากนัก พูล่งๆ ก็คือ ประสิทธิภาพคือชีวิต

“มาถึงตอนนี้ เธอเข้าใจเรื่องอำนาจของคำพูดแล้วใช่ไหม?” ชายชราพูดต่อ “และอีกข้อที่เธอต้องตระหนักให้ได้ คือ อำนาจของคำพูดทรงพลังยิ่งใหญ่มาก ไม่ว่าคำพูดนั้นเป็นความจริง หรือไม่ใช้ความจริงก็ตาม ณ ที่นี้ฉันรับรองกับเธอได้ว่า ฉันไม่เคยมีความคิดจะทำร้ายเธอแม้แต่น้อย”

“แต่ผมจะทราบได้อย่างไร?” ชายหนุ่มถาม ใจคอเริ่มสงบลงทีละน้อย

“เธอคิดหาเหตุผลเองได้ไหม ทำไมฉันถึงอยากทำร้ายเธอ? เธอไม่เคยทำร้ายฉัน และถึงแม้เธอเคยทำ ฉันก็ไม่มีความต้องการแก้แค้น ทั้งหมดที่ฉันต้องการเวลานี้ คือ ไล่ให้เวลาดูแลสวนกุหลาบแสนรักของฉันอย่างสงบ เธอน่าจะเชื่อความคิดที่นี้จะดีกว่าของเธอแน่ แต่เห็นไหม เกิดอะไรขึ้น? ในสถานการณ์เมื่อครู เธอจะโกนเรียกเราจากหน้าต่าง พอเราแก้มึงทำเป็นไม่ได้ยิน เธอก็แทบตลึง ข้อผิดพลาดของเธอไม่ได้อยู่ที่การอ่านคำพูด แต่อยู่ที่เธอเชื่อ มัน เมื่อเธอเชื่อ ก็เท่ากับเธอยอมให้ตัวเองตกอยู่ในกฎธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ในการควบคุมจิตใจมนุษย์ นั่นคือ - เมื่อ “จินตนาการ” กับ “ความคิด” ขัดแย้งกัน “จินตนาการ” จะเป็นฝ่ายชนะเสมอ ความผิดพลาดร้ายแรงของเธอ คือ การสูญเสีย “ความคิด” ทั้งที่คำพูดนั้นไม่ได้พุ่งเป้าหมายเธอด้วยซ้ำไป”

เขารู้เดินตรงไปที่เครื่องพิมพ์ พิมพ์เรื่อง และฉีกกระดาษออกมา จากนั้นจึงยื่นกระดาษให้ชายหนุ่ม ผู้ซึ่งมีสภาพจิตใจปกติแล้ว คำพูดบนกระดาษแผ่นนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเขาเลย บนหัวกระดาษมีตัวหนังสือเขียนว่า ...
จอร์จ สตีเวนส์

ชายหนุ่มรู้สึกอับอาย เราทำให้ทุกอย่างยุ่งเหยิงไปหมดเพียงเพราะ
“จินตนาการ” ของเขาเอง!

บทที่ 9

รู้จักเกสรกุหลาบเป็นครั้งแรก

“วันนี้เธอได้เรียนรู้บทเรียนสำคัญหลายบท” เศรษฐีบอกชายหนุ่ม “เธอเข้าใจดี ไม่ใช่ด้วยสมองเท่านั้น แต่ด้วยหัวใจทีเดียว บัดนี้ เธอรู้ว่า ‘คำพูด’ มีอิทธิพลยิ่งใหญ่ต่อชีวิตคนเรา ทั้งที่เธอไม่ใช่เหยื่อที่แท้จริงของคำพูด เธอยังกลัวแทบตาย ... แต่ประสบการณ์ครั้งนี้จะไร้ประโยชน์ เธอเรียนรู้ว่า ‘ความคิด’ แม้จะเป็นไปอย่างผิด ๆ ก็มีผลต่อคนเราได้เสมอ นี่คือ บทเรียนล้ำค่า เราจักต้องรู้เท่าทันความคิด จิตใจของเราจึงจะสงบ ปลอดภัย โปร่ง จะว่าไปแล้ว ความคิดมีความหมายต่อเรามากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับใจของเราเป็นใหญ่ เรียกว่า ใจของเราเป็นประธานนั้นแหละ ใจเธอให้ความหมายกับคำพูด เธอถึงได้คิดดังอย่างนั้น ถ้าคำพูดถูกเขียนขึ้นด้วยภาษาอื่นที่เธออ่านไม่เข้าใจ เธอจะไม่สนใจใยดีมันแม้แต่น้อย”

เศรษฐีร่ายรำเยลาคอย เพื่อให้เวลาชายหนุ่มทำความเข้าใจกับคำพูดของเขา แล้วจึงพูดต่อ “ต่อไปภายภาคหน้า ทุกครั้งที่เธอเจอปัญหา ... ถนอมสติ ความมั่งคั่งร่ำรวยจะปูลาดด้วยอุปสรรคขวากหนาม ... จงนึกถึงบทเรียนวันนี้ บอกตัวเองว่า ปัญหาที่เธอเผชิญอยู่ มีส่วนเกี่ยวข้องกับเธอน้อยมาก เหมือน

กับคำขู่จากคอมพิวเตอร์นั้นไง มันอาจจะทำให้ได้ยาก เพราะเธอคือคนที่
จะต้องจัดการกับปัญหา ดังนั้น จงทำให้แน่ใจว่ามีคนอื่นเป็นผู้แบกรับปัญหานี้
เสมอ จงพุ่งเป้าปัญหาไปทางอื่น ไม่รู้ว่าฉันพูดชัดเจนหรือเปล่า? สิ่ง
ที่ฉันตั้งใจจะบอก คือ อย่าปล่อยให้ปัญหามีอิทธิพลเหนือเธอ จนเธอรู้สึกแทบ
บ๊ายบาย ถ้าเธอก้าวมาถึงจุดนี้ได้ ... ฉันรับรองว่าไม่ใช่เรื่องง่าย ... เธอจะ
สามารถแก้ปัญหาทุกอย่างได้ และไปไกลถึงความฝันของเธอในที่สุด ฉันขอ
เตือน การเดินทางครั้งนี้ยาวไกลนัก เต็มไปด้วยความยากลำบากกว่าเธอจะ
เป็นนายความคิดจิตใจของตัวเอง จงอย่ายอมแพ้ ฉันขอรับประกันว่าฉันจะ
คุ้มค่าแน่นอน หวังว่าสักวันหนึ่ง เธอจะได้รู้ซึ่งว่า นี่คือจุดหมายสูงสุดของ
ชีวิตมนุษย์ ไม่มีอะไรอื่นสำคัญยิ่งกว่า”

พอพูดจบ เศรษฐินี่เงิบไป จมอยู่ในภวังค์ความคิดของตัวเอง คงคลา
จายแวบเดียว คำพูดต่อมาราวกลั่นจากการเดินทางอันยาวไกลของตัวเอง
“ชีวิตอาจจะเป็นเช่นสวนกุหลาบแห่งสรวงสวรรค์หรือหุบเหวแห่งนรกก็ได้
ขึ้นอยู่กับจิตใจของเธอ จะคิดถึงเกสรกุหลาบทุกครั้งที่เธอนึกหน้ากับปัญหา ผิด
ตัวอยู่ในความหมอมวยลของสรวงกุหลาบ แยกตัวเองออกมาจากปัญหา นึกถึงคำ
ขู่ที่พุ่งเป้าไปยังคนอื่น ถ้าเธอต้องการ ปัญหาจะพุ่งเป้าไปที่คนอื่นได้ทุกเมื่อเสมอ”

คำพูดต่อมาเน้นเป็นพิเศษ “คนส่วนมากไม่เข้าใจคำพูดของฉัน พวกเขา
กล่าวหาว่าเป็นการมองโลกในแง่ดีอย่างสุดโต่งเกินไป สิ่งที่ฉันพูดลึกซึ้งกว่านั้น
เพราะนี่คือกุสาคัญพื้นฐานของจิตใจ ในเมื่อคนเรามองไม่เห็นความชั่วร้าย
ความชั่วร้ายย่อมไม่มีตัวตน โลกเป็นเพียงภาพสะท้อนของ “ความคิด” ใน
ตัวเธอ สภาพการณ์ในชีวิตเป็นเพียงภาพสะท้อนของ “ตัวตน” ในตัวเธอ ถ้า
จิตใจของเธอแข็งแกร่ง ไม่อ่อนแอ สิ่งเลวร้ายย่อมมาสู่เธอไม่ได้ สิ่งเลวร้ายย่อม
แตะต้องเธอไม่ได้ อันตรายย่อมคุกคามเธอไม่ได้ จงพูดย้ำกับตัวเองว่าสิ่งเลวร้าย
ไม่มีตัวตน จงยึดมั่นอยู่กับเกสรกุหลาบ แล้วเธอจะค้นพบสัจธรรมแห่งชีวิต
ชุมทรัพย์ล้ำค่าที่หาได้ยากยิ่งจะอยู่ในมือเธอ นั่นคือ - เธอจะมีใจรักงานทุก
อย่างที่ทำ และมีใจรักคนอื่นด้วย ขอบอกว่า ...

“นี่คือ - หัวใจของความมั่งคั่งร่ำรวยอันแท้จริง”

บทที่ 10

เรียนรู้การควบคุมจิตใจสำนึก

หลังจากจบคำพูดอันมียาว เศรษฐีธรรมมีท่าทางเหน็ดเหนื่อย นั่งเียบไปหลายนาที ก่อนจะพูดต่อโดยเน้นด้วยคำอย่างระมัดระวัง "เพราะเหตุนี้เอง สุตระลับที่ฉันให้เธอจึงทรงพลังมาก แม้ในตอนแรกเธอเชื่อไม่ลง แต่เธอก็เป็น เศรษฐีเงินล้านได้อู๋ดี นี่ก็ถึงสถานภาพที่เกิดขึ้นหลังจากเธออ่านจดหมายลึบยอมรับว่าทุกอย่างเกิดขึ้นจริง เคล็ดลับอันยิ่งใหญ่ของความสำเร็จอู๋ที่ "ความเชื่อ" เป็นสำคัญ ถ้าเธอเชื่อมั่นว่าตัวเองทำได้ เธอก็จะทำได้"

"ปัญหาประการเดียวของผม คือ ความเชื่อว่าผมสามารถเป็นเศรษฐีเงินล้านได้ภายในเวลาห้าปีนี้แหละครับ ในการนี้ของจดหมาย ผมยอมรับว่า ตัวเองโง่ ผมคุมสติไม่อยู่ แต่เรื่องสุตรลับของการเป็นเศรษฐีข้ามคืนนี้แตกต่างออกไป"

"ถึงแม้เธอไม่เชื่อมั่นในสุตรลับนี้ มันก็จะส่งผลต่อเธออู๋ดี แต่ถ้าเธอยังเชื่อมั่น มันก็จะยิ่งทรงพลังอำนาจ ข้อได้เปรียบของสุตรลับนี้มีอยู่ว่า เธอไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องเหตุผลหรือจิตสำนึกของเธอ นี่ก็ถึงคำอู๋ดี มันดูเหลวไหลใช่ไหม? แต่มันก็แข็งแกร่งกว่าเธอ ส่วนหนึ่งของเธอ ... จินตนา-

การ ... ยอมรับว่ามันเป็นความจริง บางคนเรียก จินตนาการ ว่า "จิตไร้สำนึก" ซึ่งเป็นส่วนเร้นลับภายในจิตใจของคนเรา มันมีอำนาจมากกว่า "จิตสำนึก" เสียอีก ถึงขนาดชี้นำชีวิตของเราได้ทีเดียว ถ้าจะพูดถึง "จิตไร้สำนึก" กันจริงๆ ละก็ เราต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง ตอนนี้นั้นขอพูดเพียงสั้น ๆ ว่า จิตไร้สำนึกตกเป็นเหยื่อของคำพูดได้ง่ายดายที่สุด เอาล่ะ ... เธอเข้าใจแล้วใช่ไหมว่า ทำไมเธอจึงอยากเชื่อเป็นนักว่าเป็นเศรษฐีเงินล้านได้ ?

"ผมเสียใจครับ ผมยังไม่เข้าใจอยู่ดี"

"ความจริงก็คือ ปีที่แล้วปีเล่า ประสบการณ์ในอดีต ความคิดต่าง ๆ และคำพูดนับร้อยนับพันคำ ... ผีรบกวนสิงลงในจิตไร้สำนึกของเธอ หลอกล่อมเป็น "ทัศนคติต่อตนเอง" โดยที่เธอไม่รู้ตัว ทำให้เธอเชื่อว่าเธอไม่ใช่คนธรรมดาที่เป็นเศรษฐีเงินล้านได้ ทั้งที่ถ้าจะพูดกันโดยปราศจากอคติแล้ว เธอมีคุณสมบัติทุกอย่างที่จะเป็นได้ และเป็นได้ยากกว่าที่เธอคิดเสียอีก ทัศนคติต่อตนเองมีอำนาจมาขนาดเป็น "ชะตาชีวิต" ที่เดียว ชีวิตจะเป็นไปตาม "ภาพ" ที่เจ้าตัวจินตนาการเอาไว้ ดังนั้น เธอจะต้องสร้าง "ภาพของตัวเอง" ขึ้นมาใหม่ เธอจะได้เป็นเศรษฐีเงินล้านเสียที"

"ผมแน่ใจว่าทำได้ ผมเต็มใจยอมรับหลักการทั้งหมดนี้ แต่ปัญหาที่ยังคงอยู่ ทำอย่างไร ผมก็ยังมองไม่เห็นว่ ผมจะเชื่อว่าตัวเองเป็นเศรษฐีเงินล้านได้"

"ง่ายมาก เธอยังไม่เข้าใจอีกหรือ ? นึกถึงคำพูดเมื่อครูก่อนสิ มันไม่ใช่ว่าความจริง แต่มันก็ยังมีผลต่อเธอเหมือนเป็นความจริง ทั้งหมดที่เธอต้องทำคือ จงสร้างอุปนิสัยแบบเดียวกันนี้ จิตไร้สำนึกไม่มีทางฉลาดกว่าเธอไปได้ ในสมัยเธอเป็นเด็กและแม้แต่หลังจากนั้น ทุกครั้งที่เธอได้รับคำแนะนำ - แม้จะเป็นคำแนะนำอย่างผิด ๆ หากเธอพร้อมจะเชื่อ เท่ากับเธอ บังคับ ให้จิตไร้สำนึกยอมรับอะไรบางอย่างที่ไม่เป็นจริง ถือว่าเป็นการเล่นตลกกับจิตไร้สำนึก ดังนั้น ... จงทำเช่นที่ว่ นี้ จงสร้างอิทธิพลเหนือจิตไร้สำนึก แล้วเธอจะได้ทุกอย่างที่ต้องการจากชีวิต ทำไม ? เพราะจิตไร้สำนึกเชื่อว่าเธอทำได้"

เศรษฐีชาวรูว์ชาวยหนุ่มกำลังสนใจฟังอย่างใจจดใจจ่อ จึงฉวยโอกาสนี้

ไว้ไม่ปล่อยมือ “หัวใจสำคัญ คือ จงสร้างทำาบางเรื่องเป็นความจริง ทำาไม
การทำาเช่นนี้จึงใช้ได้ผลกับจิตไร้สำนึก? เป็นเพราะจิตไร้สำนึกมีอิทธิพล
มากก็จริง แต่มันไม่รู้จักรักแยกแยะหรือกว่า อะไรเป็นความจริง อะไรเป็นความ
เท็จ ลองคิดถึงคำาขู่เมื่อเช้าสิ จิตไร้สำนึกของเธอแยกไม่ออกใช่ไหม?
ปฏิกิริยาของมันจึงเกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันที ถ้าใจเธอไม่ยอมเชื่อเสียอย่าง ...
ถ้า - ฉันขอให้คำาพูดว่า - ปิดประตูจิตไร้สำนึก ... เธอจะไม่ทำาตัวบ้าคลั่งแบบนั้น
แต่จะนั่งลงอย่างสงบ และรอคอยจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลายไปเอง”

“ครับ แต่จะเกิดอะไรขึ้น ถ้า “จิตสำนึก” กับ “จิตไร้สำนึก” ของผม
ขัดแย้งกัน? ผมจะทำาอย่างไร ถ้าจิตสำนึกของผมไม่ยอมเชื่อว่าผมจะเป็น
เศรษฐีเงินล้านได้?”

“มีอยู่ทางเดียว คือ จงพูดซ้ำากับตัวเองบ่อย ๆ”

“พูดซ้ำกับตัวเองบ่อย ๆ?”

“ใช่ เทคนิคนี้เรียกกันทั่วไปว่า “การขึ้นนำาตัวเอง” คนเราได้รับอิทธิพล
ของ “การขึ้นนำาตัวเอง” อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ทั้งจากการพูดออกมาดัง ๆ ให้ได้ยิน
หรือพูดย้ำอยู่ในใจ คำาพูดเหล่านี้มีบทบาทกำหนดชีวิตเรา บางคนบอกตัว
เองว่าตนไม่มีวันจะประสบความสำเร็จ เพราะมาจากครอบครัวของคนแพ้ ...
หรือเพราะประสบความล้มเหลวไม่รู้จบสิ้นในสายตาของตน พูดซ้ำบ่อย ๆ จน
ในที่สุดกลายเป็นคนล้มเหลวจริง ๆ ไม่ใช่เพราะคนคนนั้นไม่มีศักยภาพที่จะ
ประสบความสำเร็จนะ แต่เป็นเพราะ “ภาพคนล้มเหลว” ที่เขาสรางให้กับตัวเอง
ต่างหาก”

“ผู้ชายบางคนเชื่อว่าตนไม่มีเสน่ห์กับผู้หญิง” เศรษฐีพูดต่อ “เสน่ห์
ของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปจริง ๆ จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ผู้หญิงวิ่งหนีผู้ชาย
พวกนี้ราวกับหนีโรคเอดส์ ทักษะติดต่อตนเองซึ่งเป็นภาพสะท้อนจากจิตไร้
สำนึก เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง

“การพูดซ้ำแต่เรื่องร้าย ๆ กับตัวเอง” เศรษฐีสรุป “มีแต่จะป่วนทำลาย
ชีวิตให้เลวร้ายลง จงแปรเปลี่ยนเป็นทางบวกเสีย พูดแต่เรื่องดี ๆ ที่เสริม
สร้างกำลังใจ และผลักดันให้เราก้าวหน้าต่อไปไม่หยุดยั้ง จิตไร้สำนึกพร้อม

จะเป็นทาสให้เราควบคุมได้เสมอ ถึงแม้จะมีอิทธิพลมาก แต่ดวงตาของมันก็มืดบอดด้วย จงหาวิธีเอาชนะจิตใจสำนึกให้จงได้”

คงจะมากเกินไป ถ้าจะพูดว่าชายหนุ่มเข้าใจคำพูดของเศรษฐีชาวอย่างต้องแท้ทุกถ้อยคำ อย่างไรก็ตาม ชายหนุ่มรู้สึกเลื่อมใสศรัทธา เพราะรู้สึกว่าการพูดได้ตรงจุด คือแก้ปัญหาของเขาแตกกระจายเป็นที่สุด เขาปรารถนาจะเข้าใจตัวเองลึกซึ้งกว่านี้ จึงตั้งใจฟังต่อไป

“ความดีเด่นของสุตรลับ คือ ไม่ว่าเธอจะเชื่อหรือไม่เชื่อ สุตรลับจะใช้ได้ผลอยู่ดี” เศรษฐีอธิบาย “แต่ถ้าจะให้ได้ผลกับตัวเธอ เธอจะต้องเป็นคนลงมือกระทำ ... ฉันบอกแล้วว่าชีวิตไม่ใช่เรื่องปาฏิหาริย์ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับ การพูดเข้ากับตัวเองบ่อย ๆ ถึงแม้เธอจะไม่เชื่อในตอนนี้เลย จงพยายาม ... อย่างน้อย ขอให้ลองดูสักสองวัน ซึ่งเป็นเวลานานพอที่เธอจะเริ่มรู้สึกถึงผลของมัน

“ฟังดูเหมือนเรื่องเด็กเล่นใช่ไหมล่ะ?” เศรษฐีได้ถาม “แต่ฉันขอบอกว่า นี่คือสูตรลับที่ทรงพลังที่สุดในโลก นี่ถึงวาระแรกในคัมภีร์ไบเบิล ... ในตอนแรกคือ ถ้อยคำ การชี้นำตัวเองมีบทบาทสำคัญต่อชีวิต ถ้าเธอไม่ลงมือทำ ผลร้ายจะตกแก่เธอ ลงกันข้าม ถ้าเธอตัดสินใจใช้มันเป็นเครื่องมือ เกื้อหนุนชีวิต มันจะเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังมหาศาลยิ่งนัก”

“ผมคิดว่าท่านทำให้ผมรู้สึกศรัทธา ... แม้จะต้องสารภาพตามตรงว่า มีหลายจุดที่ยังไม่เข้าใจนัก” ชายหนุ่มกล่าว

“เอาเถอะ ลงมือปฏิบัติดีกว่า นี่ไม่ใช่คำแนะนำแบบขอไปทีนะ ในตอนแรก ขอให้เธอคำนึงถึงผลลัพธ์เป็นหลักก็พอ อย่างเดียวเวลานี้วิเคราะห์วิจารณ์แบบนักคิดนักปรัชญาอยู่เลย”

บทที่ 11

ครูกับศิษย์พูดถึงตัวเลขและสูตรลับ

เศรษฐีรายนึงลงที่โต๊ะทำงาน เข้มเชิญให้ชายหนุ่มนั่งลงด้วย จากนั้นหยิบปากกาทาบกระดาษออกมา “สูตรลับของเธออาจออกมาเป็นแบบนี้” เศรษฐีอธิบาย พลาเขียนข้อความ ดังนี้

เมื่อถึงสิ้นปี ฉันจะมีสินทรัพย์มูลค่า 31,250 ปอนด์ ฉันจะทำให้สินทรัพย์ทวีคูณเป็น 2 เท่าทุกปีจนครบห้าปี จากนั้น ... (เว้นว่าง) ... ฉันก็จะกลายเป็นเศรษฐีเงินล้าน

“เธอจะต้องไม่สับสนกับความหมายของคำว่า ‘สินทรัพย์’ กับ ‘รายได้’ เศรษฐีบอก ‘สินทรัพย์’ คือ ของมีค่าซึ่งเป็นสมบัติของเธอหลังจากหักภาษีและค่าใช้จ่ายประจำแล้ว อาจจะเป็นที่ดิน หุ่น หรือเงินสดในธนาคารและสถาบันเงินทุน ถ้าเธอต้องการเป็นเศรษฐีเงินล้านภายในเวลาหกปี ... ฉันเชื่อว่าเธอเป็นไปได้แน่นอน ... สูตรลับของเธอจะต้องออกมาดังกล่าว เมื่อคำนวณดูแล้ว ถ้าเธอมีสินทรัพย์มูลค่า 31,250 ปอนด์ในสิ้นปีแรก และเธอทวีคูณได้เป็น

2 เท่าทุก ๆ ปี ในเวลาหกปี เธอก็จะเป็นเศรษฐีเงินล้าน !

“ทำไมจึงต้องทวีคูณสิบทวีปให้ได้ 2 เท่าทุกปี ? เพราะ ... เพื่อเป็นการง่ายต่อจิตใจสำนึกและง่ายต่อการจดจำ อีกทั้งยังเป็นการรับประกันว่าถ้าเธอทำได้ เธอจะไม่ต้องรอจนถึงปีที่เจ็ดกว่าจะได้เป็นเศรษฐีเงินล้าน

“แต่ถ้าเป้าหมายในปีแรกสูงเกินไป เราอาจจะอะลุ่มอล่วยให้เธอได้อีกปีหนึ่ง การเป็นเศรษฐีเงินล้านภายในเวลาเจ็ดปี ก็ยังเป็นเรื่องดี ! ถ้าเช่นนั้นเป้าหมายในปีแรกของเธอก็ลดลงเป็น 15,625 ปอนด์ เชื่อฉันเถอะ มันไม่ไกลเกินเอื้อมหรอก ถ้าเธอเชื่อว่าเธอสามารถทำเงิน 15,625 ปอนด์ได้ภายในสิ้นปีแรก เธอก็ทำได้

“แต่ถ้ายังมากเกินไปอยู่ดี จงใช้เวลาตัวเองอีกหนึ่งปี รวมเป็นแปดปี เป้าหมายในปีแรกก็จะลดลงเหลือ 7,812.50 ปอนด์

“ด้วยสูตรลับที่ว่า ฉันจะเป็นเศรษฐีเงินล้านในเดือน ... ปี ... (จะเป็น ๖, 7, หรือ ๘ ปี ก็แล้วแต่) เท่ากับเธอได้กำหนดเป้าหมายระยะยาวลงไปแล้ว ถือว่าเป็นหลักชัยที่เธอจะต้องฝ่าฟันไปให้ถึงให้จงได้ ในขณะที่ตัวเธอจำเป็นต้องมีเป้าหมายระยะสั้นในแต่ละปีด้วย เพื่อเป็นพื้นฐานรองรับชัยชนะที่จะมาถึงในปีต่อไป

“สิ่งสำคัญที่สุด คือ” เศรษฐีบอกลูกศิษย์ “การเขียนเป้าหมายลงบนกระดาษ หยิบปากกาขึ้นมา เขียนตัวเลขและระยะเวลาลงไป อย่างฉิว ! มันไม่เกิดเธอหรอกน่า คนนับพันอยากร่ำรวย แต่มีไม่ถึงร้อยที่วางแผนและกำหนดเส้นทางสู่เป้าหมายของตน จงทำตัวให้ต่างออกไป ! กำหนดแผนการและจังหวะก้าวเอาไว้หลาย ๆ แผน จนกระทั่งค้นพบแผนที่เหมาะกับเธอ จงใช้สูตรลับของฉันที่ให้เป็นตัวอย่างสร้างแรงบันดาลใจ แต่เธอต้องปล่อยให้จินตนาการของเธอทำงานด้วย ขอให้เริ่มด้วยความฝันถึงความมั่งคั่งร่ำรวย จากนั้น หาวิธีวัดระดับความฝันของเธอให้ได้ เปลี่ยนมันเป็นตัวเลขจำนวนเงิน และระยะเวลา ความจริงแล้ว นี่ควรจะเป็นแบบฝึกหัดแรกของเธอ จงคิดถึงตัวเลขถึงตัวเลขอย่างจริงจัง ในไม่ช้า เธอจะเห็นว่าเกมเล็ก ๆ นี้เผยให้เห็นตัวตนที่แท้จริงของเธอ

“การเขียนเป้าหมายเป็นตัวเลขจำนวนเงินและระยะเวลาลงบนกระดาษ เป็นก้าวแรกของการเปลี่ยนความคิดให้เป็นรูปธรรม”

“ใครก็ตามที่ต้องการเป็นเศรษฐีเงินล้านภายในเวลาห้าหรือสิบปี จะต้องใส่ใจเรื่องนี้ คือ ถ้าในปัจจุบัน คนคนนั้นมีรายได้ปีละ 20,000 ปอนด์ และคาดว่าจะได้ขึ้นเงินเดือนไม่เกินปีละ 10 % เขาจะไม่มีวันเป็นเศรษฐีเงินล้านได้ ถ้ายังคงทำงานอยู่ที่เดิม โดยไม่มีงานเสริมอย่างอื่นอีกเลย

“ไม่ใช่เรื่องเกินจริง ไม่ใช่คำพูดให้ใจเสีย แต่เป็นการตั้งข้อสังเกตโดยปราศจากอคติอย่างแท้จริง การเพิ่มสินทรัพย์เป็น 2 เท่าทุกปี โดยให้ความสำคัญกับตัวเลขยอดเงินในปีแรก ไม่ใช่หนทางเดียวที่ทำให้คนเราเป็นเศรษฐีเงินล้านก็จริง แต่ความลับยิ่งใหญ่ของมันก็ยังคงมีอยู่บ้าง ... นั่นคือ - จังหวะก้าวเช่นนี้ทำให้เป้าหมายปรากฏเป็นตัวเลขชัดเจน (ยอดเงินและระยะเวลา) ... และทำให้เราคาดการณ์ความสำเร็จล่วงหน้าได้อย่างมีเหตุผล

“คำนวณง่าย ๆ อย่างนี้ เช่น ถ้าเธอต้องการเพิ่มรายได้ปีละ 5,000 ปอนด์ ในขณะที่ ณ ปัจจุบันเธอทำรายได้ 25,000 ปอนด์ ปีหน้าเธอจึงต้องหาให้ได้ 30,000 ปอนด์ ... เธอก็จะมีเงินใช้จ่ายตามสบายมากขึ้น หรือ ถ้าตอนนี้เธอหาได้ 30,000 ปอนด์และต้องการเพิ่มยอดเงินเป็น 40,000 ปอนด์ เพื่อซื้อบ้านใหม่ โดยไม่ต้องกังวลกับค่างวดผ่อนชำระ และอาจจะซื้อรถยนต์หรู ๆ ได้อีกหนึ่งคัน

“สูตรลับสำหรับเป้าหมายดังกล่าวง่ายมาก จะเป็นอย่างนี้ คือ เธอพูดย้ำกับตัวเองบ่อย ๆ ว่า ฉันจะเพิ่มรายได้มาขึ้นอีก 5,000 หรือ 10,000 ปอนด์ เพื่อฉันจะมีรายได้ปีละ 30,000 หรือ 40,000 ปอนด์ (สุดท้ายก็ต้องการกระทำ)

“เธอไม่จำเป็นต้องรู้ว่าทำอย่างไร เพียงแค่รู้ว่า ถ้าต้องการเพิ่มรายได้ปีละ 10 % และไม่ต้องการแบกจอบที่สอง ความหมายก็มีอยู่ในตัวมันเองแล้ว คือ เธอต้องหาวิธีเลื่อนตำแหน่งให้ได้หรือไม่ก็เปลี่ยนงานใหม่ ความจริงเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องอธิบายให้มากความ แต่คนโง่ป็นหัวงจะมีชีวิตที่ฉิบหาย โดยไม่ขยับทำอะไรเลย อย่างนี้จะเรียกว่า “งอมืองอเท้า” ได้ใช่ไหม ? หรือเป็นเพราะว่า จริง ๆ แล้ว พวกเขาพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ แต่ปากกลับบ่นเรื่อยเปื่อยไปอย่างนั้น ?

"เธออาจจะสงสัยว่า การหาเงินเพิ่ม 5,000 หรือ 10,000 ปอนด์ต้องทำอย่างไร อย่างกังวล จงทำให้จิตไร้สำนึกได้รับเป้าหมายของเธอไปแล้วกัน เขียนยอดเงินและระยะเวลาลงบนกระดาษ จิตไร้สำนึกจะจัดการส่วนที่เหลือเอง จงเตรียมตัวให้พร้อม เพราะต่อจากนี้ไป เธอรู้ตัวตลอดเวลาว่าไม่มีอะไรดีขึ้นได้ด้วยตัวของมันเอง เมื่อโอกาสหรือโชคมาถึง เธอจะรีบฉวยไว้ทันที ไม่ปล่อยให้หลุดมือไปได้ ไม่ลังเลเหมือนเมื่อก่อน ไม่พลาดกลัวอีกต่อไป เธอรู้ว่าถ้าเธอไม่ลงมือกระทำ เธอจะไม่มีวันงยหน้าอ้าปากได้ ดังนั้น เธอจะไม่ลังเลที่จะก้าวเดินไปสู่เป้าหมาย

"จงตั้งโปรแกรมจิตไร้สำนึกให้ถูกต้อง สิ่งมหัศจรรย์จะเกิดขึ้นกับชีวิตอันเธอสั่งให้มันเพิ่มรายได้ให้เธอ 10,000 ปอนด์ มันก็จะทำให้สำเร็จจนได้ พูดเตือนมันทุกวัน จนกระทั่งมันยอมรับว่า นี่คือการกิจยิ่งใหญ่ของมัน เหมือนกับการควบคุมจรวดด้วยรีโมทคอนโทรล จิตไร้สำนึกจะฝ่าฟันอุปสรรคนานัปการเพื่อพุ่งตัวไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้ว งานของเธอ คือโปรแกรมรายละเอียดของเป้าหมายให้ถูกต้อง

"อะไรคือเป้าหมาย?" เศรษฐีพูดต่อ "เวลาจุดระเบิดคือเมื่อไหร่? เป้าหมายคือ ... 10,000 ปอนด์ เวลาจุดระเบิดคือ ... ๑ ปีนับจากวันนี้ นี่คือนานภาพอันสุดแสนพิสดารของจิตไร้สำนึกและเป้าหมายที่เป็น "ตัวเลข"

"เมื่อเธอกำหนดเป้าหมายแล้ว จงจำไว้เสมอว่า คนส่วนใหญ่มีกระวังมากเกินไป ทำอะไรหรือ? เป็นเพราะพวกเขามักคิดว่าตนเองไม่มีค่าอะไร ความภาคภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับต่ำมาก" เมื่อพูดมาถึงจุดนี้ เศรษฐีเห็นควรวาน่าจะเล่าเรื่องส่วนตัวของเขาเป็นอุทธาหรณ์

"เมื่อสองสามปีก่อน" เศรษฐีลดเสียงเบา เหมือนกำลังกระซิบความลับ "ฉันมองหากคนที่จะนั่งตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัทในเครือของฉัน โดยตั้งเป้าหมายเงินเดือนไว้ที่ 45,000 ปอนด์ จากการสัมภาษณ์ ฉันถึงไว้ได้คนที่น่าพอใจพูดกันถึงเรื่องเงินเดือน ชายคนนั้นกลับอีกอีก กระสับกระส่าย แต่คิดจะวางมาดว่า "ผมจะไม่รับเงินเดือนที่ต่ำกว่า 30,000 ปอนด์"

"ฉันนั่งเรียบไปนาน ก่อนจะพูดขึ้นราวกับส่อซ่อให้เขาว่า "เมื่อรู้จาก

ประสบการณ์ของคุณแล้ว ผมยินดีจ่าย 30,000 ปอนด์”

“ถ้าเขาเรียก 35,000 ปอนด์ ฉันก็คงจะให้ ถึงแม้จะเป็น 40,000 หรือแม้แต่ 45,000 ปอนด์ก็เถอะ ฉันว่าฉันจะให้ เนื่องจากเป็นจำนวนเงินที่ฉันเต็มใจจะจ่ายอยู่แล้ว นอกจากนี้ ฉันค่อนข้างจะพอใจการสัมภาษณ์มาก จนถึงขนาดอาจยอมจ่ายให้ 50,000 ปอนด์

“ผลเป็นยังไง ? ชายคนนั้นทำให้ตัวเองสูญเสียเงินถึง 20,000 ปอนด์ภายในเวลาไม่กี่นาที มากโขทีเดียว เมื่อคิดดูแล้ว ... 200,000 ปอนด์ในเวลาสิบปี !

“ทำไมเขาถึงสูญเสียเงินจำนวนนี้ ? เพราะเขาไม่เชื่อว่าตัวเองมีค่าถึง 50,000 ปอนด์นะสิ ฉันต้องยอมรับว่า พอได้ยื่นเขาระบุตัวเลข ฉันยิ่งไปเลย ล้มเหลวอยู่เสียวนานทีเดียว ว่าเขาจะจำเขาดีหรือไม่ ? เขาอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่สุดที่จะแสดงให้เห็นคุณค่าของตัวเอง แต่เขากลับบอกฉันว่าเขามีค่าเพียง 30,000 ปอนด์ ก็ฉันกำลังหาคนมีค่า 45,000 ปอนด์อยู่ล่ะ ! ฉันเลือกคนผิดหรือเปล่า ? เวลาพิสูจน์ว่า ฉันเลือกไม่ผิด มีหน้าข้ายังประหยัดเงินได้อีกมาก ปัญหาของเขา คือ ขาดความมั่นใจในตัวเองและค่าตัวของตัวเองต่ำเกินไป แต่ภายหลังเขาดีขึ้นค่อย ๆ แก้ปัญหานี้ได้ในที่สุด ... ซึ่งทำให้ฉันต้องขึ้นเงินเดือนให้เขา แต่เขาก็ทำงานให้คุ้มค่า ...

“ข้อควรจำจากตัวอย่างนี้ คือ ฉันปฏิบัติต่อผู้ขายคนนี้เหมือนชีวิตปฏิบัติต่อเราทุกคน เราร้องขอสิ่งใดจากชีวิต ชีวิตก็จะให้สิ่งนั้นแก่เรา ไม่มากก็น้อยกว่านั้น แต่เรามีแนวโน้มที่จะลืมว่า ชีวิตพร้อมที่จะให้เรา มากกว่าที่เราคิดหวังหรือร้องขอ

“ฉันพูดมากแล้ว” เศรษฐีสรุป “เธอได้ข้อคิดอย่างไรบ้างล่ะ พ่อหนุ่ม ?”

“มัน ... หวังดูเหลือเชื่อ” ชายหนุ่มพยายามแย้ง ทั้งที่ใจลอยจามเต็มที

“แต่สูตรลับง่าย ๆ นี้” เศรษฐีตอบ “ช่วยให้ฉันกลายเป็นเศรษฐี รวมทั้งทุกคนที่ฉันบอกสูตรลับให้ด้วย ‘คำพูด’ คือ เครื่องมือทรงพลังมากที่สุด และยังจิตใจเธอเข้มแข็งเพียงใด คำพูดจากปากเธอจะทรงประสิทธิภาพเพียงไหน เมื่อบวกเข้ากับความมั่นใจเล็ก ๆ และการเสริมพลังด้วยการพูดเข้ากับตัวเองบ่อย ๆ เป้าหมายของเธอจะบรรลุผลเร็ววันขึ้น

“ฟังไปฟังมา ผมว่าสูตรลับเป็นเกมอย่างหนึ่งนะครับ ไม่ใช่อะไรอื่นเลย”
ชายหนุ่มขจัดจันทะ

“อาจจะใช่ เพียงแต่เธอต้องเป็นคนทำแบบฝึกหัดด้วยตัวเอง ไม่มีใคร
ทำแทนเธอได้ เธอต้องท่องสูตรลับออกมาดัง ๆ ทั้งกลางวันกลางคืน อย่าง
น้อยวันละ 50 ครั้ง - หรือมากกว่า ถ้าทำได้ ถ้าได้วันละ 100 ครั้งยิ่งดี นี่เป็น
การฝึกฝนกับตัวเองที่ดีมาก ในระยะแรก ฉันใช้วิธีเคาะนิ้ว 5 ครั้งสลับไป
มาทั้งสองมือ

“ของพรรณนี่ต้องใช้เวลา ...

“ถ้าหากเหนื่อยในตอนแรก จิตใจคนเรามีแนวโน้มจะวกแวงแสหลาย
พูดซ้ำไปได้สัก 10 ครั้ง เธอจะเริ่มคิดถึงเรื่องอื่น จงดึงใจกลับมาและเริ่มต้น
ที่ศูนย์ใหม่ จนกว่าเธอจะนับได้ 50 ครั้ง แต่ถ้าเธอปฏิบัติตามนี้ไม่ได้ จงลืม
ความสิ้นหวังว่าวายุไปได้เลย ... นี่คือการท้าทายของคุณ ! แต่ฉันเชื่อมั่นว่า
เธอทำได้ ขอให้พยายาม อย่ายอมแพ้”

“ทำไมถึงต้องพูดออกมาดัง ๆ ด้วยครับ ?”

“วิธีนี้จะมีผลต่อจิตใจมาก จิตไร้สำนึกจะรู้สึกเหมือนได้รับคำสั่งจาก
ภายนอก ทำให้สูตรลับมีความขลังมากขึ้น จงพูดซ้ำด้วยเสียงเรียบ ๆ ให้
เหมือนเรากำลังท่องบทสวดมนต์ ในไม่ช้า สูตรลับจะก่ออุปทานว่างตัวกับแฉ
ขึ้นมาราวกับมีชีวิตจริง ๆ”

ชายหนุ่มรู้สึกประทับใจมาก รอยยิ้มเลือนหายไปจากใบหน้าของชาย
ชราแล้ว มีเพียงความเคร่งขรึมจริงจังเขาจึง คำพูดต่อมาราวกับประกาศคำ
พยากรณ์

“ในตอนแรก เธออาจจะรู้สึกอึดอัดกับเสียงของตัวเองและการท่องข้อความ
ซ้ำ ๆ ซาก ๆ แต่แล้วเธอจะค่อยชินไปเอง เป้าหมายที่ดูเหมือนไกลเกินเอื้อม
จะค่อยเริ่มเป็นไปได้และง่ายขึ้นอย่างเหลือเชื่อ”

“ท่านไม่คิดว่าผมจะหัวเราะขำตัวเองหรือครับ ?”

“ในเวลาที่คุณรู้สึกอย่างนั้น จงยืนหยัดมันคง จงเอาชนะความท้อแท้
สงสัยของเธอให้ได้ คิดถึงฉัน ... ฉันจะอยู่กับเธอเสมอ ถึงแม้ว่าฉันจะอยู่ใน

สวนกุหลาบแสนไกล แต่พลังของฉันทันจะอยู่กับเธอทุกขณะจิต ในชั่วเวลาที่จิตใจ
ของเธอสิ้นไหว ขอให้ฉันได้คำมั่นสัญญาแก่เธอแล้ว ... ว่าเธอจะทำได้"

"ท่านแน่ใจหรือครับ?" ชายหนุ่มถาม ยังเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง

"ทำไมจะไม่แน่ใจ? เธอจะเป็น "เศรษฐีข้ามคืน" เหมือนฉันแน่นอน
เพราะทันทีที่เธอเข้าใจและยอมรับ "สูตรลับแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย" อย่างแท้จริง
เท่ากับเธอได้มาซึ่ง "อำนาจ" อันเป็นความหยั่งรู้ที่น่าอัศจรรย์มาสู่เธอ ใจของเธอ
เธอกลายเป็น "เศรษฐี" ไปแล้ว ตอนนี้ เราเพียงรอเวลาให้เธอกลายเป็น
"เศรษฐี" ในความเป็นจริงเท่านั้น"

"แต่ผมแทบไม่มีเงินในบัญชี ..."

"จงรีบท่องสูตรลับทันทีเลยเถ เธอจะได้เห็นการเปลี่ยนแปลงค่อย ๆ เริ่ม
ก่อรูปในตัวเธอ เป้าหมายทางการเงินของเธอจะไม่ไกลเกินเอื้อมเหมือนแต่ก่อน
มันจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเธอ ทำให้เธอสร้างอนาคตได้ตามความ
ต้องการ ... ในที่สุด เธอจะเป็นนายเหนือชีวิตของตนเอง นี่ไม่ใช่ความฝันลิ้น
ของทุกคนหรือ? แม้จะไม่มีใครมีใครกล้าหาญสารภาพออกมาสักเออะ"

ชายหนุ่มเห็นพ้องด้วย รู้สึกทึ่งทึ่งด้วยอารมณ์ประทับใจ รวากับคำพูด
ของชายชราเป็นคำประกาศธรรมอันยิ่งใหญ่แน่นอน วิธีการอาจจะฟัง
แปลกเล็กน้อย แต่ใครจะแคร์ล่ะตราบเท่าที่มันได้ผล

บทที่ 12

เรียนรู้เกี่ยวกับความสุขและชีวิต

“ฉันต้องการช่วยเหลือ” ครูหญิงบอกลูกศิษย์หนุ่ม “มีสูตรลับอีกสูตรหนึ่งที่เธอควรรู้ มันจะเป็นประโยชน์ต่อเธอชั่วชีวิต เพราะจะทำให้ชีวิตทั้งชีวิตของเธอเปลี่ยนไป เธออาจเป็นคนร่ำรวยที่แท้จริง ... ไม่ใช่มีแค่แค่ตัวตลกเปลือกนอก หากว่ารวยลึกซึ้งถึงจิตใจ

“สูตรลับสำหรับการหาเงินจะช่วยให้เธอประสบความสำเร็จแน่นอน แต่ขณะที่อยู่บนเส้นทางแสวงหาความร่ำรวย จงอย่ามองข้ามความจริงที่ว่า ถ้าเธอสูญเสียความสุข เท่ากับเธอสูญเสียทุกอย่าง การมุ่งหาแต่เงินอย่างเดียว จะทำให้เธอกลายเป็นคนโง่งมที่ไม่มีความสุขได้ง่ายมาก มีสุภาษิตบทหนึ่งกล่าวว่า ‘จะมีประโยชน์อะไร ถ้าเราได้โลกทั้งโลกไว้ในมือ แต่ต้องสูญเสียวิญญาณของตัวเอง’ ซึ่งตรงกับความเชื่อของฉันที่ว่า ‘เงินเป็นทาสที่ยอดเยี่ยม แต่เป็นนายที่กตัญญู’

“ท่านหมายความว่าเงินกับความสุขอยู่ร่วมกันไม่ได้หรือครับ?”

“ไม่ใช่ แต่เธอต้องระวังอย่าให้เงินมีอำนาจเหนือเธอ จอห์น ดี ร็อกกี้เฟลเลอร์ อัครมหาเศรษฐีของโลก มีชีวิตเหมือนตายทั้งเป็น เพราะเขากลาย

เป็นชายชราตัววัยเพียงห้าสิบ กระเพาะของเขาย่อมได้เพียงขนมปังกับนม
หมกมุ่นกังวลอยู่แต่กับความกลัวสูญเสียเงินและการถูกหักหลัง เงินกลายเป็น
นายชีวิตของเขา จึงไม่สามารถใช้เงินบันดาลความสุขให้ชีวิตได้อีกต่อไป
จะว่าไปแล้ว เขายากจนเสียยิ่งกว่าเสมือนที่มีความสุขกับอาหารดี ๆ สักมื้อ
เสียอีก”

“ท่านเล่นเอาเงินมาล่อตรงหน้าให้ผมน้ำลายหก” ชายหนุ่มโศกครวญ
“แต่แล้วกลับถูกระเบิดติดมาด้วย”

“ฉันไม่เจตนาให้เธอรู้สึกอย่างนั้น” เศรษฐีกล่าว “เพียงแต่ต้องการ
ล้อมคอกก่อนวัวหาย เธอจะได้ไม่เดินเข้าสู่กับดักที่นักล่าเงินส่วนมากหนีไม่พ้น
คนที่เกิดมายากจนมักมุ่งมันทำงานหาเงินอย่างบ้าคลั่งเพื่อสร้างเนื้อสร้างตัว พอหา
เงินก้อนแรกได้ ก็ทะยานอยากได้ก้อนใหญ่มากขึ้น ๆ และเมื่อพวกเขามีเงิน
เป็นกอบเป็นกำแล้ว จะเริ่มกลัวสูญเสียมันทันที

“สูตรลับแห่งความสุขต่อไปนี้ง่ายมาก ฉันได้มาจากนักจิตวิทยาชื่อ
เอมิล คุอธ ข้อความของสูตรลับมีว่า ชีวิตของฉันจะดีขึ้นทุกวัน และ - ทุก
วิถีทาง จงท่องประโยคนี้ตั้ง ๆ 50 ครั้งทั้งเช้าและเย็น และบ่อยครั้งที่สุดเท่าที่
จะทำได้ในช่วงกลางวัน ถ้าเธอพูดออกปากกับตัวเองได้บ่อยเท่าไร มันจะยิ่ง
ส่งผลต่อเธอมากเท่านั้น”

ชายหนุ่มผู้กำลังเรียนรู้ชีวิตรู้สึกทึ่งมาก ทักษะของเศรษฐีชาวเยอรมัน
บ่งบอกถึงการเดินทางอันยาวนาน เขารู้สึกว่าชายผู้ปรากฏตัวอยู่ตรงหน้า
นี้คือ ผู้ชายที่มีความสุขคนแรกที่เขาได้พบในชีวิต

“คนส่วนมากต้องการความสุข” เศรษฐีพูดต่อ “แต่ไม่มีใครมีมัน
ตัวเองกำลังมองหาอะไร ดังนั้น หาพบหรือไม่พบจึงมีค่าเท่ากัน เหมือนคน
อยากทราบว่าเราพูดถึงเมื่อวานนี้ พอเจอคำถามว่าต้องการหาเงินได้ปีละเท่าไร
ส่วนใหญ่ตอบไม่ได้ ในเมื่อเธอไม่รู้ว่าจะไปทางไหน เป็นธรรมชาติของเธอ
จะไปไม่ถึงไหน”

จริงดี เรื่องง่าย ๆ อย่างนี้ ทำไมเขาจึงคิดไม่ได้มาก่อน ? อาจเป็น
เพราะเขาไม่เคยคิดใคร่ครวญอย่างจริงจัง นี่คือ - ความผิดพลาด ไม่รู้จักใช้

สมองคิด! ชายหนุ่มสัญญากับตัวเองทันทีว่า นับแต่นี้ไป เขาจะ “คิด” ให้มากขึ้น วิธีนี้จะช่วยป้องกันความผิดพลาดได้มากมาย

“ความสุข นิยามได้หลายความหมาย” เสวริฐว่า “ฉันจะให้กฎแก่ใจสู่ความสุขแก่เธอ มันไม่ใช่คำจำกัดความ จึงสามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกคน เมื่อใดก็ตามที่เธอสงสัยว่าตัวเองมีความสุขหรือไม่ จงถามตัวเองว่า “ฉันฉันต้องตายในคืนนี้ ฉันจะบอกกับตัวเองก่อนนอนใจได้หรือไม่ว่า ฉันได้ทำทุกอย่างที่ฉันจะทำได้ในวันนี้แล้ว?”

ชายหนุ่มเลิกคิ้ว “ผมไม่เข้าใจครับ” เขาสารภาพ

“ถ้าเธอได้ทำทุกอย่างที่ใจเธอรู้สึกว่าจะควรจะทำ เธอจะหมดห่วง นอนสบายหลับ แต่เธอจะแน่ใจได้อย่างไรว่า ได้ทำสิ่งที่ควรกระทำแล้ว? สิ่งที่ต้องกระทำ คือ สิ่งที่เราทำด้วยใจรัก คนที่ไม่ได้ทำสิ่งที่ตนรักจะมีความสุขวัน ๆ จะเอาแต่โง่งมกลางวันถึงสิ่งที่อยากทำ และเนื่องจากพวกเขาไม่เคยได้ทำอย่างที่เขาฝันไว้จริง ๆ เลย พวกเขาจึงไม่มีความสุข และคนไม่มีความสุขย่อมไม่พร้อมที่จะตาย”

“ผมแทบยังไม่ได้เริ่มต้นชีวิตเลย ท่านกลับพูดถึงความตายเสียแล้ว ราวกับเป็นเรื่องใกล้ตัว” ชายหนุ่มตอบอย่างกังวล

“ฉันยอมรับว่า มองเห็น ๆ แล้ว ดูเหมือนเรากำลังพูดเรื่องไกลตัว แต่นี่คือสังขารของชีวิต คนที่ไม่เคยได้ทำตามใจรักเป็นคนละทิ้งความฝันของตนเอง จึงเป็นคนตายทั้งเป็น จงถามคำถามตัวเองอีกครั้งและตอบอย่างตรงไปตรงมา ถ้าเธอโกหก เท่ากับเธอโกหกตัวเอง เธอจะกลายเป็นผู้แพ้ในเกมนี้อะไร? ถ้าเธอรู้ตัวว่าจะต้องตายในคืนพรุ่งนี้ เธอจะเปลี่ยนแผนสำหรับวันนี้หรือไม่? เธอจะทำอะไรอื่นที่แตกต่างจากที่กำลังทำอยู่ในตอนนี้หรือไม่?”

“ผมไม่แน่ใจครับ”

“เธออาจจะเริ่มด้วยการจัดการเรื่องที่เป็น เช่น อาจจะเขียนพินัยกรรม ถ้าเธอยังไม่เคยเขียนไว้ และกล่าวลาครอบครัวและเพื่อน ๆ แต่ลองมาสมมติกันว่า ทั้งหมดนี้ใช้เวลาเพียงชั่วโมงเดียว เธอจะยังทำอะไรกับชีวิตสามชั่วโมงที่เหลืออยู่? ลองถามคำถามนี้กับทุกคนที่เธอรู้จัก คำตอบจะแบ่งคนออกได้

2 กลุ่ม คนที่ไม่มีความสุขจะตอบว่า พวกเขาจะทำอะไรที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง เธอไม่จำเป็นต้องสงสัย พวกเขาพูดความจริงแน่นอน ก็ทำไมพวกเขาต้องทนอยู่กับอะไรบางอย่างที่ตนเกลียดด้วยเล่า ในเมื่อชีวิตมีเวลาเหลืออีกเพียงยี่สิบสี่ชั่วโมง ?

"กลุ่มที่สอง" เครษฐีกกล่าวต่อ "ออกจะโชคร้าย คนกลุ่มนี้เป็นส่วนน้อย พวกเขาจะทำทุกอย่างเหมือนที่เคยทำทุกวัน ทำไมจะต้องเปลี่ยนแปลง ? งานเป็นความสุขของพวกเขา เราเข้าใจดี พวกเขาจะทำงานไปจนกว่าจะหมดเวลา ทำไมจะต้องหันไปทำอะไรอื่นที่พวกเขาไม่ชอบล่ะ ? บาท จัดอยู่ในคนกลุ่มนี้ ทั้งที่ตัวกำลังจะตาย เขาก็ยังใช้เวลาแก้ไขเพลงบทสุดท้ายบนเตียงที่เขาอนสั่นลมหายใจนั้นแหละ เราไม่จำเป็นต้องเป็นอัจฉริยะบุคคล จึงจะทำงานจบจนวาระสุดท้ายของชีวิต เราทุกคนมีอัจฉริยภาพตามวิถีทางและอาชีพของแต่ละบุคคล แม้สังคมจะไม่รับรู้ก็ช่างเถอะ อัจฉริยะ หมายถึง การได้กระทำในสิ่งที่ใจรัก นี่คือ - อัจฉริยภาพที่แท้จริงของชีวิต คนธรรมดาสามัญไม่มีวันกล้ากระทำในสิ่งที่ตนรัก ... อาจจะเป็นเพราะกลัวลมปากของคนอื่น กลัวสูญเสียความมั่นคงของชีวิต"

"ความมั่นคงเป็นเพียงภาพลวงตาใช้ไหมครับ ?" ชายหนุ่มพูดขึ้น ๆ

"ถูกต้อง ดังนั้น จงถามตัวเองว่า ถ้าฉันต้องตายลงในวันพรุ่งนี้ ฉันจะทำอะไรกับเวลาช่วงสุดท้ายของชีวิต ? ฉันจะยังคงทำงานที่กำลังฆ่าฉันอยู่สัก ๆ นี้หรือไม่ ? ฉันจะยอมเป็นคนไร้วิญญาณ ไร้ความฝัน เพราะต้องทนทำสิ่งที่ฉันเกลียดต่อไปอีกหรือไม่ ? ลองนึกภาพเธอเชิญเพื่อนมาช่วยงานในบ้านเธอสิ เธอจะให้เพื่อนทำงานที่สกปรกที่สุดไหม ? ไม่ - อย่างแน่นอน แล้วทำไมต้องบังคับให้ตัวเองต้องทำงานต่ำต้อยด้วยล่ะ ? ทำไมเป็นศัตรูตัวร้ายของตนเอง ? ทำไมไม่เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของตนเอง ?"

ความเงียบ ...

เครษฐิธรากรกล่าวต่อ "แล้วเธอ จะทำอะไร ถ้าต้องตายพรุ่งนี้ ? เธอจะทำงานที่กำลังทำอยู่ตอนนี้ไหม ?"

"ไม่หรือครับ" ชายหนุ่มจำต้องยอมรับ

“หมายความว่า เธออาจจะไม่มีความสุข ลองนึกดูดี ๆ มันไม่เหมาะสมไปหน่อยหรือที่จะไม่เชื่อว่า เธอจะไม่ตายลงในวันพรุ่งนี้?”

ชายหนุ่มสะอึก รู้สึกว่าวุ่นใจ สองวันที่ผ่านมานี้ ชายชรา มักจะเปลี่ยนจากพยากรณ์อนาคตได้อย่างแม่นยำ หรือนี่คือคำประกาศความตายที่กำลังจะมาเยือนเขา? อาจมิได้พูดออกมาตรง ๆ แต่ก็ชัดเจนพอ!

เทรซรัฐดูเหมือนจะอ่านความคิดของชายหนุ่มได้ ทำทางกระด้นกระสายของชายอ่อนวัยกว่ามองเห็นไม่ยาก

“ไม่ต้องเป็นห่วง” ชายชราพูดอย่างนั้น ๆ “เธอจะยังไม่ตายวันตายพรุ่งหรอก เธอจะมีชีวิตยืนยาวจนแก่เฒ่า ... แต่ขอให้ฉันอธิบายความให้กระจ่างหน่อย จงขยายโลกทัศน์ให้กว้าง เธอจะได้ไม่รู้สึกหวั่นไหวมากมาย อย่างกลัว จงมองชีวิตด้วยดวงตาภายใน แล้วความตายจะมีอีกความหมายหนึ่ง ชีวิตคนเรามีอะไรคอยอยู่เบื้องหน้า? ความตายมีใช่หรือ? ในหลายกรณีความตายเกิดขึ้นอย่างปุบปับไม่คาดฝัน แต่ทำไมคนเราจึงครองตัวอยู่ในความประมาท ... หรือ น่าจะเรียกว่าหลงมัวอยู่กับการพลวงตา ... เพื่อว่าตนมีเวลาเหลืออยู่อีกมากมาย? ทำไมผลวันประจันพรุ่งอยู่รำไป? บอกตัวเองว่า “ฉันมีเวลา ฉันจะทำทุกสิ่ง” พอวัยชรามาถึง จึงรู้สึกตัวว่าตนยังไม่ได้ลงมือทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันเลย”

“สงสัยจะตรงกับสุภาษิตว่า “พบไม่งาม ยามชราวันนั้น นะครี”” ชายหนุ่มพูด

“ถูกต้อง! สุตรลับแห่งความสุข คือ จงใช้ชีวิตเหมือนวันนี้เป็นวันสุดท้ายของคุณ จงใช้เวลาทุกวันอย่างเต็มที่ ด้วยการทำในสิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ต้องทำ หากมีเวลาจำกัด เพราะว่ามีจริง ๆ แล้ว คนเรามีเวลาจำกัด แต่เราดูเหมือนจะรู้ตัวกันน้อยมาก กว่าจะถูกคิดได้ ก็มักสายเกินไป เธอจงกล้าหาญลงมือปฏิบัติทันที อย่าปล่อยให้ความกลัวมีอำนาจมากกว่าความฝัน มิฉะนั้นเธอจะไม่มีวันค้นพบสิ่งที่ทำให้เธอมีความสุขอย่างแท้จริง จงรู้ว่าจะทำตัวให้กล้าหาญได้อย่างไร”

“ผมเห็นด้วยครับ ผมหมายความว่า - คำพูดของท่านมีเหตุผลมาก แต่จะ

เกิดอะไรขึ้น ถ้าผมไม่ทราบจริง ๆ ว่า งานใดที่ทำให้ผมมีความสุขได้? ผมยังไม่เคยเห็นงานไหนที่ไม่มีข้อบกพร่อง ถ้ามีงานที่ตีเยี่ยม 100% เต็มจริง เราคงไม่มานั่งพูดกันอยู่อย่างนี้"

"เธอพูดถูก แม่นั่งงานที่จุดประกายไฟในใจเราให้ลุกโชน ก็ยังมีด้านลบอยู่ดี มีอยู่วิธีหนึ่งสำหรับตรวจสอบว่า เธอชอบงานนั้นจริง ๆ หรือไม่ คือ จงถามตัวเองว่า "ถ้าฉันมีเงิน 1,000,000 ปอนด์ในธนาคารในวันพรุ่งนี้ ฉันจะยังคงทำงานเดิมหรือไม่?" ถ้าคำตอบ คือ "ไม่" หมายความว่าเธอไม่ได้ชอบงานนั้นจริง ๆ ไหนบอกดิ มีกี่คนที่ทำงานเดิมต่อไป แม้ว่าตัวเองกลายเป็นเศรษฐีเงินล้านในเวลาชั่วข้ามคืน น้อยคนมาก! มีหน้าข้าคนหนึ่งที่ตอบว่า "ใช่" มักจะเป็นเศรษฐีเงินล้านไปเรียบร้อยแล้ว หรือมีจะนั้นก็ต้องแก่เฒ่าจนเกษียณหรือหนีไปจับงานอื่นแล้ว แต่เศรษฐีเงินล้านส่วนมากที่ฉันรู้จัก ไม่ใช่ใครจะยอมเกษียณง่าย ๆ หรืออ ฉันกล้าพูดว่า เศรษฐีเงินล้านทุกคน ... ยกเว้นคนที่ร่ำรวยด้วยการแต่งงานหรือมรดก ... มันต้องร่ำรวยขึ้นมาได้ ก็เพราะมีใจรักงานของตน

"สรุปว่า ..." เศรษฐีพูดต่อ "การจะเป็นเศรษฐีเงินล้าน หรืออย่างน้อยเป็น "คนรวย" ได้ เธอจะต้องสนุกกับงานก่อนอื่น คนที่จมอยู่กับงานที่ตนเกลียดมีสภาพเหมือนตกนรกทั้งเป็น ข้าร้าย จะไม่มีวันร่ำรวยขึ้นมาได้ความจริงแล้ว คนส่วนมากหนีไม่พ้นวังวนประหลาดนี้ ทำไม? เพราะพวกเขาไม่รู้จัก "กฎแห่งความสำเร็จ" อันแท้จริง และ - เพราะ "ความกลัว" นะดิ ทำให้สูญเสียเวลาในชีวิตไปเปล่า ๆ หหมดโอกาสที่จะร่ำรวย ติดขัดอยู่กับความคิดร้าย ๆ คั่น ๆ เกี่ยวกับความมั่นคงของชีวิต พวกเขาเชื่อว่าเงินทองมีไว้สำหรับคนอื่น หรือไม่กี่พวกเขาไร้ความสามารถ ทำไมคนเราจึงเชื่องชื่อนี้? เป็นเพราะจิตใจไม่เข้มแข็งพอที่จะมองเห็นความเป็นจริง จงนึกถึงคำกล่าวที่ว่า "นิสัยกำหนดโชคชะตาของคนเรา" ขอให้เธอเพียรหมั่นเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง แล้วทุกสิ่งจะสมปรารถนา จงเป็นนายเหนือชีวิตของตนเอง"

"ท่านมีความสุขเสมอไปหรือเปล่าครับ?" ชายหนุ่มถาม
"ถ้าจะตอบตามตรงละก็ - ไม่ มีหลายครั้งที่ฉันเป็นทุกข์อย่างมาก ถึง

ขนาดเคยคิดฆ่าตัวตาย จนกระทั่งวันหนึ่ง ฉันพบกับเศรษฐีเงินล้านประหลาด
คนหนึ่ง ผู้เฒ่าสอนฉันเกือบทุกอย่างที่ฉันบอกเธอวันนี้ ในตอนแรก ฉันไม่เชื่อ
สูตรลับเหล่านี้จะใช้ได้ผลกับฉันได้อย่างไร ? แม้ว่าชีวิตของผู้เฒ่าจะเป็นเครื่อง
พิสูจน์ที่เห็นได้กับตา ก็เถอะ หายที่สุด หลังจากฉันลองทุกทางแล้วก็ยังไม่
ประสบความสำเร็จ ฉันไม่มีอะไรที่จะสูญเสียอีกแล้ว จึงตัดสินใจลองใช้สูตร
ลับดู ตอนนั้น ฉันมีอายุสามสิบ รู้สึกเหมือนขอนไม้ที่ลอยน้ำปะทะไปเรื่อย”
“ผมแน่ใจว่า ทุกวันนี้ ท่านไม่ได้เสียใจที่ตามคำแนะนำของมหาเศรษฐี
ผู้เฒ่าคนนั้น”

“ผู้เฒ่ามักจะย้ำตลอดเวลว่า ฉันสามารถเป็นนายชีวิตของตัวเองได้ ฉัน
ไม่เคยเชื่อ พังดูเหมือนนิยายวิทยาศาสตร์ แล้ววันหนึ่ง เนื่องจากได้ยิน
เขาพูดซ้ำซากอยู่อย่างนั้น ฉันเริ่มบอกกับตัวเองว่า เขาอาจจะพูดถูก ชีวิต
อาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่ฉันคิด ... คนเราควบคุมชีวิตตัวเองไม่ได้จริงหรือ ?
ฉันเริ่มรู้สึกว่าเราสามารถควบคุมชีวิตของเราได้ ถ้าเราเริ่มด้วยการ “ควบคุม
จิตใจ” ความมุ่งมั่นเริ่มก่อตัวในใจฉัน ... มันเกิดขึ้นหลังจากฉันใช้เวลาระยะ
หนึ่ง พูดซ้ำกับตัวเองบ่อย ๆ ว่า “ชีวิตของฉันจะดีขึ้นทุกวัน และ - ทุกวิถีทาง”

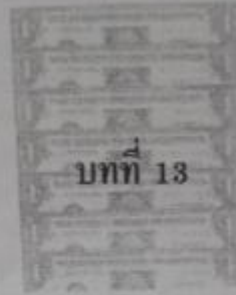
“ครูของฉันยังได้ถ่ายทอดสูตรลับอีกสูตรหนึ่งด้วย ในความเห็นของฉัน
คิดว่ามันทรงพลังยิ่งใหญ่มากกว่ามาก ... อย่างน้อย ฉันก็สรุปได้จากประสบ-
การณ์ของตัวเอง ทุกครั้งที่ฉันรู้สึกว่าวุ่นสับสน ฉันจะท่องสูตรลับนี้เพื่อให้
ความสงบแก่จิตใจอย่างลึกซึ้ง ทำให้เกิดปัญญาในการแก้ปัญหา ความสงบ
นี้ของจิตใจ คือ ที่มาของอำนาจสูงสุด มองดูคนยิ่งใหญ่และมีอำนาจจิต พวก
เขา “ฟัง” อะไรไหม ? สูตรลับที่ฉันจะให้เธอต่อไปนี้ มีข้อความว่า “จงสงบนิ่ง
และรู้ไว้ฉันคือ พระเจ้า”

“ห้องข้า ๆ ทุกวัน จิตใจของเธอจะสงบเยือกเย็นลงเรื่อย ๆ จิตใจที่
สงบไม่หวั่นไหวนี้เอง เป็นอาวุธสำคัญสำหรับการฝ่าฟันความยุ่งเหยิงวุ่นวาย
ของชีวิต ครูของฉันบอกด้วยว่า ในบรรดาสูตรลับทั้งหลายในโลกนี้ นี่คือ -
ความลับที่ยิ่งใหญ่ล้ำค่าที่สุด นับเป็นมรดกทางใจที่ผู้เฒ่ามอบให้ฉัน และเป็น
มรดกทางใจที่ฉันส่งมอบให้เธอ ขอให้เชื่อมั่นศรัทธาในสูตรลับนี้”

“ผมหวังว่าท่านคงจะไม่ได้เป็นนักเทศน์นะครับ” ชายหนุ่มตอบ “แต่ใจผมยอมรับนับถือคำพูดของท่านจริง ๆ”

“การทอสูตรสืบนี้” ชายชราพูด “ในตอนแรกให้ความรู้สึกประหลาดกว่า ค่อยมาฉันสัมผัสได้ถึงพลังภายในที่ก่อตัวขึ้นในตัวฉัน อำนาจนี้ไม่เคยหยุดเจริญเติบโตต่อเนื่องมาหลายสิบปีแล้ว ช่วยเตือนให้ฉันระลึกถึงคำพูดของเศรษฐีผู้เฒ่า ที่เฝ้าเพียรย้ำกับฉันว่า “ฉันทำได้ทุกอย่าง” ตราบใดที่ฉันเป็นนายชีวิตของตนเอง ไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้สำหรับฉัน ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นทุกวัน ๆ ฉันเชื่อว่าฉันสามารถกำหนดชีวิตของตัวเองได้ทุกวันนี้ ฉันยังคงทอสูตรสืบนี้อยู่ ฉันต้องการให้เธอทำเช่นเดียวกันนี้ด้วย”

บทที่ 13

รู้จักแสดงออกซึ่งความปรารถนาในชีวิต

“เธอเริ่มต้นก้าวแรกแล้ว” เศรษฐีชาวอียิปต์ “นั่นคือ - มีสูตรลับอยู่ในมือและมีเป้าหมายที่เป็น ‘ตัวเลข’ ... จำนวนเงินและระยะเวลาในการหาเงินก่อนนั้น ต่อไปเป็นก้าวที่สอง จงหยิบกระดาษขึ้นมาและเขียนทุกสิ่งที่คุณต้องการจากชีวิต จงเขียนให้ชัดเจน เราจะได้มองเห็นความฝันของเธอเป็นรูปเป็นร่าง ในสมัยที่นั่นเริ่มต้นออกเดินเหมือนเธอ รายการของเงินเป็นดังนี้

เป้าหมายทางการเงินภายในเวลา 5 ปี

- บ้านราคา 300,000 ปอนด์
- บ้านหลังที่สองในชนบทราคา 150,000 ปอนด์
- รถเมอร์เซเดสมีสองคันราคา 20,000 ปอนด์
- รถ BMW ใหม่ราคา 20,000 ปอนด์
- ไม่มีหนี้สินส่วนตัว
- เงินสดและสินทรัพย์มูลค่า 200,000 ปอนด์
- เงินลงทุนในคลาบทู๋และการลงทุนประเภทอื่นมูลค่า 200,000 ปอนด์

- เงินลงทุนในที่ดิน 300,000 ปอนด์ ซึ่งจะมีค่ามากกว่าราคาซื้อถึง 6 เท่า

เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน

- วันหยุด 2 สัปดาห์ อย่างน้อยปีละ 3 ครั้ง เมื่อใดก็ตามที่ต้องการ
- เป็นนายตัวเองและทำงานไม่เกินสัปดาห์ละ 30 ชั่วโมง
- มีเพื่อนระดับมืออาชีพและร่ำรวยในวงการธุรกิจและศิลปะ
- มีภรรยาน่ารัก มีเสน่ห์และสูง ๆ ที่น่ารัก ซึ่งทำให้ฉันมีครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ
- สาวใช้หนึ่งคนสำหรับทำอาหารและดูแลงานประจำในบ้าน

ชายหนุ่มตกตะลึง ภาพฝันของเศรษฐีชวนให้น่าตื่นตาตื่นใจเหลือเกิน

“มันดูเหลือเชื่อใช่ไหม?” เศรษฐีกล่าว “ฉันก็คิดว่าตัวเองออกจะฝันเพื่องเกินไปเหมือนกัน ตอนที่เขียนรายการจบลงใหม่ๆ เป็นเพราะนิสัยกลัวๆ กลัวๆ และชอบแต่คิดการเล็กน้อยแหละ ที่ทำให้ตอนแรกฉันลงความเห็นอย่างนั้น”

“อย่างไรก็ตาม” เศรษฐีพูดต่อ “การเขียนรายการอย่างนี้เป็นวิธีที่ดี เราจะได้ค้นพบทัศนคติอันคับแคบของตัวเอง คนที่คิดว่าภาพฝันนี้ไกลสุดเอื้อม มีแนวโน้มเป็นคนคิดการเล็ก ในเมื่อทุกอย่างภายใต้ดวงอาทิตย์นี้เป็นไปได้ทั้งนั้น ความทะเยอทะยานของฉันจึงไม่ใช่เรื่องเหลือยากกว่าแรง ข้อพิสูจน์ก็คือ คนที่ร่ำรวยจริง ๆ จะรู้สึกใกล้ชิดพิถีพิถันกับสมบัติอันน้อยนิดในรายการนี้ หลายพันอยู่ในบ้านราคาเป็นล้าน มีคนรับใช้นับสิบ เป็นเจ้าของเครื่องบินส่วนตัวและเกาะในทะเลใต้ เลี้ยงม้าแข่ง และอื่นๆ อีกมาก พวกเขาคิดว่า วิธีชีวิตของตนอยู่ในจุดที่น่าพอใจไหม? แทบจะไม่เลย! ข้าวยาย ยังไม่คิดว่าตัวเองร่ำรวย ยังไม่รวยถึงขนาด! เพราะบรรดาเพื่อนฝูงและพรรคพวกในวงการธุรกิจล้วนมีเงินมากกว่าทั้งนั้น ทำไมพวกเขาจึงเห็นว่าภาพฝันนี้เป็นเรื่องฝันๆ? อาจจะใช้ - พวกเขาอาจจะขาดข้อเงินขยันทองตั้งแต่เกิด หรือไม่ก็ต้องเป็นคนคิดการใหญ่และมุ่งมั่นผลักดันตัวเองจนร่ำรวยมาแล้ว ไม่มีใครสักคนที่เชื่อว่าตัวเองทำไม่ได้ ถ้าเธอเริ่มต้นด้วยความคิดว่า “ทำไม่ได้” เท่ากับเธอล้อมกรอบ

ให้กับชีวิตของตัวเอง จงทำแบบฝึกหัดนี้เสียโดยดี เขียนทุกอย่างที่เธอต้องการลงไปให้ละเอียด อย่าลังเลใจแม้แต่หน่อย

"รายการนี้จะแสดงให้เห็นขีดจำกัดของเธอ เราจะได้เห็นกันว่าเธอ "ใจถึง" ขนาดไหน อะไรคือความฝันที่แท้จริง? ความพอใจที่แท้จริง? จงเขียนให้ละเอียดเท่าที่จะทำได้ แต่ไม่ต้องโอเวอร์ขนาดระบุบ้านเลขที่ลงไปนะ เพราะมันจะเสี่ยงต่อการทำให้ความฝันไม่เป็นความจริงเกินไป!

"ภาพฝันที่ได้มาจะแสดงตัวตนที่แท้จริงของเธอ เป็นการแสดงออกซึ่งความปรารถนาในชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม ยิ่งเธอเขียนได้ชัดเจนเฉพาะเจาะจงมากเพียงใด โอกาสที่ความฝันนี้จะกลายเป็นจริงยิ่งทวีมากขึ้น เพราะฉะนั้นรายละเอียดมีความสำคัญมาก ความฝันจะเติบโตขึ้นทุกวัน ไม่มีใครรู้ว่า เป็นไปได้อย่างไร แต่มันจะดึงดูดภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้เกื้อหนุน ผลักดัน จนกระทั่งกลายเป็นความจริง"

ชายหนุ่มมีสีหน้าหม่นหมองสลับ เศรษฐีชาวฝรั่งเศสเขียนเพิ่มเติมว่า "ฉันรู้ว่าทั้งหมดนี้ฟังดูเหมือนเรื่องเพ้อฝัน แต่อย่างที่คุณบอกเธอแล้ว ยิ่งจิตใจเธอเข้มแข็งมากเท่าใด เธอจะรู้ว่าไม่มีอะไรที่ทำได้ นี่ก็ปาฏิหาริย์ที่เกิดจากหลังศรัทธา เธอไม่เห็นหรือว่า เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ความฝันธรรมดา ๆ เช่น การมีบ้านราคา 300,000 ปอนด์ เป็นเรื่องจืดจางมาก! เธอไม่เชื่อหรือว่าพลังจิตมีอำนาจมากกว่าคนทั่วไปคิด? ยิ่งจำพระดำรัสของพระเจ้าใครสดีได้หรือไม่ ... พระศรัทธาอันยิ่งใหญ่เขาได้!"

ชายหนุ่มนิ่งงัน ...

"จงใช้พลังจิตของเธอ เริ่มต้นด้วยศรัทธา มัน อาจจะถึงขนาดมีผลเล็กน้อยก็ต้องยอม ความฝันของเธอเป็นเรื่องเล็กน้อยและเป็นจริงได้ง่าย เมื่อเปรียบเทียบกับการดูชีวิตคนตาย เธอว่าจริงไหม? เธอยังไม่เข้าใจอีกหรือว่า เธอจะทำได้สำเร็จแน่นอน"

"ผมต้องการ ... เวลา "ที่ดี" " ชายหนุ่มอุทาน

"เป็นความคิดที่ดี จงใคร่ควาญถึงคำพูดของคุณ ใจหนึ่งเธออยากเชื่อ แต่อีกใจหนึ่งก็ยังแข็งขันตั้งต้น เพราะมีความคิดเก่า ๆ ที่เคยเชื่อมาอย่างผิด ๆ

และประสบการณ์โชคร้ายในอดีตปิดกั้นขัดขวางอยู่ การจะเป็นนายเหนือชีวิตตัวเองได้ เธอจะต้องปลุกเสียงเล็กๆ ที่หลับใหลอยู่ในส่วนลึกของจิตใจให้ตื่นขึ้นมา เร่งเร้าปลดปล่อยให้มันแสดงตัวออกมา จงท่องสูตรลับที่ฉันให้ไว้ พลังจิตของเธอจะมีอำนาจมากขึ้น มันจะชี้นำเธอไปสู่ความมั่งคั่งร่ำรวย จงใช้พลังภายในของเธอ ฟังเสียงจากจิตวิญญาณของเธอ เรียกพลังเร้นลับของเธอออกมาให้จงได้”

ชายหนุ่มรู้สึกมีพลังเล็กน้อย ปรารถนาจะหยุดพักสักครู่

“มาเถอะ” เศรษฐีรากล่าว “ไปเดินเล่นในสวนเป็นการผ่อนคลาย ฉันอยากจะได้เห็นที่นี่เป็นครั้งสุดท้ายกับเพื่อนสักคน”

คำพูดเป็นทางทำให้ชายหนุ่มรู้สึกใจคอไม่โล่งดี ไม่ใช่ครั้งแรกที่เศรษฐีพูดเป็นนัยเช่นนี้ ... รวบรวมรู้ตัวว่าความตายกำลังใกล้เข้ามา

บทที่ 14

ความลับของสวนกุหลาบ

ชายต่างวัยสองคนเดินชมสวนไปเรื่อย ๆ เศรษฐีชราพูดเป็นเบื้องหน้า
พุ่มกุหลาบที่ออกดอกสะพรั่ง ทำทางเหมือนจมอยู่ในภวังค์ ยึดตัวตรงแล้วพูดว่า
“ฉันดมกลิ่นหอมจากกุหลาบเหล่านี้นับพันครั้ง ทุกครั้งจะได้ประสบการณ์ที่
ต่างกันไป เธอรู้ไหมว่าทำไม ? เป็นเพราะฉันเรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน
เท่านั้น สมองดีด ไม่สนใจอนาคต เคยคิดถึงผู้ที่สมาธิของจิต ฉันเธอมีจิตใจ
มุ่งมั่นเพียงใด เธอจะอยู่กับปัจจัยเพียงนั้น สนใจแค่สิ่งที่กำลังกระทำอยู่
นี่คือ - กุญแจสู่ความสำเร็จของชีวิต สมาธิจะช่วยให้เธอทำงานเร็วและมี
ประสิทธิภาพ เธอจะนอมพื้นรายละเอียดที่คนอื่นมองข้ามไป”

“คนที่ประสบความสำเร็จและร่ำรวยทุกคน จะต้องให้ความสำคัญกับ
รายละเอียดเสมอหรือครับ ?”

“ใช่ จงฝึกจิตใจของเธอให้เกิดสมาธิ เมื่อนั้น เธอจะเกิดปัญญา มอง
ปัญหาด้วยความชาญฉลาด สติของคนได้อย่างถูกต้องในเวลาอันสั้น เข้าใจ
ความหมายที่แท้จริงของคำพูดที่ได้ยิน เธอจะมองเห็นอุปสรรคและเห็นสิ่ง
ต่าง ๆ อย่างเป็นจริง คนส่วนมากมองไม่เห็น เพราะไม่มีสมาธิ จิตใจออกแวก

แต่สายตลอดเวลา จึงใช้ชีวิตราวกับคนละเมอ แทบจะไม่เคยอยู่กับปัจจุบัน
ปล่อยให้ความคิดพลัดลี้มเลวในอดีตหลอกหลอน และขลาดกลัวต่ออนาคต”

“เท่าที่ผมเข้าใจ สูตรลับของท่านดูเหมือนจะเป็นเล่ห์กลสำหรับการฝึก
สมาธิ”

“ระวังนะ พ่อหนุ่ม ไม่ใช่ทุกคนหรอกที่พยายามแล้วจะประสบความสำเร็จ
แต่ถ้าทำได้ เธอจะมีพลังในการแก้ปัญหาอย่างน่าอัศจรรย์ เธอจะ
ไม่เป็นคนสะเพร่า สามารถมองปัญหาทุกอย่างได้อย่างต่อเนื่อง ไม่เสียพลังงาน
กับการนั่งก่อกวนด้วยความกังวลอีกต่อไป อย่าลืมว่าความกังวลมากเกินไป
ไม่ช่วยอะไรได้ มีแต่จะเรียกหาโรคกระเพาะและโรคหัวใจ จิตใจที่เป็นสมาธิ
จะช่วยให้เธอเข้าใจตัวเองยิ่งขึ้น คนเรามีใช้เป็นปริศนาต่อคนอื่นเท่านั้น แต่
ยังเป็นปริศนาต่อตนเองด้วย เธอจะต้องหาทางเข้าใจตัวเองให้ได้”

ชายหนุ่มตั้งใจฟังทุกคำพูด ไม่กล้าขัดจังหวะเพราะกลัวพลัดสาระสำคัญ

“ขอบใจที่ให้ความสนใจ” เศรษฐีกล่าวสืบไป “จิตใจที่เป็นสมาธิจะ
ช่วยให้เธอเข้าใจว่า ทำไมเธอจึงอยู่ ณ ตำแหน่งนี้ของชีวิต เธอจะดูทานาวากับ
คืนจากการหลับไหลอันยาวนาน “อ้อ ... นั่นคือตัวฉัน นั่นคือเหตุผลว่าทำไม
ฉันจึงอยู่ที่นี้ กำลังทำสิ่งนี้ อยู่กับพวกนี้” เธอจะประสบกับภาวะที่เรียกว่า
“ความหยั่งรู้” เข้าใจชีวิตของเธอ และเกิดความรู้สึกรับรู้ความเป็นจริง
ในชีวิต แต่ไม่ได้หมายความว่า เธอจะต้องยอมแพ้ต่อโชคชะตา การมองเห็น
ตำแหน่งแห่งที่ของตนเองชัดเจนยิ่งขึ้น จะทำให้เธอยอมรับได้ระดับหนึ่ง ... รู้ว่า
จะต้องเริ่มต้นจากจุดนี้ และควรจะเดินต่อไปอย่างไรสู่งานอาชีพในอนาคต”

เศรษฐีหยุดพูด ก็มลงสูดกลิ่นหอมหวานของดอกกุหลาบ

“กุหลาบเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตมาแต่โบราณกาล ถ้าเธอเป็นนายเหนือ
จิตใจของตนเอง เธอจะมองชื่อว่า พณมกุหลาบ คือ เส้นทางของประสบการณ์
เหมือนคนเราต้องผจญกับอุปสรรคปัญหาและความทุกข์ยากนานา ก่อนที่จะได้
ชื่นชมกับความงามที่แท้จริงของชีวิต”

พูดไม่ทันขาดคำ เศรษฐีใช้กรรไกรที่ดึงออกจากกระเป๋า คัดกุหลาบ
ดอกหนึ่งส่งให้ชายหนุ่ม

“เก็บกุหลาบดอกนี้ไว้ชีวิตของเธอ” เศรษฐีพูด “มันจะเป็นเสมือน
เครื่องรางนำโชคสำหรับเธอ ‘เล็คคัส’ มีตัวคนจริง ๆ แม้จะมีไม่กี่คนที่ได้รู้จัก
เธอ จงศรัทธาในตัวเธอ ทะนุถนอมเธอ ร้องขอสิ่งที่ต้องการจากเธอ แล้วเธอ
จะบันดาลให้ คนที่ประสบความสำเร็จทุกคนเชื่อมั่นใน ‘โชค’ แม้จะมีเสียง
คัดค้านว่าเป็นเรื่องมลายเหนือธรรมชาติก็เถอะ แต่ฉันว่าพวกเธอทำถูกนะ”

“ด้วยกุหลาบดอกนี้ ขอให้เธอรู้ว่าเธอคือสมาชิกคนใหม่ของเรา ทุกครั้งที่เธอรู้สึกว่าการความช่วยเหลือ จงนึกถึงกุหลาบดอกนี้ ความเข้มแข็ง
จะมาสู่เธอ ทุกครั้งที่เธอท้อแท้ใจไม่แน่ใจ รู้สึกชีวิตยากเย็นเหลือทน ขอให้
นึกถึงกุหลาบดอกนี้ นึกถึงสัญลักษณ์ของมันเป็นเส้นทางของชีวิตย่อมผ่านความ
ยากลำบาก ปัญหาหนัก และความผิดพลาดต่าง ๆ ก่อนจะเบ่งบานสดชื่น
เป็นดอกไม้อันงดงาม เหมือนกุหลาบแสนสวยที่กิ่งก้านเต็มไปด้วยหนามหนา
ทุกวัน จงแบ่งเวลาสำหรับฟังสมาธิจิตไว้ที่เกสรกุหลาบ ถ้าไม่มีกุหลาบ
อาจใช้ดอกไม้ชนิดแทนได้ หรือไม้ก่่งสมาธิอยู่ที่จุดดำหรือวัดมุมสีขาว ท้อง
สุตรลับในใจซ้ำ ๆ ว่า จงสงบนิ่ง และรู้ว่าฉันคือ พระเจ้า กำหนดใจเป็นสมาธิ
ให้ได้นานขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งทำได้นานถึง 20 นาที เมื่อถึงจุดนี้ จึงจะนับว่า
สมาธิของเธออยู่ในภาวะยอดเยี่ยม แล้วเมื่อนั้น ชีวิตของเธอจะเปลี่ยนไป”

ยังไม่ทันที่ชายหนุ่มจะคอมมกคืนหอมของกุหลาบให้ชื่นใจ เศรษฐีกล่าว
เสริมว่า “ขอให้ฉันย้ำความเดิม คือ เล็คคัสคืออยู่ที่ความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจัง
เมื่อจิตใจของเธอเข้มแข็งและมั่นใจในตนเองด้วยการฝึกสมาธิ เธอจะหยั่งรู้ถึง
ปัญหาต่าง ๆ ไม่มีอิทธิพลเหนือเธออีกต่อไป เธอจะเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังจะ
พูด ... นั่นคือ ปัญหาจะเป็นปัญหา ก็ต่อเมื่อเธอคิดว่ามันเป็นปัญหา

“หมายความว่าอะไร ?” เศรษฐีพูดต่อ “หมายความว่า ถ้าใจเธอคิดว่า
ไม่มีปัญหาใดร้ายแรง ไม่มีปัญหาใดคอยขบถบาดตาย ก็จะไม่มีปัญหาใดร้ายแรง
ไม่มีปัญหาใดคอยขบถบาดตาย เกิดขึ้นในชีวิตเธอ ปัญหาจะดูใหญ่โตและดู
ไม่ไหว ก็ต่อเมื่อจิตใจของเธออ่อนแอ ถ้าจิตใจเธอเข้มแข็ง ปัญหาจะลดความ
ร้ายแรงลงไปทันที นั่นคือ - เล็คคัสคือของความสงบสุขในจิตใจ ดังนั้น จงฝึก
จิตให้เป็นสมาธิ มีความมุ่งมั่นแน่วแน่ ความสำเร็จจะมาสู่ชีวิตเธอแน่นอน”

เศรษฐีและชายหนุ่มเดินกลับเข้าบ้าน ห้องพักรับแขก ก้อนเมฆดำก่อตัว หนักอย่างจับใจ ทั้งที่เมื่อเช้าอากาศแจ่มใส ดวงอาทิตย์สาดแสงจ้า พายุ กำลังจะมา เวลานั้นภายในตัวบ้านมีเศษถ้วยต้องเปิดไฟ เศรษฐีชาวอุทเทียนไซ 7 เต็มบนแข็งทึบ เพื่อบรรยายความรู้สึกแน่นอน ... ชายหนุ่มคิด แต่ไม่ เอ่ยคำออกมา ชายชราเดินไปหยุดยืนข้างหน้าต่าง ม่านไหมพะยี่นด้วยแรงลม มือเหนียวมัน ใบหน้าเขยขึ้นมองท้องฟ้า แล้วจึงพูดกับชายหนุ่ม

“จำไว้เสมอว่า เมื่อเธอขึ้นสู่ระดับหนึ่งแล้วจะไม่มีเมฆเมื่อก่อน ถ้า ในชีวิตเธอมีก้อนเมฆคลคล้ำไปหมด หมายความว่าจิตวิญญาณของเธอยังขึ้น สูงไม่พอ คนส่วนใหญ่ทำผิดพลาดด้วยการตั้งหน้าสู้กับปัญหา หมายความว่าจัด ก้อนเมฆออกไปจากชีวิต แน่นอน พวกเขาทำได้ชั่วครั้งชั่วคราว แต่แล้วเมฆ ก้อนใหม่ก็จะทยอยกันเข้ามาอีก ทั้งที่ดวงตะวันฉายแสงเจิดจ้า ชีวิตก็ยังคง มีดมัวอยู่ดี วิธีทางที่ถูกต้อง คือ เธอจะต้องหาตัวเองขึ้นสูงเหนือเมฆตลอดเวลา จงฝึกสมาธิติดกับเกรงกลัวหาบให้นานขึ้นเรื่อย ๆ แล้วเธอจะค้นพบ เส้นทางขึ้นสู่เบื้องบน พ้นจากเมฆหมอกทั้งปวง ณ ที่นั้น ท้องฟ้าใสกระจ่าง ตลอดกาล จงอย่าเสียเวลากับการจับได้ก้อนเมฆ เพราะมันจะก่อตัวทยอย กันมาไม่เคยหยุดยั้ง ...

“เธออาจจะไม่เข้าใจนักในตอนนี้” เศรษฐีสรุป “แค่ ขอให้ยอมรับ ด้วยศรัทธาเถิด”

เศรษฐีและชายหนุ่มนั่งลงที่ได้ะอาหาร บัตเตอร์นำขนมปังและไวน์ มาเสิร์ฟ

“ผมสงสัยบางอย่าง ...” ชายหนุ่มพูด ความจริงคำถามนี้ติดใจเขา มาแต่เมื่อวาน “ผมคิดว่าคำพูดของท่านเป็นสิ่งถูกต้อง เวลานี้ผมเชื่อแล้วว่า ถ้าผมไร้สูตรลับที่ท่านกรุณาบอกให้ ผมจะกลายเป็นเศรษฐีเงินล้านได้ในเวลา อันรวดเร็ว และจะพบกับความสุขทางใจพร้อมกันด้วย ปัญหาเดียวที่ยังติดค้างอยู่ คือ ผมควรจะทำงานอะไรจึงจะทำเงินได้มาก ๆ ?”

เศรษฐียิ้ม คำถามเอาจริงเอาจังของชายหนุ่มทำให้เขายิ้ม “เธอจะต้อง เชื่อมั่นในชีวิตและอำนาจจิตของเธอ” เศรษฐีพูด “อย่ากังวล จงเริ่มด้วยการ

ตั้งเป้าหมาย แล้วปล่อยให้จิตไร้สำนึกนำเธอไปสู่เส้นทางแห่งความมั่งคั่งร่ำรวย
จงเริ่มต้นด้วยการร้องขอและ ... รอคอย คำตอบจะมาถึงในไม่ช้า”

ชายหนุ่มมึนงง ไม่เชิงคิดหวังกับคำตอบของเศรษฐีชรา แต่เขาหวังจะ
ได้คำตอบที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจนกว่านี้

เศรษฐีชราจะต้องเป็นนักอ่านใจคนชั้นเซียนแน่นอน ความรู้สึกเห็นใจ
ฉายชัดบนใบหน้า ก่อนริบพูดเสริมว่า “ก่อนอื่นเธอจะต้องค้นหาให้ได้ว่า
งานใดที่ให้ความพอใจแก่เธอ เป็นงานที่เธอจะทำได้ด้วยใจรัก จากนั้น จงเอา
ใจใส่ หมกมุ่นครุ่นคิด เอาใจจริงจังกับงานนั้น ความจริง คำตอบมีอยู่แล้ว
ในตัวเธอ เพียงแต่เธอไม่รู้ตัว เพราะเธอยังไม่เข้าใจตัวเองอย่างแท้จริง
จงฝึกสมาธิจิตให้แน่นหนา เพื่อเธอจะได้เข้าถึงธรรมชาตินิสัยของตัวเองมากขึ้น
เรื่อย ๆ คำตอบจะหลั่งไหลออกมาเองไม่หยุดยั้ง เธอจะค้นพบเป้าหมาย
ของตัวเอง ความหยั่งรู้นี้มีได้บังเกิดขึ้นในสมองของเธอเท่านั้น หัวใจของเธอ
ก็ยังประทับรับรู้ด้วย เธอยังไม่เข้าใจอีกหรือว่า การฝึกจิตกับเกสรกุหลาบ
เป็นหนทางช่วยให้เธอได้รับทุกสิ่งทุกอย่าง? ณ จุดนั้น เธอจะค้นพบจุดเริ่มต้น
และจุดหมายปลายทางของชีวิต เมื่อเวลาผ่านไป เธอจะเข้าใจคำพูดของฉันท
ชาบซึ่งมากขึ้น”

เศรษฐียกแก้วไวน์ขึ้นจิบ ดูเหมือนไม่ได้ดื่ม เพียงจิบทีละน้อย เปลือกตา
ปิดสนิทเหมือนคนที่กำลังสวดมนต์ภาวนา

“แต่ผมจะหาเงินทุนเริ่มต้นจากไหน?” ชายหนุ่มถาม “ผมไม่มีเงินเลย”

“เธอต้องการเงินสักเท่าไรล่ะ?”

“ผมไม่ทราบ ... อย่างน้อยก็คง 10,000 ปอนด์ นี่คือจำนวนที่ท่านใช้
เริ่มต้นไม่ใช่หรือครับ?”

“เธอน่าจะหาได้ นึกดูดี ๆ สิ มีหนทางไหนเปิดให้เธอบ้าง?”

“พูดกันตามตรงแล้ว ผมเห็นแต่ทางตัน ผมไม่เห็นว่ามีธนาคารใดที่จะ
ปล่อยเงินกู้ให้ผม หลักทรัพย์ค้ำประกันก็ไม่มี เงินเดือนที่เคยได้รับก็ใช้แทบ
ไม่เคยชนเดือน ผมไม่มีสมบัติสักชิ้น ... แม้แต่รถยนต์สักคัน ...”

“เธอพยายามแล้วหรือยังล่ะ?”

"เอ้อ ... ยังครับ ... แต่ผมแน่ใจว่า ..."

"นั่นคือความผิดพลาด ไม่ควรให้เกิดขึ้นอีก อย่าทำตัวเหมือนคนส่วนใหญ่สิ อย่ายอมแพ้ตั้งแต่ยังไม่เริ่มต้น ถ้าเธอเริ่มต้นด้วยความคิดว่า "ทำไม่ได้" เธอจะ "ทำไม่ได้" อยู่แน่แล้ว จงประสานความคิดกับการกระทำให้เป็นหนึ่งเดียวกัน จงสู้สู้!"

"ครับ ... ผมว่าผมมีเลือกสักตัว! แต่ปัญหาของผมก็ยังแก้ไขไม่ได้ ผมคงจะสู้ได้ ..."

"เธอต้องเริ่มต้นด้วยความเชื่อมั่นว่า มีทางออกสำหรับเธอ จงแน่ใจว่าเธอ "ทำได้" แล้วเธอก็จะ "ทำได้" จงเชื่อมั่นในอำนาจใจและความมหัศจรรย์ของเป้าหมายของเธอ อย่าเปิดช่องให้กับความท้อแท้ท้อถอยใจ จงจัดมันออกไปด้วยอำนาจจิตใจอันเข้มแข็ง ความสงสัยก็เป็นเหมือนกับความคิดอื่นๆ ถ้าเธอเชื่อมั่นเป็นจริง มันก็จะเป็นจริง จงต่อสู้กับมัน ถ้าเธอเชื่อมั่นว่าเธอสามารถหาเงินกู้ได้ เธอจะต้องหาได้ เธอเชื่อหรือเปล่าว่าเธอสามารถหาเงินกู้ได้?"

"ครับ ตอนนี้ผมเชื่อ ท่านทำให้ผมรู้สึกเชื่อมั่นเช่นนั้น"

"ในสภาพการณ์ตอนนี้ เธอคิดว่าควรจะทำอย่างไรจึงจะบรรลุเป้าหมายของเธอ? ... หาเงินกู้ให้ได้?"

"ผมไม่ทราบจริง ๆ ครับ"

"คิดสิ ... สมมติว่า เธอมีเวลาหนึ่งชั่วโมง ... เธอจะต้องหาเงินให้ได้ 10,000 ปอนด์ เพื่อเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง เธอจะอย่างไร?"

"ผมคิดไม่ออก ..."

"คนที่ยืนอยู่เบื้องหน้าเธอ คือ เศรษฐีที่เพิ่งพูดให้กำลังใจเธอไปหยก ๆ เขาเป็นคนมอบสูตรลับแห่งความมั่งคั่งล้ำรวยให้เธอ เธอยังไม่รู้สึกหรือว่าต้องทำอะไร? ไม่มีความคิดอะไรผ่านเข้ามาในหัวเธอเลยหรือ?"

ทันใดนั้น ชายหนุ่มนี้ก็รู้ทันทีว่าเศรษฐีชราที่กำลังพูดถึงอะไร สังเกตอยู่เสียวินาทีหนึ่ง ชายหนุ่มพูดโพล่งออกไปว่า

"ท่านจะกรุณาให้ผมยืมเงิน 10,000 ปอนด์ได้หรือไม่ครับ?"

“นั่นไง! ไม่ใช่เรื่องง่ายหรอกหรือ? สิ่งที่เราต้องทำคือ ‘ร้องขอ’
แต่คนเราไม่เคยกล้า ‘ขอ’ เธอจะต้องกล้า ‘ขอ’ -”

เศรษฐีตั้งเงิน 10,000 ปอนด์ออกมาจากกระเป๋า เห็นได้ชัดว่าเงินจำนวน
นี้เป็นเพียงเงินติดกระเปาะสำหรับชายชรา แต่สำหรับตัวเขา มีมากมายจนน่า
ตระหนก ... ชายชราเหลือบมองเงินในมือเพียงแวบเดียว ... ตั้งหนึ่งไม่แยแส
กับมัน ส่งมอบให้ชายหนุ่มที่รีบไปด้วยมือไม้สั่น เขาไม่เคยมีเงินมากขนาดนี้
มาก่อนในชีวิต!

“เธออาจจะคิดว่าเงินก้อนนี้ได้มาง่าย ๆ” ชายชรากล่าว “แต่ขอให้ฟัง
ฉันให้ดี ไม่มีเหตุผลอะไรที่เราจะต้องคิดว่า เงินก้อนต่อไปในอนาคตจะต้อง
ได้มาง่ายกว่านี้ น่าเศร้า ... คนทั่วไปมักจะคิดว่าเงินทองหายาก และ
คนเราต้องทำงานหนักแทบตลอดทั้งวันจึงจะได้มันมา ความจริงแล้ว
คุณค่าประการเดียวที่ได้จากการทำงาน คือ เป็นการบ่มเพาะจิตใจคนเราให้
เข้มแข็ง และบังคับให้รู้จัก ‘ใช้ความคิด’ มากขึ้น เมื่อเธอหาเงินได้มาก ...
ฉันรับรองว่าเธอจะทำได้ในเวลานับวันเร็ว หลังจากเริ่มใช้สูลลับที่ฉันมอบ
ให้เธอ ... เธอจะตระหนักได้ว่า สิ่งสำคัญที่สุด คือ สภาพจิตใจที่เข้มแข็งและ
ความปรารถนาที่แรงกล้า คนส่วนใหญ่ล้มเหลว เพราะไม่ตั้งเป้าหมายเป็น
‘ตัวเลข’ ที่แน่นอน จึงต้องทำงานหนักไปวัน ๆ โดยไม่มีอะไรดีขึ้น หรือไม่มี
จำนวนที่ไม่น่าสนใจเพียงเพื่อหาข่าวลือรอกกมมื่อ จงอย่าเินว่าท้ายที่สุดแล้ว
ชีวิตก็สภาพสะท้อนของจิตใจและความเชื่อของเธอ”

ความปลื้มปิติจากการได้เป็นเจ้าของเงิน 10,000 ปอนด์ ทำให้ชายหนุ่ม
ไม่สนใจฟังถ้อยคำของเศรษฐีชราอีก

“จงจำไว้ พ่อหนุ่ม เมื่อเธอต้องการเงิน จงเชื่อมั่นว่าเธอจะได้มันแน่นอน
... โดยง่ายและโดยไว เธอก็จะได้แน่นอน ถ้าเธอเริ่มไม่มั่นใจ จงถอยหลังถึง
เงิน 10,000 ปอนด์ที่เธอเพิ่งได้รับไป ทั้งหมดที่เราต้องทำคือ ‘ขอ’ ถ้าเธอ
แน่ใจว่าขอ ‘ขอ’ ได้ เธอก็จะได้ จำไว้ว่า ความเชื่อมั่นที่จริงใจนั้นจะเป็น
‘ความจริง’ ขึ้นมาในท้ายที่สุดเสมอ”

“แล้วถ้าผมรู้สึกไม่มั่นใจล่ะครับ?”

“ถ้าเธอไม่มั่นใจ ทางที่ดีที่สุดคือ ก้าวจัดมันไปซะ! พุดกับตัวเองซ้ำๆ ในสิ่งที่เธอต้องการเชื่อมั่น แสร้งทำเหมือนกับเธอได้รับคำสั่งให้เชื่อเช่นนั้น เมื่ออำนาจจิตของเธอกล้าแข็งเพียงพอ คำพุดกับความจริงจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน บันดาลให้ความสำเร็จเกิดขึ้นในเวลาอันสั้นลงเรื่อย ๆ จนในที่สุดใช้เวลาชั่วพริบตาเดียว! เมื่อถึงตอนนั้น เธอจะเป็นนายของตัวเองอย่างแท้จริง อย่าปล่อยให้ความคิดที่เป็นอันตรายต่อตัวเองอยู่ในใจ เธอจะต้องบ่มเพาะแต่ความคิดทางบวกเสมอ คำพุดของเธอจึงจะไม่ทำร้ายตัวเอง”

เธอขี้นั่งเรียบไปอีกระยะหนึ่ง

“เงินก้อนนี้...” ชายชราชี้ไปที่เงิน “ฉันไม่ได้ให้เธอืม...”

เธอขี้นั่งจิกเหมือนกำลังขังใจ ไม่ต้องสงสัย คงจะมีแผนอะไรอยู่ในใจ?

“ฉันไม่ได้ให้เธอืม... แต่ฉัน ‘ให้’ เธอ” เธอขี้นั่งพุด “ทุกอย่างจะได้ครบวงจร เงินก้อนนี้สะอาด บริสุทธิ์ ฉันได้รับจากครูผู้เฒ่าของฉันเพื่อเริ่มต้นธุรกิจ จงอย่าใช้มันเพื่อเหตุผลอื่นโดยเด็ดขาด และจงอย่าทำตัวเหมือนผู้ขายไก่ในคัมภีร์ไบเบิล ที่ฉ้อโกงเงินไว้ในดิน การทำเช่นนั้นเป็นการกระทำที่โง่ที่สุด ปล่อยให้ความกลัวเป็นนาย ความกลัวกับความไม่เชื่อมั่นเป็นพี่น้องกัน เธอจงเอาชนะความรู้สึกทั้งสองนี้ให้ได้ ขอให้มันถึงกฎแห่งความเป็นจริงที่สุดของชีวิต นั่นคือ - จงปล่อยให้เงินก้อนใหญ่เป็นอิสระ เพื่อให้มันทวีตัวมันเอง”

ชายหนุ่มชื่นชมเงินของเขา มากเท่ากับคำพุดของครูผู้เฒ่า

“แต่เงินก้อนนี้ก็ยังมีจุดอ่อนเป็นเงินกู” เธอขี้นั่งพุดต่อ “วันหนึ่ง เธอจะต้องให้มันกับคนอื่น อีกหลายปีนับแต่นี้ไป เธอจะพบกับชายหนุ่มคนหนึ่ง ซึ่งตกที่นั่งเดียวกับเธอขณะนี้ เธอจะรู้ว่าเขาคือชายคนนั้นด้วยสัญชาตญาณ... มีดอกกุหลาบบนปกเสื้อ เมื่อถึงวันนั้น เงินจำนวนนี้จะไม่สำคัญสำคัญเท่าหรับเธอ... เธอจะต้องหยิบยื่นเงินให้ชายหนุ่มเท่ากับค่าเงินของวันนี้ เขาจะได้มีเงินเริ่มต้นธุรกิจด้วยจำนวนพอสมควร เราจะต้องทำสิ่งนี้เรื่องอัตราเงินเฟ้อด้วย เธอว่าจริงไหม?”

ชายหนุ่มพยักหน้าเห็นด้วย

"เมื่อรับเงินจากเธอ ชายหนุ่มคนนั้นจะต้องรับปากด้วยว่า จะถ่ายทอดสูตรลับที่ฉันสอนเธอ และเธอสอนเขาต่อไปอีก จงอย่าทำลายสายโซ่นี้ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม มิเช่นนั้นโชคร้ายจะมาถึงเธอ ฉันรู้ว่าเธอเป็นคนซื่อสัตย์ นี่คือเหตุผลที่ฉันกลัมอบสูตรลับแก่เธอ"

ชายหนุ่มกล่าวคำขอบคุณด้วยความซาบซึ้งใจ

"มีเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งที่เธอต้องรู้ ..."

ทันใดนั้น พายุพัดกรรโชก เศรษฐีชาวพุทธชะงัก สิ้นน้ำขมิ้นลง สายฝนเริ่มตกลงมา "เวลาดำดั่งจะหมดลงแล้ว" ชายชราพึมพำกับตัวเอง "อย่างที่คุณบอกกับเธอ" หันมาพูดกับชายหนุ่มอีกครั้ง "มีอีกเรื่องหนึ่งที่เธอต้องรู้ สูตรลับแห่งความมั่งคั่งที่ฉันจะช่วยให้เธอบรรลุเป้าหมายแน่นอน ความจริงแล้ว การที่ฉันทำเงินได้มากมาย ไม่ใช่เพราะฉันโง่ ต้องการกองโกยสะสมทรัพย์สมบัติมหาศาล แต่มันเป็นทางเดียวที่จะโน้มน้าวให้คนศรัทธาในอำนาจของจิตใจอย่างได้ผลที่สุด"

เศรษฐีชาวพุทธอีกครั้ง แต่ชายหนุ่มไม่กล้าถาม รอให้ชายชราพูดต่อไปเอง "สมบัติอันยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ คือ อิสรภาพ เงินทำให้เราเป็นอิสระ มันจะเป็นการดิ้นรนอะไรก็ได้รู้เกี่ยวกับอิสรภาพที่วุ่นวายตามากมายในชีวิต จะอันตรายเกินไป เมื่อนั้น เธอจะเข้าใจดีเช่นกันว่า อิสรภาพที่แท้จริง คือ การไม่ติดขัดกับสิ่งใด คนที่สามารถจากไปเมื่อเปล่าเท่านั้น จึงจะสามารถดูแลทุกสถาบันเป็นนิรันดร์ได้ ชีวิตฉันอยู่มาเพื่อบรรลุอิสรภาพอันสูงสุดนี้ คนอื่นจะคิดอย่างไรก็ตาม ... อาจจะต้องมีคนจากไปเลือกนอก ... มองว่าฉันเป็นนักทฤษฎีที่ไร้ความหมาย แต่แท้ที่จริงแล้ว ฉันรู้ตัวดี ฉันไม่เคยเป็นอะไรอื่น - นอกจากคนสวนผู้ต่ำต้อย"

ชายหนุ่มได้จังหวะ ถามว่า "ทำไมท่านถึงเล่าเรื่องทั้งหมดนี้ให้ผมฟัง ? ทำไมให้เงินผม ? ท่านไม่เคยคิดหวังอะไรผม ... ความจริงแล้ว น่าจะเป็นใครก็ได้ที่มาหาท่าน..."

"น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ไม่มีใครมา ความปรารถนานำเธอมาหาฉัน มีคนเคยพูดไว้ไม่ใช่หรือว่า เมื่อศิษย์พร้อม ก็จะมีครู ? ชีวิตฉันได้รับมามาก

แล้ว เป็นธรรมชาติอยู่เองที่ฉันจะต้องเป็นฝ่ายให้บ้าง”

“อาจจะจริงครับ” ชายหนุ่มยังแบ่งรับแบ่งสู้ “แต่ทำไมต้องเป็นผม แทนที่จะเป็นคนอื่น?”

เศรษฐีข้ามคืนยิ้ม “เธอนี่คือนะ แต่ฉันชอบ” สีหน้าของชายชราคลาย ความเขมงวดและเห็นห่าง ทอดสายตาดูอารมณ์ของชายหนุ่ม “ถ้าเธอต้องการรู้ เหตุผลที่แท้จริง ฉันก็จะบอกเธอ ไม่รู้เธอจะรับฟังได้ไหม หวังว่าคงรับได้สักวันหนึ่งนะ ... วิทยญาณแต่ละดวงเป็นอมตะ เดินทางจากชีวิตหนึ่งไปสู่วิถีหนึ่ง ระหว่างวนเวียนอยู่ในวัฏสังสารนี้ ต่างมีเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขมากมาย การพบกันของเราทั้งสองไม่ใช่ครั้งแรก - และไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ในชาติปางก่อน เธอเคยเป็นพ่อของฉัน จึงไม่ถูกต้องหรือที่เธอกลายเป็นลูกชายทางใจของฉัน ในชาตินี้?”

ชายหนุ่มรู้สึกเค็มข้นในหัวใจ แม้ไม่แน่ใจนักว่าเข้าใจคำพูดที่ได้ยินถูกต้องหรือไม่ เศรษฐีเดินเข้ามาใกล้ ชายหนุ่มไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลยว่า ลักษณะการของชายชราหน้าเลื่อมใสศรัทธาถึงเพียงนี้ พวงทำสง่างามราวพระราชาร่างสูงยืนหยัดตรง ใบหน้าอ้อมเอิบพันสัมผัสจากอายุชยิ เศรษฐียกนิ้วชี้ชี้ข้างขวาขึ้นแตะหน้าผากของชายหนุ่มเบา ๆ พลางพูด “จงฉันได้พบตัวตนที่แท้จริงของเธอ ความจริงจะปลดปล่อยเธอเป็นอิสระตลอดกาล”

นี่คือ - วาตะสุดท้ายของเศรษฐี ภายนอก พายุจากไปรวดเร็วเหมือนเมื่อเริ่มต้น ดวงตะวันฉายแสงสดใสอีกครั้ง แสงสว่างจากเทียนไขไม่จำเป็นอีกต่อไป เศรษฐียกเชิงเทียนขึ้นมาและเดินถอยมโนออกไปจากห้อง ไม่พูดจาแม้สักคำ ชายหนุ่มมองก็ไม่กล้าพูดอะไร นั่งนิ่งเพียงลำพัง ในหัวเต็มไปด้วยความคิดลวน ในมือกำธนบัตรปิกใหญ่ที่ชายชรามอบให้

บทที่ 15

เศรษฐีชราและศิษย์หนุ่ม เริ่มการเดินทางที่แตกต่างกัน

ชายหนุ่มไม่ได้ปฏิบัติตามลำพองนางนัก บัดเลอรืปรากฏกายพร้อมกับจดหมาย นามอบให้ชายหนุ่มพร้อมคำอธิบาย "เจ้านายของหมมอบหมายให้ผมนำส่งจดหมายนี้แก่คุณ ท่านยินดีรานให้ผมอ่านมันตามลำพังในห้อง คุณจะคำนึงถึงอีกวันหนึ่งก็ได้ครับ หลังจากนั้นต้องเชิญกลับ นี่คือ - ความปรารถนาของเจ้านายผม"

ชายหนุ่มขอบคุณ และรีบเดินขึ้นไปยังห้องพักด้วยความอยากรู้อยากเห็น คราวนี้ เขาปล่อยให้ประตูเปิดแฉับไว้ เนื่องจากกลัวว่าจะถูกขังอีกครั้ง

เดินไปนั่งที่ริมขอบเตียง ดึงซองจดหมาย ดึงกระดาษออกมา จดหมายฉบับนี้เขียนด้วยลายมือสวยงาม หมึกสีดำ และมีกลิ่นกุหลาบหอมกำจาย

"นี่คือ - คำวอ์ร้องสุดท้ายของนีน" ข้อความในจดหมายกล่าว "ฉันชอบกหนังสือทั้งหมดในห้องสมุดให้เธอ มันจะเป็นประโยชน์อย่างมาก อย่าทำผิดพลาดเหมือนคนทั่วไปที่เชื่อว่า ความรู้จากหนังสือเป็นสิ่งไร้ค่า บางคนถึงขนาดหลงมัวงายว่า ตนสามารถสร้างโลกใหม่ขึ้นมาได้โดยไม่ต้องอ่านหนังสือ"

ถ้าเธอเดินตามรอยทางนี้ เธอจะเสียเวลา เสียเงินทองไปโดยเปล่าประโยชน์ อย่างน่าเจ็บใจ

"อย่าตกลงไปในอีกกับดักหนึ่ง คือ จงอย่าเชื่อทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ อย่าปล่อยให้คนอื่น "คิด" แทนเธอ คนเขียนหนังสือเดินทางชีวิตมานั้นนานหลายปี ได้พบได้เห็นอะไรมากมาย ดังนั้น หนังสือแต่ละเล่มจึงเป็นบันทึกการเดินทางของคนเขียนหนังสือแต่ละคน แต่การเดินทางของเธอย่อมเป็นของเธอ ไม่เหมือนของคนอื่น ขอให้กลั่นกรอง รับแต่สาระที่อยู่เหนือกาลเวลาเท่านั้น จงใช้สมองของเธอ "คิด" ให้จงหนัก ทนส่วนมากชอบหลีกเลี่ยงการใช้ความคิด เห็นจะเป็นเพราะธรรมชาติของมนุษย์ที่รักสบาย ชอบแก้ปัญหาแบบง่าย ๆ และผิวเผิน จงทำให้แน่ใจว่าเธอเอาชนะธรรมชาติที่ว่านี้ได้

"นับแต่พบกันวันแรก ฉันได้พยายามถ่ายทอดภูมิปัญญาอันล้ำค่า ซึ่งฉันส่งผ่านมาชั่วชีวิตให้เธอ ในเอกสารนี้ เธอจะได้พบกับความคิดบางประการ อันเป็นตัวแทนมรดกทางใจของฉัน ขอให้เธอทำให้ดีที่สุดในการเผยแพร่ความคิดเหล่านี้แก่คนอื่น บอกเล่าให้พวกเขาได้ล่วงรู้ถึงการพบปะของเรา และ "สูตรลับ" ที่ฉันมอบให้เธอ แต่ก็อย่าทำเช่นนั้น ขอให้เธอทดลองใช้ดูก่อน เพราะวิธีการที่ยังไม่ได้รับการทดสอบผล เป็นวิธีการที่ไร้ค่าโดยสิ้นเชิง เธอจะเป็นเศรษฐีเงินล้านภายในเวลา ๑ ปี เมื่อถึงเวลานั้น เธอมีอิสระที่จะถ่ายทอดการพบปะของเราและ "สูตรลับ" ด้วยวิธีการใดก็ได้ ตามแต่เธอเห็นควร

"บัดนี้ ถึงเวลาที่ฉันจะลาจากไป กุหลาบแสนวิเศษคอยฉันมานานแล้ว ไปแล้ว"

แม้จะอดอั้นท้วงท้วงด้วยแรงอารมณ์ประทับใจ ชายหนุ่มชื่นชมความรู้สึกตลอดเข้าไปในซองจดหมายอีกครั้ง คราวนี้พบพินัยกรรมของชายชรา ซึ่งอยู่ในซองอีกชั้นหนึ่ง ปิเศษึกด้วยคราครั่งรูปดอกกุหลาบ ชายหนุ่มก็หยิบออกมาอย่างระมัดระวัง ค่อยๆ เปิดดูหลายหน้าออกมา

พินัยกรรมฉบับนี้เขียนด้วยลายมือ มีชีวิตราวจะโต้ตอบกับเขาทุกหน้ากระดาษ ชายหนุ่มนั่งอ่านพินัยกรรมอยู่หนึ่งชั่วโมงโดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

รวดเร็วราวคิดปึกบัน

เมื่ออ่านจบ ชายหนุ่มปรารถนาจะขอบคุณเศรษฐีชราที่มอบของขวัญล้ำค่าแก่เขา เดินกลับลงไปที่ห้องอาหาร ไม่มีใครอยู่ที่นั่น ร้องเรียกบัตเลอร์ ไม่มีเสียงตอบรับ ดวงตะวันสาดแสงกระจ่างอีกครั้งหลังพายุฝน เศรษฐีชราอาจจะกลับออกไปดูแลสวนกุหลาบ เราคิดถูก

ชายหนุ่มวิ่งออกไปที่สวน ร้องเรียกเศรษฐี ทันใดนั้น เขามองเห็นชายชรา น้าแปลก ... ชายชรากำลังนอนหลับอยู่กลางทาง ณ โคนพุ่มกุหลาบข้างกายมีเชิงเทียนวางอยู่ มีเทียนไขเพียงแท่งเดียวที่ยังติดไฟ ... เทียนแท่งสุดท้าย ... ส่วนเทียนแท่งอื่นหลอมละลายหมดแล้ว ชายหนุ่มคิดว่าชายชราคงหมดสติในที่ประหลาดสักหน่อย ... ก็เศรษฐีไม่ใช่ชายชราที่ออกจะประหลาดสักหน่อยหรือ ? ชายหนุ่มเดินเข้าไปใกล้ ยิ่งใกล้ เขายังกังวลใจ ประสาทเริ่มสัมผัสบางสิ่งบางอย่างที่ร้ายแรงมาก

เขาเดินไปถึงตัวเศรษฐีในที่สุด ความกลัวของเขาเป็นความจริง ! ชายชราสวมเสื้อคลุมสีขาวยาวจรดข้อเท้า มือทั้งสองประสานกันอยู่เหนือทรวงอก มีกุหลาบดอกหนึ่งอยู่ในฝ่ามือทั้งสอง ใบหน้าไว้ร้วยเหี่ยปูดทรมาณ สงบสุขอย่างแท้จริง ... ชายชราตื่นใจแล้ว ! ชายหนุ่มตรวจดูให้แน่ใจ ทุกเข่าลงแนบไปกับปากของชายชรา ไม่มีลมหายใจ แม้ว่าทั้งร่างเปล่งประกายของความสุขอันสุดจะพรรณนาได้

“เป็นความตายที่ประหลาดอะไรอย่างนี้ !” ชายหนุ่มอุทาน เศรษฐีรู้ตัวล่วงหน้าแน่นอน ใครจะรู้ ชายชราอาจจะเป็นคนกำหนดเวลาให้กับตัวเองก็ได้ ? ไม่มีใครสามารถเฉลยข้อข้องใจนี้ได้ เนื่องจากชายชราได้หาความลับนี้ติดตัวไปด้วย

ชายหนุ่มรู้ตัวทันทีว่า ถึงเวลาที่จะต้องจากไปเช่นกัน ไม่มีอะไรที่เขาจะทำ ณ ที่นี้ได้อีกแล้ว ก่อนจากไป ชายหนุ่มคิดจะขอดอกกุหลาบจากชายชราไปเป็นที่ระลึก กับสองหนือร่างแนบนี้ เขื่อนมือออกไปแตะดอกกุหลาบ สะอึกค้างแล้วชักมือกลับ เขาเปลี่ยนใจแล้ว รู้สึกว่าไม่สมควร การทำเช่นนั้นเท่ากับไม่ให้ความนับถือชายชรา กุหลาบดอกนั้นเป็นของเศรษฐีข้ามคืน ...

เป็นเสมือนเพื่อนคนสุดท้ายของชายชรา ชายหนุ่มลุกขึ้นยืน เหลือบมองเชิงเทียน
เทียนแท่งกลางยังสว่างโชติช่วงอย่างน่าประหลาด น้ำตาเอ่อขังขอบตา เขา
รู้จักเศรษฐีชราได้ไม่นานนัก แต่รู้สึกผูกพันลึกซึ้งราวกับชายชราเป็นพ่อของเขา

ชายหนุ่มเปล่งคำสาบาน ณ นาทีนั้น เขาจะไม่มีวันทรยศต่อเศรษฐี
จะถ่ายทอดคำสั่งสอนของเศรษฐีอย่างดีที่สุด ทันทีที่คำสาบานถูกประกาศจบ
เทียนแท่งสุดท้ายก็ดับวูบลง

ชายหนุ่มเดินย้อนกลับมาทางเดิม ในมือกำพิณกรรมของชายชราไว้
แนบอก

วันรุ่งขึ้น หนังสือในห้องสมุดของเศรษฐีชราถูกล่าเรียงมายังบ้านของ
ชายหนุ่ม มันมากมายเสียจนเขาแทบไม่มีที่เดิน ชายหนุ่มเผชิญกับภาวะ
ยากลำบาก ... เขาจะต้องย้ายบ้าน หรือไม่ก็ต้องคิดใจทิ้งหนังสือไปเสียบ้าง
เขาเลือกทางแรก และลงมือปฏิบัติตามข้อตกลงใจด้วยหัวใจปลอดโปร่ง

นี่คือ - สัญญาของชีวิตใหม่ที่รอคอยเขาอยู่ไม่ใช่หรือ ?

บทส่งท้าย

เหมือนดังเช่นเศรษฐีร่ำรวยได้ ชายหนุ่มหาเงินล้านแรกได้ก่อนเวลา
หกปีจะหมดลง เขารักงานสัจจะของตนเอง หยุดงานหนึ่งเดือนเพื่อเขียน
เรื่องราวการพบกันระหว่าง ชายหนุ่ม (ตัวเขาเอง) กับ เทพธิดาขมค้น และ
หลักปรัชญาที่ชายชาลอนเขา

